दलपतकृत काव्य.

पुस्तक २ जुं.

कीमत रु. १--८--०

वल्लभ कृत काव्य

बीजुं.

पुरूषोने गायनमां तथा
स्त्रियोने गरबामां गावा लायक

गायन.

बनावनार
व्यास वल्लभराम सुरजराम.

छपावी प्रसिद्ध करनार
बुकसेलर रणछोडलाल मोतीराम ठक्कर.
वडोदरा ना.

अमदावाद मध्ये
मामानी हवेलीमां युनाईटेड प्रिंटिंग
अने जनरल एजन्सी कंपनी
"लिमिटेड"ना प्रेसमां
रणछोडलाल गंगारामे छाप्युं.

सने १८८८ संवत १९४४

किंमत रु. १-८-०

ભેડીયા.

अनुक्रमणिका.

अनुक्रमणिका

स्त्रियोने गातां थाय तेवां.

इतिश्री

रागनी अनुक्रमणिका

समाप्त.

૩૪૭૪

વલ્લભકૃત કાવ્ય.

બીજું.

લાવણી. ૧

રાગ તીલાનો.

જૈ જૈ ગણપતી દેવા, કરે વિશ્વ સહુ શેવા;
શેવા કર્યે મળે મેવા, એવા છે દાતા;
ધન્ય ધન્ય ત્રીપુરારી, ગ્રહી ગંગા જટાધારી;
શોભે અરધંગ નારી, ઊમીયા માતા. ૧
ધન્ય ધન્ય વિશ્વ પતી, ગુણ ગાવાની દો ગતી;
રાખો સદા શુભમતી, છેલ છબીલા;
લીધો આપ અવતાર, વસુદેવના કુમાર;
વસ્યા નંદ દરબાર, કરી બહુ લીલા. ૨
તેવા ગુણ ગાવા કાજ, કરો કૃપા મહા રાજ;
રાખો લખતાં જગી લાજ, ઊલટ ઓળમાં;
કહે છે વલ્લભ સુરજરામ, અમદાવાદ મ્હારૂં ગામ;
રાયપુર જ્હાલે છે મુકામ, પખાલીની પોળમાં. ૩

લાવણી. ૨

રાગ ઊપરનો.

જાગો જસોદાના બાળ, મ્હારા મદન ગોપાળ;
દયા કરોને દયાળ, સખી જાણીને;

નમીને નીરખુ મુખ, ટળે ત્રી તાપોનાં દુઃખ;
લેઊં વૈકુંઠનું સુખ, હેત આણીને. ૧
ઢાળું ઢોલડી મોરાર, ચર્ણ રજ લૌ લગાર;
વિશ્વપતી વિશ્વાધાર, કરો કૃપા અતી;
ઢરૂ પંખા પેરપેર, હરી આયો મારે ઘેર;
રાખો દાશીપર મ્હેર, પામુ સત્ય ગતી. ૨
સખી લાવે લજ્જુ નીત્ય, મુને પુરણ છે પ્રીત;
ચોટ્યું ચરણમાં ચીત, નંદના લાલા;
સ્તુતી સાંભળીને શામ, પધાર્યા પ્રેમીને ધામ;
ગુણ ગાય વત્સલરામ, જેને ભજુ વ્હાલા. ૩

લાવણી ૩.

રાગ ઊપરનો.

દૂર રહો ગીરધારી, દૌંગી મુખરેસેં ગારી;
લૌંગી ઈજ્જત તુમારી, યારી મત કરના;
છાંડો છાંડો છેલ છૈયાં, સખી સબ મેરી ગૈયાં;
મેં તો દેને વાલી ડૈયાં, કર મત ધરના. ૧
જડી જલતે હો જેના, ઓર નચાતેહો નેના;
ચાહો તો તુમારી ધેના, છોર દો મટકી;
જાવું જસોદાકી પાસ, હોવે લડત દો માસ;
દેખાવું તુમેકું ત્રાસ, મટકી પટકી. ૨
તુમ્સે અધરામેં માંઉં, તેરે બંસીકું બજાઉં;

दुर दुर यांसे गाउं, रहे दुर हमसे;
अहो वल्लभका प्यारा, होन हमसें तुं न्यारा;
अब मीलन कुमारा, जुरा कु तमसे. ३

लावणी. ४
राग उपरनो.

माला मोतीकी बीजोर, डारी नंदके कीसोर;
हमसे कीया बरजोर, अब मस्ताना;
बोले मुखसें बेकार, आयो जमुनाके घाट;
मेरो लीन दीयो पाट, कीया धीगाना. १
आई लाडुकी दुलारी, दुओ देखो गीरधारी;
मुख देख अनमारी, जब गये जहु;
देखे राधेका देदार, पाणी परे वारंवार;
बेठाई लसके कीनार, बीछाय पटु. २
लाया फुलनका हार, दीया गलेबीच डार;
कीया राधेसु प्यार, लुन पकर रहे;
कीती करनकुमें बात, बडो वल्लभको नाथ;
दोनुं उठ चले साथ, कुंज गली गये. ३

गरबी. १
नाटकना चणआरानो राग.

मुने मुकीदे मोरली वाळा,

कुंतो येती तमारा याणा. टेक.

मुने रोडी मथुरांनी घाटे,
तमे रेहेल्ने तमारे घाटे रे. मुने० १
नथी टेक डुंगरानो तमने,
घणुं केहेतां सरम छे हमनेरे. मुने० २
सुणो गाण तोह्ये सान नावे,
जेवी लुंडारी केम मन लावेरे. मुने० ३
तमो नीरलज्ज नंद कुंयरजी,
नथी ल्नेता मनुष्यनी मरजीरे. मुने० ४
होये प्रेही ते प्रे वेण सांभे,
जीव्ज ज्ञान धीमोजी नांभेरे. मुने० ५
हांथां लाउ गमे नहीं हमने,
याउं वल्लभना नाथ तमनेरे. मुने० ६

गरबी. २.

राग ढीपरनो

हजी नंदकुंयर छो नाहाना,
क्यांथी कामण रीझ्या काहाना. टेक.
तमे नाहाना पण गुण महोटा,
मांझ्या जेल जोगी जोगी जोटारे. हजी.१
कां मारगे यालतां याणो,
क्यांथी जायज्यो जांच्य ढीलाणोरे. हजी.२

નથી લક્ષણ એક અધુરૂં,
ત્યાંથી બોલવું રીઝયા મધુરૂંરે. હ્રદ. ૩
દેવી થાય બરીને બટકો,
ત્યાંથી રીઝી લાગ્યા લાલા લટકોરે. હ. ૪
કીધી કે કામનીની બરાબી,
ચોર્યું ચીત અધરદંત દાબીરે, હ્રદ. ૫.
લોકો લાગુટી લાંમની લાબી;
વ્હાલા વલ્લભના વનમાળીરે. હ્રદ. ૬

ગરબી. ૩

રાગ ઉપરનો.

ઘણા વ્હાલા હતા વનમાળી,
પણ પાપે લાગુટી લાબી. ટેક.
લોક કહેતું હતું બાંધી મુઠી,
વાધી વાત બરી નથી જુઠીરે. ઘણા. ૧
આજે લેવામાં નજરે આવ્યું,
આતો લક્ષણ મુજને ન ભાવ્યુંરે.ઘ. ૨
કાળા થઈને કર કુચ નાંખો,
ઝીણા વસ્ત્રમાંથી વપુ ઝાંખોરે. ઘણા. ૩
બેસો ઉછંગ ઉમંગ હોવા,
કર કરવો ઓમળતા લેવારે. ઘણા. ૪
કરો છો તે બમું જાણી નાહાના,

પણ ત્હાણ્યા કપટ કર્યા કાહાનાંરે. ઘણા૦ ૫
આવા અવગુણે અટકો અડશે,
મ્હારે યશોમતીને કેહેવું પડશેરે. ઘણા૦ ૬
મ્હારે ઘેર ન આવશો મ્હાલા,
વ્યાસના નાથ કેશરી ગલારે. ઘણા૦ ૭

ગરબી.૪

રાગ ઉપરનો.

છેલા છોગવાળી છાંડો,
શાને ભર્મ કરી મીર માંડો. ટેક.
મીઠું બોલો છો મરમ કરીને,
લ્યોછો કન્યા લટક કરીનેરે. છેલા૦ ૧
આદા કરો છો અધર દબાવી,
કીકી ભણમાં નેન નચાવીરે. છેલા૦ ૨
રાણી ઘાંસણી કુબ્જ દેનારી,
વ્રજ વામાના જીવ લેનારીરે. છેલા૦ ૩
લાગ્યો પ્રેમ તે પ્રેમદા પીઆણી,
રહે વળગી જ્યે સ્વાદ વિઆણીરે. છેલા૦ ૪
કોઈ છોડવે છુટે ન કહીયે,
તેને વાગ્યો અરો ઘાવ રદીયેરે. છેલા૦ ૫
વરસ લેપન પાથ તમ પ્રીતી,
પછી નથી રેહેતી લવ લીતીરે. છેલા૦ ૬

थया दासने दुःख देनारा,
व्यासना नाथ लाज लेनारा रे. छेला० ७

गरबी. १

रामनामरूपी रत्न जेहु साचुं. ए राग.

पुछो पुछो रीसाणी राणी राधा,
मुज संग लीधी बोलवानी बाधा बाधा. रुसाणी. टेक.
मळी मारगे त्यां मुजशुं मरोड्युं,
मुख उघाडुं हतुं ते आधुं होड्युं,
हवा रुसणथी हेत म्हारुं तोड्युं,
तोड्युं हेत, तोड्युं हेत, छुं अचेत, प्राण प्रेत, पै लमेत;
अलरूप जेत, वह्यो वेत, क्रोधे वाध्यां वाध्यां. रुसाणी. १
जेथी रुसणी आविने पडी रुई,
पेहेली बोलावती हती मान्य देई,
हवे बोले छे टुंकु नाम लेई,
वगर व्हेण, वगर व्हेण, वगर देहेण, रक्त नेण,
छलत केण, थई वेण, केहे छे केहेण, मुने माधा माधा.
रुसाणी राधा० २
घणुं मान्य मागताता हमे फेला,
लेई गरज पछी थया घेहेला,
नै तो पत करीये न मन मेला,
कर्यो तंत, कर्यो तंत, उरी हंत, ल्यां चसंत,

सगुणपंथ,परीअंत, ली धो अंत,
त्यारे लाध्या लाध्या. हेराणी राधा. ३
अेणे व्यासना स्वामी शुं संग कीधो,
पुरण प्यारथी प्यारीये ल्हाव लीधो,
मुने भरोंसो भामनीये दीधो,
रेहेशे हीत, रेहेशे हीत, थोपे थीत,
रुडी रीत, रेहेशुं स्थीत, नीत्य नीत्य, राखुं प्रीत्य,
सोग न आधा आधा. हे राणी राधा. ४

गरबी. २.

राग उपरनो.

पुछे प्रेमथी सखी राधिकाने.
तमो रीसायां शामणाथी शाने शाने. हे राधिकाने. हे
घणुं करगरी प्रभुजे पुछाव्युं,
केहेतां केहेतां आंख्योमां आंसु आव्युं,
केहे छे केम म्हारे संग नव्य राख्युं,
छेक छाक, छेक छाक, वाग्यो आंक, शीछे थाक,
नवटांक, होये ठांक, तोहे रांक. पड्या पाने पाने. हे राधि.
कहाव्युं राधिका केहेशे तेम रेहेशुं,
हरी हूं तोहे पण अमो सेहेशुं,
केम केहेशो तेम हाये हा केहेशुं,
राखुं संग, राखुं संग, छे उमंग, लाग्यो रंग,

ગયો રંગ, સોંપ્યું અંગ, નોઈ અંગ, મન માને માને. હેરાધિકા
હરિ આવ્યું એક વાર આવો જનબેલી, ને. ૨
સુણી નજો વાત મ્હારી મતભેલી,
પછી પાલવે તો કરો રંગ રેલી,
પણ વાત, પણ ઘાત, કરું નાથ, તારી સાથ, નજીનાત,
નતો નત, નેડી હાથ, કરું છાને છાને. હે રાધિકાને. ૩
માટે મુમત મુકીને મળો મુને,
આલું કરગરી શું શું કહું તુને.
ઘણી રીસ હૈયે પડે છે પરીને,
માટે નુન, માટે નુન, કહુ હુન, વલ્લભવ્યાસનો પુંન,
મળે મુન, પડે તુન, ગુણ ગાને ગાને. હે રાધિકાને. ૪

ગરબી. ૩
રાગ ઉપરનો.

કહે રાધિકા તું સુણને સાહેલી.
માયા આનથી મોહનની મેં મેલી મેલી. હે સાહેલી. ટેક
મ્હારી પુંઠે ફરે વિઠલોજી વાટે,
નવું જ્યાં ત્યાં આવે ઘણે ઘાટે,
થઈ ફજેત હું ગામમાં તે માટે,
તે છોડી હે, તે છોડી હે, હે જેસીરે, હે ઘરમે, હે મ્હારે હે,
હે હવેને, જો મ્હારી સે, હું નથી ઘેલી ઘેલી. હે સાહેલી ૧
જેણે પ્રીતડીની રીત નવ્યજાણી,

જેના ઉરમાંથી વાત ગયે ટાળી,
તેણે તજ્યા ગોકુળ ગામ ચાળી,
તે શો માળ, તે શો માળ, ખુરીયાળ નંદલાલ, ગોટાળ્યાલ,
વધ્યું સાલ, ને વ્હાલ, રંગ રેલી રેલી. હે સાહેલી. ૨
પેહેલી કેહેવાતીતી ગામમાં ડાહી,
પડી ધૂળ મારા ડહાપણની માંહી,
જોઈ લાજ છેલડાનો સંગ સાહી,
ચીડ્યાં માત, ચીડ્યાં માત, ચીડ્યો તાત, ચીડ્યો ભ્રાત,
ચીડી નાત, ચીડ્યો સાથ, પંડીયાત, ગેરું બેલીબેલી.
હે સાહેલી. ૩
હવે ઘણું ગભરાય રહે મારું,
માટે વેણ નથી માનવાની તારું,
નથી લાંહાંણ શામળાને સંગ સારું,
માટે બેન, માટે બેન, મેલ્યાં ચેન, મીચ્યાં નેન, પજુ ખેન,
ગઈ જેન, વલ્લભ લઘેણ, પ્રીત મેલી ઠેલી. હે સાહેલી. ૪

ગરબી. ૪
રાગ ઊપરનો.

સુણી બોલી સાહેલી સુણ બેની,
હરીનાહ ભણે જેવી છબી જેની જેની ઉ સુણ. ટેક.
નથી વિશ્વમાં જેની દીશ્યે કાન્તી,
જોઈ જોઈ કામની ભુલે ભ્રાન્તી,

દુરે સ્નેહ તોહ્યે નવ્ય વણે શાન્તી,
એવો લાલ, એવો લાલ, નથીકાલ, સુંદીરલાલ, ધીરીય
લ, ગજગાલ, કેમણલાલ, શોભેતેની તેની. કે સુણ. ૧
સર્વ શક્તિમાન છે જે છબીલો,
કોરે કાળકું રસીક રંગીલો,
હોય પાપણી તે વામા મુકે વિહીલો,
મીઠીવાણ, મીઠીવાણ, નેનબાણ, ગુણખાણ, કોટીભાણ,
શુંપિછાણ, સુભમાણ, લ્હાવો લેનીલેની. કે સુણ. ૨
તું છે ભાગ્યવાન તે તુને કહાવે,
અવર કહશે તોહ્યે ના ગોસાવે,
આપણે ઓકલે અનેક એને આવે,
માટેમાન, માટેમાન, રાખીભાન, સુધ્યસાન, વાક્યવાન
ધર્યધ્યાન, એ ભગવાન, ગીકકેની કેની. કે સુણ. ૩
ભેતું ભૂલીશ તો વસ્ય ગીને પારો,
તુન રંકહાથ રત્ન આવ્યું ભરો,
સુણી રાધિકાજી મનમાં વિમાસે,
દોડી જાય, દોડી જાય, નહુરાય, ઊભાજ્યાંય, આવિત્યાંય,
પડીપાય, વલ્લભગાય, લીલાલેનીલેની. કે સુણ. ૪

ઠુમરી. ૧.

નાચે નાચેરે નંદન નટવર નંદજીકો,
ચરન ચલાવે ચાતુરી ભડી. નાચે. ટેક.

घुम घुम घुम घुम छीछी छांगी, छकु छकु छकु छकु छाछाछा;
छी च्छा छीच्छा छीच्छा त्री ताल पडी. नाचे. १
छीछीकु छाछा छीछीकु छाछा, छररररर छीछीकु छा,
गतो घुघरानी ले गडीगडी, नाचे. २
ताहीर डीट तकु तीती नांगी, धर डीटडीट तकु धीधी धांगी;
धुधुडीरडीट तकु धाप पडी. नाचे. ३
धाडीर धाधा ताडीर ताता, धीधीकुर धीधीकुर धीधीधांगी;
धुमकु धुमकु धा पडे तडी. नाचे. ४
मरदंग तंग संग मान्य मिलावे,
सारीगम पधनी स्वरे ग्रडी. नाचे. ५
झुम झुम झुम झुम झुम झुम झुम झुम झुमवे सरोदा;
झुमझुमझुमझुमझुमझुम झुमझुम झांझर जडी. नाचे. ६
कृतकु वल्लभ दरसन दुर्लभ,
रासलीला कीती कृष्णे फडी. नाचे. ७

ठुमरी. २
राग जीपरनो.

वागी वागीरे वांसलडी विठ्ठलवर केरी,
गई गती, थई मुंढमती, वागीवागीरे. टेकु.
वांसनो कटको करे च्यीत चटको,
चटको चरे चरो चरके जती. वागी. १
करणाले द्वारे काणबडुं सारे,

તે વેદના વપુ માંહી થતી. વાગી. ૨
સુધબુધ સાન ભાન ભમાવેછે ભગવાન,
વ્યવહાર રીતી નથી રેહેતી રતી. વાગી. ૩
એવી ઉરી જગની માત ભ્રાત ભગની,
પરહરી પુત્ર પરિવાર પતી. વાગી. ૪
દહદુભનારો પ્રાણલેનારો,
ઓકુલ કરી નાંખે ઉંધી મતી. વાગી. ૫
કૃષ્ણ પક્ષ અષ્ટમી રોહ્યણીમાં જનમી,
રોહણવાણી કું નથી કુંગતી. વાગી. ૬
વ્યાસ વલ્લભનો વ્હાલો વનમાળી,
સત્ય ભણાવ્યું ન રહી સતી, વાગી. ૭

ઠુમરી. ૩
રાગ ઉપરનો.

છોગે છેગેરે છોકરવાદી છેલ છોગાળા,
એકાએક છેહાછેક ગયા છડી. છોગે. ટેક.
થોડા છક્યા છાક, રીત રાખો રાંક;
જ્યાં ત્યાં ન ભજો નેમ તેમ અડી. છોગે. ૧
મારગે મોરારી, રોકીયે ન નારી,
પ્રીતીની રીતી રાખો પડી. છોગે. ૨
મુખડે ન બોલીયે, શરીરે ન ડોલીયે,
નેહ નેનથી કરી નાંખીયે નડી. છોગે. ૩

वगेत वरती वामाथी वहीये,
हीये न थइये लुजम लकी. छोडो. ४
मम प्रीत प्रीतम प्रसन्न होय तो,
आम ना टकावथी आप रही. छोडो. ५
व्यासना व्हाला व्रज वामानी,
हलकाई पडी गई तमो थकी. छोडो. ६

ठुमरी. ४
राग उपरनो.

मेल्यां मेल्यां रे मोहनपर मथुरां पधारी,
कुब्जावी कामा प्रीत करी करी. मेल्यां. टेक.
भूलनी न भये, ऊर ऊलराये;
रडीये आंसुडां लरी लरी. मेल्यां. १
नींद्रा न आवे, भोजन न भावे;
भोलना भाधी भरी भरी. मेल्यां. २
सह सखी मळीये, मनसुखा करीये;
नी सासा नाखीये हरी हरी. मेल्यां. ३
अकाल्ल पडीये, दुःखीयामां रडीये;
दुनीआना दोषे डरी डरी. मेल्यां. ४
परस्ताई प्रेमदा प्रीतम माटे,
वीकूल वरने वरी वरी. मेल्यां. ५
व्यासना नाथ वण मंयकमांथी,

ઊઠાડી ઓઢીયે મરીમરી. મેલ્યાં ૬

ગરબી. ૧

આયન નાહી પાવે, આયન નાહી પાવે, એરાગ.
અલબત ભેના અલબત ભેના,
નટવર લાલા, અલબતભેના ટેક.
સામરી સુરતવે, મોહની મુરતહે,
નાચત નચાવત નેના. અલબત. ૧
પતલી કમરસે બાંકી નમરસે,
મલકે મલાવત મેના. અલબત. ૨
મુખરસેં ગાવે, ધુમ મચાવે,
લલકારી ચાવત ધેના. અલબત. ૩
આંખકી અદાસેં, ધ્યાનકી ગદાસેં,
લુકી ડારત મેરીલેના, અલબત. ૪
વલ્લભકો પ્યારો, મન લે હમારો,
ગોકુલમેં ઊસ્કે રેહેના. અલબત. ૫.

ગરબી. ૨.

રાગઊપરનો.

હઠો નંદલાલા, હઠોનંદલાલા,
ઢોંગી મેં તો ગારી, હઠો નંદલાલા. ટેક.
અરબ કરત હો, પાંઊ પરતહો,

कबूना द्यौं प्रेम प्याला. छको. १
दीलसें बिसारो, हमसें न मारो,
लम्मर लगुटी लाला. छको. २
चपेस चोली हाथुंसे खोली,
कैसा जनत हो काला, छको. ३
नंगुसें नंगीयां, जंगुसे जंगीयां,
लीराई लोरी मोरी माला. छको. ४
कुच दबावत अधरपें आवत;
ननेहो वल्लभका वाहाला. छको. ५

गरबी. ३

राग ऊपरनो.

बुरा गीरधारी बुरा गीरधारी,
कीती रंग लीनी बुरा गीरधारी. टेक.
नती कुतीमें मथुरा नगरी,
छीनी मटकी कुमारी. बुरा. १
बेगाई गोदमें बेठी प्रमोदमें,
लगाई नेनकी कटारी. बुरा. २
लहु कुछ करके चीत चोर लीयो,
लम्मरकी लुटकी डारी. बुरा. ३
बंसरी बजायके बावरी बनाई,
सुधबुध लुल गई सारी. बुरा. ४

वल्लभके प्यारे सें हम हारे,
अब कछ कछु नाही चारी. प्युरा. ५

गरबी. ४

राग ऊपरनो.

अहो मोरे प्यारे, अहो मोरे प्यारे;
तुम्सें भूल ओसुं. अहो मोरे प्यारे. टेक.
ओत दीनुंसे राहा देखतीथी,
मील गये नंद दुलारे, अहो. १
भाव लाव करके, त्युन दो मिलायके,
रसकस त्यों तुमारे. अहो. २
नाही बने यों योबन लुंट त्यों;
हळके गले हाथ डारे. अहो. ३
कमर पकरके अरज्नेरी करके,
सेजडीमें सुधारे. अहो. ४
लगाई लालसें यारी गोधारी,
खेलते काहानकु हारे. अहो. ५
व्यास वल्लभकु नाथकु सजेरे,
लेन दीयें नंददरआरे. अहो. ६

गरबी. १

कानुडो कामणगारोरे, लाडलीमाली. ए राग.

मानुनी शुं मान मागोरे, छबीला साथे,
मानुनी शुं मान मागोरे. टेक.
मानुनी शुं मान मागो, प्रथमथी पाय लागो;
जागी जशे जोडो न जागोरे, छबीला साथे. १
प्रीत करो कोड शुं नथी, पण हावो अनुभवथी;
नहि मणे कृष्ण कवीरे. छबीला० २
सर्व गुण लयों ल्यारे, मान मागे मळ्या त्यारे;
पैडो भण्तो तो क्यारे रे. छबीला० ३
तुज लेखि घणी लभे, मणिये न कोई समे;
संस्कारी अमे तमेरे. छबीला० ४
वल्लभनो व्हालो घाटे, वश छुं लोगनमाटे;
करीतो लो शीर साटे रे. छबीला० ५

गरबी. २

राग ऊपरनो.

प्रेम लेई प्रीत करीरे, राधिका राणी;
प्रेम लेई प्रीत करीरे, टेक.
प्रेम लेई प्रीत करी, स्हु स्यामा परहरी;
छबीली शुं दे छे छरीरे, राधीका. १
रंक पणुं दीठुं ताहरुं, अेकुधरया यही घारुं;
मारे मनमें अेजुं म्हारुंरे. राधिका. २
पाणी मागे पाय देती, हुजुं केवी ते स्हेती;

તેણે કરો ન્હાય લેતીરે. રાધિકા० ૩
કરવે કરીતી આગે, તેવી કરી આનબાગે;
કેઈ બુંડી બાધ લાગેરે. રાધિકા० ૪
વ્યાસના સ્વામિ ઘુંઓલો, પરાયું રીઝવ્યું જોજો;
તોતો નવો પંથ પોલોરે. રાધિકા० ૫

ગરબી. ૩

રાગ ઊપરનો.

પ્રીત કરી પસ્તાયાંરે, પ્રીતમ સાથે.
પ્રીત કરી પસ્તાયાંરે.   ટેક.
પ્રીત કરી પ્રભુ સાથે, મ્હેણું માગી લીધું હાથે;
આડ ઊગવું રહ્યું માંથેરે. પ્રીતમ. ૧
વગોણું ગામમાં ઘણું, બંધ નવ્ય રહે સાણું;
લાંછણ એ ત્રીકમ તણુંરે. પ્રીતમ. ૨
વાત કહાડી વારે વારે, સાહેલીયો નીત્ય સારે;
હવે શું કરવું મ્હારેરે, પ્રીતમ. ૩
માત મ્હારી મર્મ લશ્યું, નીચ્યેણ કહે નર્સું;
અરેરે મેં આ શું કર્યુંરે. પ્રીતમ. ૪
વ્યાસના સ્વામિની સેવા, કરવે સૌ કહે કેવાં.
ગણારીં ગોવિંદ ત્હેવાંરે. પ્રીતમ. ૫

गरबी.४

राग ऊपरनो.

कोई स्नेह करशो मां रे, कानुडा साथे;
कोई स्नेह करशो मां रे, टेक.
कोई करशो मां स्नेह, दगानो भरेलो एह;
छग करी देछे छेह रे, कानुडा. १
पाका प्रपंच वाळो, कपट भरेलो काळो;
ठग छेल छोगाळो रे, कानुडा. २
पेहेलुं मीठुं मीठुं बहे, रंगीलो थांपे रहे;
पछी पाछो नथ्य जोहे रे. कानुडा. ३
पेहेला लाल पडे लोटी, राजेपेट पाणी झोटी;
माटे एनी माया खोटी रे. कानुडा. ४
भरावे पाणीमां मुठ, स्नेह छोडी सहु ऊठ;
काळो वल्लभनो जुठो रे, कानुडा. ५

गरबी.१

मने भूली गयोछे मारो छेलडोरे लोल. ए राग.
काळा कान रोको वाटमां रे लोल,
म्हारे मांथे सासुडीनुं साल, नंदलाल. काळा.
हुं तो नीसरी छुं मही वेचवारे लोल,
मने जोटी करवामां शो माल, नंदलाल. काळा. १
काळा नाणदी नगरीछे न्हानडीरे लोल,

छानी छानी जुजे म्हारी वार. नंदलाल. व्हाला.
म्हारी नेणाणी जेरनुं काढछे रे लोल,
ते तो जाहछे जहु जे झार. नंदलाल. व्हाला. २
मुझो मावजी पालवडो मालपरो रे लोल,
मारे मांथे महीडां ढलडाय. नंदलाल. व्हाला.
जुजो छांटे छे राणीछुं छेलडा रे लोल,
म्हारूं नवरंग चीर लींजाय. नंदलाल. व्हाला. ३
छोडो छोकरवादी छबीलडा रे लोल,
म्हारे मांथे छे पीडा तणी धाक. नंदलाल. व्हाला.
राखो कृपा वल्लभना नाथजी रे लोल,
केडा छेडे शुं मदयो छे छाक. नंदलाल. व्हाला. ४

गरबी. २

राग ऊपरनो.

मुझोने मोहन लालजी रे लोल,
हुं तो विसरी वपुनुं भान. महाराज. मुझोने.
जारे शुं कामण कर्युं छे शामळाजी रे लोल,
लाग्युं रातदीन तमारूं ध्यान. महाराज. मुझोने. १
प्रेमनु घायल करी मने घायले रे लोल,
हवे घरमां रह्युं केम जाय. महाराज. मुझोने.
वाग्यो वांसळीनो राज मने सुंसवो रे लोल,
म्हारे रोमरोम वेदना थाय, महाराज. मुझोने. २

કહ્યો ગજરાજ ધાર્યો છે ગોવિંદરે લોલ,
લીધા કૈં કૈં કામના પ્રાણ. મહારાજ. મુકોને.
કરી નાંખી ઘણી ગોરી ઘેલડીરે લોલ,
થઈ ગઈ આજ કૃતાણી હાણ. મહારાજ. મુકોને. ૩
હવે વાળો તમારી તમે મોહનીરે લોલ,
સહુ સુંદરી કરી રહે કામ. મહારાજ. મુકોને.
તમે સાચા સુજા ભગવાનજીરે લોલ,
સદા ગાય ગુણ વલ્લભ રામ. મહારાજ. મુકોને. ૪

ગરબી. ૭

રાગ ઢીપરનો.

સુજની જોઈ મેં તો કુંજનીરે લોલ.
આવ્યા નંદકુંવર મ્હારે ઘેર મ્હારી બેન. સુજની.
હું તો રીસાઈ બેઠી રણછોડથીરે લોલ,
કીધી કાનુડાયે જફા પેર. મ્હારી બેન. સુજની. ૧
માર્યાં મ્હેણાં મેં મોહનલાલનેરે લોલ,
કહાડી અન્ય અબળાની વાત. મ્હારી બેન. સુજની.
મ્હારૂં કર્મ વાંકું તે તેવું સુજ્યુંરે લોલ,
જાગી જોઈ નાંખી આખી રાત. મ્હારી બેન. સુજની. ૨
હું તો હરી રમી નહીં રંગમાંરે લોલ,
વળી ગયો ડહાપણમાં ડાટ, મહારી બેન. સુજની.
પછી ક્હાનું વાતાં ગયો વિઠલોરે લોલ,

હવે રહુંછું હૈયા હાર. મ્હારીબેન. સુન્દરી. ૩
મ્હારો રીસનો ભર્યો ગયો નાથજીરે લોલ,
બળી હઠ લેવાની આટેવ.મ્હારીબેન. સુન્દરી.
હાલો વલ્લભનો જેહ્યાં મળેરે લોલ,
લઈ મનાવું દેયાધિ દેવ. મ્હારી બેન. સુન્દરી.૪

ગરબી.૪
રાગ ઊપરનો

રીસે બેસે તે અભાગણીરે લોલ.
જેમાં જરા ન નીપજ્યું કાણ. મ્હારીબેન. રીસે.
મેહતો બાળ્યા નેબળી મ્હારી ભતર્થીરે લોલ,
થઈગઈ જાહેતગામાં હાણ. મ્હારીબેન.રીસે.૧
સખી તાંબાનું પાત્ર નરમાત્રછેરે લોલ,
સહુ નર તેતો અમર કેહેવાય.મ્હારીબેન. રીસે.
સખી માન્યની મ્રતીકાનો ઘાટછેરે લોલ,
તાંણીથી તેના ન્ચું ના પિવાય. મ્હારીબેન.રીસે.૨
ચાંક કુમે થઈ કુમતડીરે લોલ,
સુણ્યો નહી સારો સુખ સાર.મ્હારીબેન.રીસે.
મેંતો લડતાં લડતાં ખોઈ રાતડીરે લોલ,
નાપે વૈભોગી વેળા વારોવાર. મ્હારીબેન.રીસે.૩
મેંતો હુલ્યો હ્યાણું ઘમાણોરે લોલ,
હવે હોહ્યલો જે આયયો હાથ.મ્હારીબેન.રીસે.

વાંકા ગ્રેહેથી વાંકી મત્તી થઈરે લોલ,
ક્યારે મળશે વલ્લભનો નાથ. મ્હારી બેન. રીસે. ૪

ગઝલ. ૧

આજ સ્યામ મોય લીયો, બાંસુરી બજાયકે. એ રાગ.

વ્હાલી લાગે વાંસળી. જોયાગે ચત્રુભુજની. વ્હાલી. ટેક.
રાગણી રાગની રાવતી બોલે, તેણે મ્હારૂં દીલ ડોલે;
બોલે ચઢી ધારતા કુંડોને કુંગુંજની. વ્હાલી. ૧
વાગતી વાગતી લાગતી રૂદે, થાય છે ઊમંગ ઊરે;
સુણી સાન રેહેતી નથી રીતની કે બુજની. વ્હાલી. ૨
મન બુધ્ધી અંગ રંગ. લાગે શામળાને સંગ,
નાચે નીંદા મુજને રણછોડ રટુ રૂજની. વ્હાલી. ૩
વ્હાલો વિઠ્ઠલ વ્યાસનો, એ લાડુણીના ત્રાસનો;
સુજે સુધા દેતો નથી ગુણ મ્હારી સુજની. વ્હાલી. ૪

ગઝલ. ૨

રાગ ઊપરનો.

મારૂં મન મોહ્યું એની, મોહન મુકુંદશું. મારૂં. ટેક.
નંદનંદન નું વદન જોઈ, મોરલીમાં પડી મોહી;
ડોઈ ડોઈ દંન મને ડોસલાયે રૂંદશું. મ્હારૂં. ૧
ઝાંઝરી ઘાંઉડી રૂંકડી રીતે, લલચાઈ લાલ લોભે,
મોલે મેલી લાજ જાન, ઢળી મન મંદશું. મ્હારૂં. ૨

હણી મણી લણી લેણી, રમી ફરી રંગ રેલી;
ઊર ઊલ્લસાયું અલબેલાના આનંદથું. મ્હારૂં. ૩
ઢણી ધર્ણ શોભું ચર્ણ, શામવર્ણ નાથના,
છેતરી વલ્લભ તણા છબીલાએ છંદશું. મ્હારૂં. ૪

ગઝલ. ૩

રાગ ઊપરનો.

દેખલે યસોમતી મટુકી મોરી ફોરીરે. દે. ટેક.
કાન સેતાન સામ્રી સુરત, મોહની ભરેલી સુરત;
સુરત મેંતો ઠાડી ઠાડી કીતી જરભેરીવે. દે. ૧
નેન ચેનસે એન અભરઈ, કુંભડી ગઈ ગભરઈ;
મેરે ઊરહાથડાયોં લીનો હાર તોરીરે. દે. ૨
લચક લચક લાલ તોરો, કરત છંદ છેલ છોરો;
અંગોરો છોર દીયો મોરો જૈયાં દોમ રોરીરે. દે. ૩
વલ્લભકે નાથ હાથ આવે તબ દેખાય દૌં;
કાનજીકો કાન પકર પરક દૌં પીછોરીરે. દે. ૪

ગઝલ. ૪

રાગ ઊપરનો.

ભને દોષ ભને દોષ, ભને મોરી માવરી. ભને. ટેક.
ધસત ધસત હસત શામ, ભતીકું ગોકુલ ગામ;
ભને સખી સાથ મેરી છેલ સકત સાવરી. ભને. ૧

नखरे नखरे आते होजी, पांउ पे पांउ धरआते हो;
सताते हो क्युं सांमरा लगत तोरी भावरी. भने. २
सासने लेत झुम्मा ठट, भती हुं मे घरपट;
लकरी पकरी आती हुं मे, भरपी साथ गावरी. भने. ३
नेनकी कटारी तोरी, थोरी थोरी चीत चोरी;
वल्लभका नाथ मुने मत भनाव बावरी. भने. ४

गरबी. १.

रागकेरबानो.

हठ भरे में मुजरे सें द्यौं गारी,
द्यौं गारी में द्यौगारी हठ भरे में मुजरे से. टेक.
द्यौंगी गारी सुन मोरारी, गीरधारी गोवाला;
नैयां मत मरोर हमारी. नख्रर नटवर लाला. हठ. १
मटकी मोरी लोभी पटकी, भटकी कुई सुधारी;
घंघो जटकी मैं तो लटकी, अटकी लौं भुयारी. हठ. २
दधी जीभरायो चीर लीनयो, जीगर गई कुं चुकी;
छिनत हीन करनेकुं काहाना, क्युं रहेता है मुकी. हठ. ३
बाली भोली भोहोल मीलके, वृषभानकी छोरी;
नाथ भ्यासका रीसलगे लो, दे नुकसानी मोरी. हठ. ४

गरबी. २

रागडीपरनो.

प्रान प्यारी बीप्यारी मुखसें बोलो,
मुखसें बोलो मुखसें बोलो. प्रान. टेक.
दगल बाजु ब्होत मीलनकु, ऊपरसें दीखलावे;
मनुमे गमती शुमत हमारी, नैनाकुं पलटावे. प्रान. १
दीलसें हाहा मुखसे नाना, जेसा जहोय तमकुं;
तब कुबकी दीती होय गारी, मीजनन करके हमकुं. प्रान. २
सब शामाका स्वलाव जेसा, मुखसें नाना केहेवे;
गोठडी गमती होवे नहीतो, तुरतज गारी देवे. प्रान. ३
सरम र बोनब करमन होवे लरमे रहेवे दोई;
पुछतकुं वल्लभका प्यारा, मरम हमारा सोई. प्रान. ४

गरबी ३

राग ऊपरनो.

म्हारा व्हाला जमुना तट आवज्ने तमे,
आवज्ने तमे प्रेलु आवज्ने तमे, म्हारा. टेक.
बेडां लेऊ छुं ऊटकयानां, घणी वारने साटे;
कृम ऊधारो ऊलठे छे ते, नहीं शोनन जे घाटे. म्हारा. १
चार कीरी हुं पिठ्ठल वरकु, पैलघानी लम माटे;
नहीं आयो तो कंथडो लरी, रडीं कुदीया कांटे. म्हारा. २
घाट लेई ऊभ्यास पचानो, हार पडे डाहापणमां;
त्राहीतने लेशो नही साथे, बकु खुबकु बेनणमां. म्हारा. ३
आवाइहो लूलेथी शायहो, मजरो नहीं मोरारी;

વ્યાસ વલ્લભના કાળમાંહું, છું દાસી તમારી મ્હારા. ૪

ગરબી. ૪

રાગ ઊપરનો.

ઊલા રોરે મોહન મ્હારે મળવું છે.
મળવું છેરે મળવું છે. ઊલા રોરે. ટેક.
આનું બતાવ્યું મુજ બેહેનીને, લૈ ઘણું મનાવ્યા;
તડ તમારી વરતી બેઠી, લાવે લેણી થાયા. ઊ. ૧
વડુ પાવલે પ્રીતમ પધારો, આવી ઘેણા લ્યારો;
મળો નહીતો મુવા કાંઠે, લાંઘણ લેવું થાશે. ઊ. ૨
આશા લગી ગીઠી આવી, વણ વિચારી વાટે;
જેમ મોરલા મેઘને તલસે છે, તેમ તલસું તમ માટે. ઊ. ૩
વાર થઈ પણ કાજ સરે તો, પરમાણ પડ્યો આવ્યું;
નાથ વ્યાસના વજલ લલેરી, કરીયે મનનું કાપ્યું. ઊ. ૪

લાવણી. ૧

મેં લરીનીં દમેં સુઈ ક્રીષ્ણને લુટી. એ રાગ.

ફેમ રોકી મારગ માંય, વિઠ્ઠલ વનમાળી;
ફરે છે લુભમ તમ નેન, નરમ નીહાળી. ટેક.
લામનીને લોંડો, લુરકી લરેળી લગુટી;
વીંધે વાંસળી પાંસળી તે, ટેકુ લય તુટી.
નથી રેહેતી સુધ બુધ, સાન ભાન મને લાણી. ફરે. ૧

ગામ ગોકુળની ગોવાલણ, ગરબન ઘાલી;
તોડ્યા ટેક તોરા તારુણી જોને ઝાલી;
ભારી ભરમે સરમે, રહી નહીં બ્રજ પાણી. કરે. ૨
કોઈ ઘરમાં ગામમાં, કોઈ શેરીએ કોઈ શેરી;
કોઈને જમુના ત્રટ, કોઈ પનઘટ પરઘેરી;
કરી સ્નેહ પછી દે છેહ, દીંચણથી દાણી. કરે. ૩
નથી નરહરી તમને નેહ, જેહ મુકી જીભ;
તે હેજી હલ હુલાય, શામળીયા શ્રી જી;
નહીં કરૂં ગોઠડી સમજ્યુ, સગપણ છું જાણી. કરે. ૪
બોલો છો પેહેલું, મુખડે મીઠું મીઠું;
પાછળ માગો છો માન્ય, જાણુ સ્થળ દીઠું;
વલ્લભના વાહાલા રાખો છો પેટ પાણી. કરે. ૫

લાવણી. ૨

રાગ ઉપરનો.

આવો અલબેલા, રંગ રમુ રૂપાળી;
આવ લેગ મળ્યો જગદીશ, તમે લ્યો તાળી. ટેક.
છું એકલડી મુજ સંગ, નથી સાહેલી;
શુભ સમય લેઈને આવી, સરપને મેહેલી;
તમ વિના અવર શું કરૂં, ન નેયત કાણી. આવ. ૧
મેં ગ્રહણ કર્યો છે ટેક, એક મ્હારે સ્વામિ;
સદા રહું તમારે શરણ, ચરણ રજ પામી;

છોડ્યાં છત છૈયાં પરણ્યો, મેહેલ્યો રાણી. જાળ૦ ૨
મુકી દીધાં માતતાત, ભ્રાતને ભગની;
મુક્યો કુટુંબ અભિમાન, મુકી લાજ જગની;
ઘરબાર સંસારનો, ચરબો નાખ્યો કુલાણી. જાળ૦ ૩
હવે પડી પાલવડે, રાખો કે રઝળાવો;
મારો કે ઉગારો સુખ દુઃખ દો જેમ ફાવો;
તન મન ધન અરપી કરી, બેસયાની ડાળી. જાળ૦ ૪
વળગી અળગી કરશો માં, કાહાન કદાપી;
છેહ દેશો છબીલા મરશું હત્યા આપી;
વલ્લભના વાલા લીધા મેં પગ પખાળી. જાળ૦ ૫

લાવણી. ૩.

રાગ ઉપરનો.

સુનો સુનો સખીજી, તાલાવેલી લગી તનમેં;
કૃષ્ણ કામન કીયો નંદલાલ, ગ્રહી મધુવનમેં. ટેક.
નેનુંસે નેન મિલાય, ભીલાઈ મુજકું;
જોત લાલ કુબજોહે અંગ, કહું કયા તુજકું;
જલ જલતી દીનદીન આપ, ગીરી અગનમે. કૃષ્ણ. ૧
લલચાઈ લટકસેં બટકસે, હુઈ બુંવારી;
પ્રીત ચટકસેં દટકકે, દીરતી જોત બેમારી;
મેં ભમત ભૂલત સબ ભાન, રહું નલોચનમેં. કૃષ્ણ. ૨
મુને યશોમતીકો સૂત, પૂરન લગત હે પ્યારો;

अब कब मिलेगो आहान, सुरतको न्यारो;
में कर्या करत हुं जप, सदे मुज मनमें. कछु. ३
क्या कहुं दरदकी बात, मरद मोहनकुं;
अब रह्यो जत नहीं भूख, तपत कुई तनकुं;
छोर दयोंगी में सब लाज, जपुं सदनमें. कछु. ४
जय जेहुंगी नंदधाम, रामकी संगे;
नींदडीमें नटवर लाल, रमतहे रंगे;
वल्लभको प्यारो, सतावतहे सपनमें. कछु. ५

लावणी. ४

रागजीपरनो.

सुनो सुनो पीयारा, प्रानजीवन जनमारी;
बंसीकी धुन सुन दरदी, सुरत तीहारी; टेक.
राधा रानी बड भाग्य, कहोजत कुई पकी;
उनसे छुटत नाहि छेल, डीयो कुछ नकी;
कृष्णकुके मुखसें कटु बेन, तुरत नाहि यारी. बंसीकी. १
तम जैसे नर नही नीरखे, हम नेनु सें;
चमकायो चंचल चीत, जो होत बेनु सें;
तोरी जडी जडी अखीयां, डीडी आमन गारी. बंसीकी. २
में जपटाई तुज संग लाल, हांसयल जाई;
सब छोड दीयो सखी साथ, नाथ लपटाई;
कीजे कृपा दीजे दरसन, में तुजपर वारी. बंसीकी. ३

કૈસી મરકત હરકત, ગરકત મેં કુઈ;
હોગઈ દરદ દીવાની, ફરત ભુઈ ભુઈ;
ક્યહું બડે રહે કછુ બોલત નાહી ગીરધારી. બંસીકી. ૪
મેરો કલેજવો કટ જલ, હાથ લો પકરી;
માનો માનો પીયા મેરી બાત, છોડદો જકરી;
વલ્લભકા વ્હાલા રૂપ રંગકી બલહારી. બંસીકી. ૫.

ગરબી. ૧

નલલખું કે પીછીલઉં. એ રાગ.

મ્હારા મ્હોની સાંભળશો ગાળ,
વ્હાલા રો વેગળા, મ્હારા મ્હોની સાંભળશો. ટેક.
ગાળ દેઈશ તો મ્હારીસ યડશે,
રીતે રેહેજે ગોપાળ. વ્હાલા૦ ૧
ન જાણશો મુને સર્વના સરખી,
દેશો મુકી ઘો દયાળ. વ્હાલા૦ ૨
કુંઘું મીલશી, સ્વભાવે રાશી,
વેણ વદીશ વિકરાળ. વ્હાલા૦ ૩
વ્યાસના સ્વામી અંતરયામી,
મને ન લાગે મ્હો જણ. વ્હાલા૦ ૪

ગરબી. ૨

રાગ ઉપરનો.

मेलोमेलोज नंदनालाल,
हवे मही माधुरां, मेलो मेलोज. टेक.
महीडां ढणशे, तेमां शुं मणशे;
आ शुं नगाणो काल. हवे. १
वेचीने चणशुं, तमोने मणशुं;
छोडो छबीलाज छयाल. हवे. २
जाते ने जाते, शुं थही जाय;
मोहन मणीशुं डाल. हवे. ३
व्यासना प्यारा, थै जयो न्यारा;
आतो तमारी जोटी चाल. हवे. ४

गरबी. ३
राग ओपरनो.

में तो जवुं न जमनाके घाट,
सतावे सामरो, में तो जवुं न जमनाके. टेक.
जमुनां जवुं जलभरने कुं,
छबीलो हतो छांट, सतावे. १
देखत गोरी, खेलत होरी;
जक्या करंत जे झाट. सतावे. २
घोरे ओढानी, छलकावे पानी;
लीजवे पेननेको पाट. सतावे. ३
व्यासका नाथसें, हेगारी हारी;

तख मोहनके मार. सतावे.   ४

गरबी. ४

रागधीपरनो.

लीयो लीयो लालने चीतचोर,
कहु में कीस्तरे, लीयो लीयो लालने. टेक.
में जातीथी जल जमुनामें,
नजर चोराई कीशोर, कहुंमें.   १
नंद दुलारो, चोर हमारो,
कुलेन चाहो कशोर.   कहुं में.   २
गारी दीये सें, लाये न लज्या,
जनम कोके नशोर.   कहुं में.   ३
व्यासके प्यारे, नग्न रजी हे,
कबजुया हमारो जोर. कहुं. में. ४

ख्याल. १

क्रीष्णके गले बीच डालुंगी. जेराग.
आपडी में बांसरी, छीनाय लोंगी.
दूर रेहेना नंदलाल. आपडी. टेक.
बंसरी छीनाउंगी, पावरी पेगाउंगी,
मली जाउं वीमोलके गाल. आपडी. १
डुपरा छीनाउंगी, नम्र नचाउंगी,

होयगो गोकुलमें ताल. आपही. २
गाममें होडाजांगी, तोहुं देखाउंगी;
गावे वल्लभ तेरो ख्याल. आपही. ३

ख्याल. २
रागउपरनो.

लेरे लेतुं छीनावे लल फाकुरी,
मेंतो देऊं श्रीलनार. लेतुं. टेक.
फोत आईवारी, फोत सताई;
कोईनाही सरदार. लेतुं. १
फोनदे जैसी, छीनावे तैसी;
सजनुं में ढीनी पघार. लेतुं. २
मीलन देजाई, मत कर लेजाई;
हुं में वल्लभको यार. लेतुं. ३

ख्याल. ३
रागउपरनो.

देखो सखी में सामराकी लाई बांसुरी;
दोनुं नैयां मरोर. सखी. टेक.
लाजत लगाई, राहाड लगाई;
हार गयो हमसे कीशोर. सखी. १
कुमर पकडके लोभीगीरायो,

नंद सुतको क्या जोर. सखी॰ २

मुगट लाई धारी पीछोरी भी लाई,

वल्लभका नाथकी में चोर. सखी॰ ३

ख्याल. ४

राग ठीपरनो.

हरे हेतुं गोपालन बांसुरी,

में हार्यो माहाराज. हेतुं. टेक.

तुमसें में हार्यो, नाहीं कीयो वार्यो;

बख्तर हे रहे मेरी लाल. हेतुं. १

तुमसें ना बोलुं, घुंघट ना खोलुं;

कुंवार नंदजु कान. हेतुं. २

वल्लभको प्यारो, पावले पसतकुं;

कुंवर नंदकुं कीजो जान. हेतुं. ३

गरबी. १

पीयोने हालुडा. ए राग.

बातेथी कामण कीधुं रे, कहोने कानुडा;

माहारुं चीतडुं चोरी लीधुं रे, कहोने कानुडा. टेक.

कामणगारा कामण कीधुं, लीधुं चोरी चीत;

छतां लोभने छेल छबीला, थै गई आंधणी लीतरे. १

आवो हालो मने घेर नगमे, रहीने कहाडुं रात;

તારા વિયોગે વેદના ઊઠે, ગણવા માંડી અંતરે. કહો. ૨
સુખ ન લાગે નીંદ્રા ન આવે, ભાવે ઘણાણી નાથ;
ચણગણ ચણચ્યું પિંડ આ તારું, હવે હૈયું નથી હાથરે. કહો. ૩
ક્ષણ ક્ષણે થાયછે કાંઈ કાંઈ, તે તણો શો ઊપાય;
જે કહો તે કરું કાહાનજી મારા, વેદના ના વેઠાયરે. કહો. ૪
દલડાનું દરદ મટાડો દયાળુ, શરણ આવ્યો હવે શામ;
તમ વિના કદી તાપ શમે નહી, વિનવે વલ્લભ શામરે. કહો. ૫

ગરબી. ૨
રાગ ઊપરનો.

આજથી મ્હારે લાગીરે, પ્રભુથી પ્રીતડી;
ગયો આ ભવનો ભય ભાગીરે, પ્રભુથી; ટેક
સંસારનો મને માર પડે પણ, થઈ પડું નઠોર;
તેમ કર્યા વણ ના મળે મુને, નટવર નંદ કીશોરરે. પ્રભુથી. ૧
આંખડી વાંકડી ફાંકડી એની, મન ચીતડાની ચોર;
વાંસળી પાંસળી વીંધે છે મ્હારી, શું બજાવે લઈ જોરરે. પ્ર. ૨
મધુરું મુખડું દરશણે સુખડું, દુખડું દૂર પળાય;
લટક ચટક ચતુર ભુજની, જોઈ રીતતણા થાયરે. પ્ર. ૩
ચંકુ કટીનો લ્હાવો કું લેઉં, દેઉં અરપી અંગ;
કર્મ કુમેદ પાય ભલે તો, મળે હરીનો સંગરે. પ્રભુથી. ૪
ભાગ્ય ભલે મોહન મળને, ટળે ચોરાશી લક્ષ;
વ્હાલો વલ્લભનો વિઠ્ઠલજીછે, મ્હારે મ્હોટી થઈ પક્ષરે. પ્ર. ૫

गरबी. ३

राग ऊपरनो.

देखीने थई लब्धरे, छबीला छेलडी;
सांभळी वांसळी रावरे, छबिला. टेक.
छेल छबीला रंग रंगीला, लीला कीधी अपार;
घायल करी गोवालणीने, मारीने नङ्काररे. छबी. १
लालो लकुटीनो लोंके छे लारे, रहे न सुध्य लगार;
पडी ते जडी न थाय कोकाणे, जेवो म्हामांहे माररे. छ. २
लाज न रहे लोकडीया केरी, केरी करे तुज पुंठ;
मोहनी मंत्रे मानुनी जांधी, हवे मुकी घो छुटरे. छ. ३
आजरु हीन थई अलबेली, मेली सगांनी शर्म;
रती पती शुं मती न चोटे, छोड्यो सतीनो धर्मरे. छ. ४
गोकुळ गामने गांडु बनाव्युं, चडावी दीधुं चाक;
व्यास वल्लभना विठ्ठलवालाए, ओई जेडी सहुनाकरे. छ. ५

गरबी. ४

रागऊपरनो.

आवोने नंदलालरे, रमाडु रंगमां;
आ घणो रूपाळो रूमालरे, ओपावुं अंगमां. टेक.
मोती भरेलो मुगट पेहेरावुं, वाघो धरावुं स्वेत;
पायलमो मोळडी पग पेहेरो, ऊपन्युं ऊरमां हेतरे. र. १
कंठमां कमळ हार ओपावुं, गजरा गुलाबी फूल;

કેશમાં બેશકું અતર નાખ્યું, સુગંધ ઊડે અમૂલ્ય રે. ૨
છેલ છબીલા હો શણગારી, ગોપીકા ઘેલી થાય;
છબી જોતાં છબીલી મોહ પામે, જાયરી જનની જાયરે. ૩
આંખડીમાં આંજ્યું કાજળ કાહાના, ન થાય દૃષ્ટી વિકાર;
નાચતા જો નંદને મ્હોલે, જુએ જસોદા કુંવાર રે. ૪
હેતથકી ઊછંગે બેસાડી, વારણાં લેશે માત;
સર્વ કહેશે શું જાણશો ત્યો, વ્યાસવલ્લભનો નાથ રે. ૫

ગરબી. ૧

મટુકી મારી મેલોને મોહન. એ રાગ.

દીવસ મ્હારા કેમ જશે, મેં તો માયામાં બાધો માર.

સુજની. મેં તો. ટેક.

માયા કરી મેં મોહનવર સાથે,
વેહેરી નાખ્યું ઘરબાર. દીવસ. ૧
ઠરેલ ઠાવકી કેહેવાતી જગમાં,
તે સહુ ભાગી ગયો ભાર. દીવસ. ૨
નથી જરા ગમતું, મન મ્હારૂં ભમતું;
મોહની નાખીછે મોરાર. દીવસ. ૩
જાદુ શું કીધું, ચીત ચોરી લીધું;
ચેન નથી પડતું લગાર. દીવસ. ૪
કપટ કરીને, પરહરીને,
ગયો જે નંદકુંવાર. દીવસ. ૫

अरेरे जे रंगमां, रमतां ते संगमां;
लुजी हुं लघ संसार. दीवरी. ६
व्यासना स्वामी, घण दुःख पामी;
आमी पडी घई अपार. दीपरी. ७

गरबी. २

राग ऊपरनो.

अंतर घाव घालीयो, मुने मुकी गयो रे मोहन.
अंतर घाव. टेक.

मोहन मुकीने, वचन मुकीने;
नुठो थयो जुगजीवन. अंतर. १
स्नेह करीने, प्रीतडुं हरीने;
ताण्युं मारुं तन मन. अंतर. २
घावे घवाणी, महा सुख माणी;
हवे नीत्य करे रुदन. अंतर. ३
जाळमां लेवाणी, आ जग जाणी;
जमती रही लोचन. अंतर. ४
शुं करुं सुजनी, नथी जती रजनी;
आंसुडां जरे लोचन. अंतर. ५
व्यास वल्लभना, नाथ दुर्लभना;
क्यारे देशो दरशन. अंतर. ६

ગરબી. ૩

રાગ ઉપરનો.

ચટકી લાગી ચીતમાં, મારયાં નખર સાલે નેન.

ચટકી લાગી. ટેક.

ચીતમાં ચટકી, અરે અરી અટકી.
પટકી પાડી મુને એન, ચટકી. ૧
સામું જોઈ શું, કહ્યું તે ન સમજુ;
અધર ડસી લીધી એન. ચટકી. ૨
જમુનાએ રોકી, જળમાં ઝોકી;
અશી જતાં પડીયું એન. ચટકી. ૩
હરીના હાથથી, શું છુટે સુંદરી;
છુટવા નથી કોની દેન. ચટકી. ૪
ચંચળ ચાલાખી, ચપળતા ઝાંખી;
ચાતુરી જરેલાં ચેન. ચટકી. ૫
વ્યાસનો ક્હાલો, પ્રથમ થાય હાલો;
પછી ઘુમરાઈ ઘેન. ચટકી. ૬

ગરબી. ૪

રાગ ઉપરનો.

સજી મ્હારી સાંભળો, જાપ્યું વિઠ્ઠલને મેં વચન.

સજી મ્હારી. ટેક.

જાને મળ્યા તા, જમુનાના ત્રટમાં;

ત્યાં વેણ દીધું વચન. સખી. ૧
તે વેણ પળવા, ભધું મ્હારે મળવા;
પણ છું સાસુને સદન. સખી. ૨
સાસુડી ભુંડી, કુડી કઠોરી,
બેસવા ન દે કોઈ દન. સખી. ૩
નણદી નઠારી દ્વેષે ભરેલી,
ભમે મુજ સંગ રાત દન. સખી. ૪
લાગ ન આવે, ભધું ન ફાવે;
ભુઠી કેહેરી પ્રાણ જીવન. સખી. ૫
વ્યાસના નાથ શું કીલી પહુંતો,
પીંડ ફરૂકું પતન. સખી. ૬

ખ્યાલ. ૧

કંગનવા મોરો કરસે નીકસગયોરે. એ રાગ.

પ્રીતમ મુજ મ્હેલથી પધારોરે,
પધારો પ્રીતમ તમે, ઘણાં સરમાયાં અમે; પ્રીતમ. ટેક
સરમાઈ મરીયેરે, સ્નેહ ન કરીયે રે;
આવી અહીં બેશી રહોછો, છાનોમાં પેશી કહોછો;
કહીને સૌને વ્હેમ વધાશો રે. પ્રીતમ. ૧
ભૂજ ફુલાવીરે, સાન બતાવીરે;
કરો છો જાહેર જગમાં, તેથી ગણે સૌ ઠગમાં;
ચસુને ચાળે કેહ્યાયો ફવારોરે. પ્રીતમ. ૨

આ ટેવ ભુંડી રે, પીડાય ઉંડી રે;
કુડી કહે તમ સંગે, તે સારૂ રેહેને ઢંગે;
અડોન અંગે ગાઢો કુંવારો રે. પ્રીતમ. ૩
નરી વિનરી રે, શીખો મોરારી રે;
વલ્લભના વ્હાલા મીરા, હશો તરેલા હીરા;
છેડશો નહી અહીંથી, સધારોરે. પ્રીતમ. ૪

ખ્યાલ. ૨

રાગ ઊપરનો.

મોહન મ્હારા મેહેલમાં આવો રે,
મોલમાં આવો વ્હાલા, ઓ નંદજીના લાલા. મોહન. ટેક
ખાટ બેસાડું રે, પવન ઊરાડું રે,
લ્યો પાઊં શીતળ પાણી, મીઠાઈ આપું આણી;
લગાર બેશી બંસરી બજાવો રે. મોહન. ૧
મેવો મંગાવું રે, તે આરોગાવું રે;
લ્યોજી પાન સુપારી, જાયફળ જાવંત્રી સારી;
લવીંગ લેઈ બીડી બનાવો રે. મોહન. ૨
ફળ ભેળ ચીના રે, વળી તે વિના રે;
માગો તે આપું પ્યારા, છબીમાં સૌથી સારા;
લાગોછો વ્હાલા નેનુડાં નચાવો રે. મોહન. ૩
સોગઠાં બાજી રે, રમાડું કરી રાજી રે;
કરીયે ગમત ગોવિંદા, ઊપને અતિ આનંદા;

व्यासनना स्वामी वेणा न्यूक्तवोरे. मोहन. ४

ख्याल. ३
राग ऊपरनो.

पालवरो मोरो छोरो गीरधारी रे,
पालवरो मोरो छोरो, क्युं जंजोरो जीओरो. पा०रेक
मीलन लरी हुं रे, समन राम तुंरे;
सज कामनीयुं जैसी, हमकुं मत मानो तेसी;
मोहन थोंगी मुजसें मेंनारी रे, पालवरो. १
नीरलज्ज होतीरे, सो श्यामा होतीरे;
हम नाही नीर्लज्ज गोरी, लाजु लाजनकी छोरी;
कह्यो ना मानुं मेंतो जनमारीरे. पालवरो. २
मरज्यो तुमारीरे, नाही कुमारीरे;
दीसीकुं नेना मारो, जो दीलमें जीवारो;
कणु नकइं तम संग यारीरे. पालवरो. ३
जरज कुरत होरे, पाणी परत होरे;
कहीन कुं में काहाना, जज सीधे मारग लेना;
वल्लभका काना तुमसें न हारीरे. पालवरो. ४

ख्याल. ४
राग ऊपरनो.

मारुकी मोरी होरी प्रानप्यारे रे,

मटुकी मोरी फोरी, ऊधानी लीनी मोरी. मटुकी. टेक.
कमरु बीडाई रे, गेडी लीजाई रे;
कुलाणी सीरसें मटकी, ऊठाकर लोमी पटकी;
दधीयन सब बीखर्यो कुमारे रे. मटुकी. १
लींबु चीर चोली रे, तो बी नकी बोली रे,
तब लीनी ऊधानी, बे सामरो सेतानी;
सताई मुजकुं पंथ सारे रे. मटुकी. २
घस घस जातेथे, कुच समजते थे;
में क्युं समजुं पकी, यां जेठी होके नकी;
पीछे से पाणी परी हाथ डारे रे. मटुकी. ३
जेसो नंदलालो रे, वल्लभको कालो रे;
में भुज से दीनी गारी, तब रीसायो मोरारी;
बे भूप होके गाममे, सीधारे रे. मटुकी. ४

लावणी. १

मेरा बीधाता जेसी. बेराग.

छेल छबीला कानाना

बाशो मांड्यो ऊधमात, थया मस्ताना. टेक.
जावो छो पंन घर जमुनाजने जारे;
ज्यांत्यां कामनीओ संग, करो रंग लारे;
केकेवाई गया नादान, पाव हुवे दाना. बा. १
काले चोरयुं दोरडुं, गया गुपत संताडी;

છેવટ ન આવ્યું હાથ, લડી મુજ માડી;
પડ્યું નડ્યું કુપમાંથી, કૃષ્ણ તમારાં વાનાં. આ. ૨
જેવી તેવી ક્યાંથી, શિખ્યા કરેવો કુડી;
મુકો જેડીનું નણ છલકાય, થાય ટેવ લુંડી;
શીદ કરો મુને હેરાન, જો મનના માના. આ. ૩
કેવી લેહેર થઈ તી, જેમ વદો મારગડે;
સહુ સમને મુજ તુજ સ્નેહ, સહોદર રગડે;
નવ જોતો ત્રાડીને, રહો છબીલા છાના. આ. ૪
છોગે છોગે છોકર વાદી છેલ, મેલ રાખો મનમાં;
થઈ જાય વગોણું, વાત વહે હુરીજનમાં;
વદે વાત વલ્લભનાનાથ, સમજણા રાના. આ. ૫

લાવણી. ૨

રાગ ઊપરનો.

જજો જજો વચનના ચીલા,
લેઈ લીધા જુઠડા, જનમ તણા રંગીલા. ટેક. ૧
આવ રૂદની મુજ ઘેર, આવવા કહ્યું તું કહાના;
મને દીધો દલાસો, આવ્યા રીઝમણા રાના;
ગયા હશો ગમે તેને ધામ, છેલ છબીલા. લેઈ.
આજી રૂદની જગી લાગી, સેહેત મારી;
લેયા કરી તમારી મેં વાટ, મોહન મોરારી;
વાગે પગ પરવા, જગી ઊંડુ રસીલા. લેઈ. ૨

रजेने जावेला न्नरी, दुःलाशे ह्याणुं;
जधी कुलनी वेठी ताढ, ओढी ओढ स्याणुं;
मारां पाप अधरस्थण आपे, केली लीला· न्नेई·३
न्होती जाणती म्हारा शाम, आमतमे करसो;
मने आपी हपिमांवेण, गीले परवरसो;
हवे ल्लाण्या जाणथी, छोडोंगीने दीला; न्नेई·४
तमे जानां जतावो गमे तेम, केम हुं मानुं;
जधो वांक लखिय्यनो, पण्युं तमो संग पानुं;
वल्लभना व्हाला हाऊहो, कहुंते हठीला· न्नेई·५

लावणी·३

रागजीपरनो·

हमकुं मत पकरो प्यारे,
दूर रहोजी नटवर लाल, नंद दुलारे. टेक.
मैं जोगी गारी मोरारी, सरमस अछांडी;
तुम समजे हमकुं घेली, गोवालन गांडी;
अम संग रंग नाही, रजो ढंग तुमारे. दूर. १
कोई नारी तुमारी यारी, करे वां जीजे;
जर जेरी सें गोरीसें, तंत ना लीजे;
पाउं परो तोभी नाही, चाहीये प्रीत हमारे. दूर. २
हम जैसे आपकी जेरी, पेरी न्युं नरजी;
ऐसी तरेह रजत में रीत, जानहु घरजी;

नाही लाकेलीजेली, हमसजसें हे न्यारे. हूर. ३
होवेगी लडत जब, लनेगा जग सारा;
क्या करेगा हमकुं, यसोमतीनंद तुमारा;
मथुरामें कई कीरी जाइ, कंस हरजारे; हूर. ४
में कहोत अजलसें केहेती, ध्यान नाही देता;
हठो हठोकी हमसें, कुबर काह्यकुं लेता;
वल्लभका नाथकुछ केहेतेंगी जीनजीयारे. हूर. ५

लावणी. ४

रागडीपरनो.

कहे क्रिष्ण सुन ले प्यारी,
कहोत मिल्लब करके, देती दीनकुं गारी. टेक.
बरा रजो क्षमा हम, अरब करत हे तमकुं;
तोरा दरसन जीनकु चेन, पडत नही हमकुं;
तीन लोकमे नीरखी, नाही तुज सी नारी. कहोत. १
देखे जीन लता दीन, जेक लथ होता;
मेरो आयो पीयो लल लत, रात नाही सोता;
में जेर धरत तुज ध्यान, भूली सारी; कहोत. २
गोकुलमें कहोत श्रीलनार, प्यार नाही लगता;
तुज सुरत देखके दील, हुमारा ठगता;
तुम चंद्र बदन तुज पेमें, लगीज लहारी. कहोत.
तेरो नेन मीलत जब, चेन पडतहे मनुमें;

तेरीखातरमें ढुंडढुंड, फीरतहुं बनुमें.
सजकृत मुनेडुं घेलो हुवो गीरधारी. ब्होत. ४
रही नाही सुधबुध सान भान, भटकफीरताहुं;
देखी मुख मुरछामें, भ्यांहीं त्यांहींगीरताहुं;
वल्लभका नाथको, दे तुं दुःख नीवारी. ब्होत. ५

ख्याल. १.

जताहे साजु पंथ जहितनना दूर. जे राग.

सोहागी छेला छोडो पालव मेरो. टेक.

पालव पकर हुर भकुर करत हो;
समजके दूर ठेरो. सोहागी. १
बीन बोलाये, काहकुं आये;
फीरत टेरो टेरो. सोहागी. २
नेन नचावत, भूज समजावत;
मारगडो क्युं घेरो. सोहागी. ३
लाज लइंगाछे, हमसें नडीने;
पीराडीगी डंडेरो. सोहागी. ४
व्यासवल्लभका, शाम समजना;
मीलन लुंजाडीं तेरो. सोहागी. ५

ख्याल. २

रागडीपरनो.

मोहन हमसे जरजेरी क्युं करना. टेक.

અરજ મેરી હમસેં, કરના ન કછુએ;
પાઉં મેરા થરથરતા. મોહન. ૧
કછુએ ન દેખા, કછુ એ ન સુના;
કલેજવા દેખ ડરતા. મોહન. ૨
પર નરસેં હમ નેન ન મિલાવે;
એસી હમારી ખડતા. મોહન. ૩
આપ બસીકું નરક દેખાની;
ઉસપે ક્યું ડર ધરતા. મોહન. ૪
પાઉં પરત હું નાથ વલ્લભકા,
ક્યહું મેરો મન હરતા. મોહન. ૫

ખ્યાલ. ૩

રાગ દીપચંદી.

જસોદા જુઓ ટંટો મચાવ્યો છે. ટેક.
નટવર તારો, ફેરી અમારો;
સંગુરને લાવ્યો છે; જસોદા. ૧
આંગણીયામાં ઉધમાત માંડ્યો;
સવારનો આવ્યો છે. જસોદા. ૨
દ્વાર ઠેલ્યાં, જગ્યાં ઊંઘેલાં;
સ્વામી સતાવ્યો છે. જસોદા. ૩
તમો તેને ધમકાવો ન તેથી;
જ્યાં ને ત્યાં ફાવ્યો છે. જસોદા. ૪

છેક વંઠાઝ્યો કાલો વલ્લભનો;
હવે લોકે બાધ્યો છે. જસોદા. ૫

ખ્યાલ.૪

રાગઉપરનો.

જુઓ જસોદા કાનુડો કેમકનડે. ટેક.
કાહાન તમારો, અંત લે અમારો;
ચિતાડે છે મારગડે. જુઓ. ૧
મટુકી ફુલાણે, ઉઢાણી ઉછાણે;
પાલવડો પકડે. જુઓ. ૨
તમારો લાલો, તમને કાલો;
અવરને શું રગડે. જુઓ. ૩
વ્રજ વામાના ગ્રંદ ઉપર જે;
ઘેન વાછરૂ લગડે. જુઓ. ૪
વ્યાસનો કાલો વારીને રાખો;
માઠો લાગ્યો મુજ મનડે. જુઓ.૫

લાવણી.૧

નોબ્રી કુંજ લીંબચાકીરે. એ રાગ.

જરજ એકરીજેરે કાહાના, જરજ એકરીજેરે કાહા-ના.
મરકટ વિદ્યા મુકીજનયો છેલછાના માના. ૧
નરાતો રાખોઢંગ ઢાળોરે, નરાતો રાખોઢંગઢાળો;

छोकरवादी छोडो छोगाळा, नथी गमतो चाळो. २
घेरीने शुं घाल्युं मनमां रे, घेरीने शुं घाल्युं मनमां;
रोकीने लीला रंग रसीया, केम वृंदावनमां. ३
तमे तो लाज शरम मेली रे, तमे तो लाज शरम मेली;
पुंठे आवे मही वेचीने सरखी साहेली. ४
तेनी संग नणदी छे म्हारी रे, तेनी संग नणदी छे म्हारी;
सासुने जई वात करे तो, थाय लवैलारी. ५
पीछोडीये फोंयाडे पीघडो रे, पीछोडीये फोंयाडे पीघडो;
वल्लभना व्हाला मुज माता, ले म्हारो झघडो. ६

लावणी. २

राग जीपरनो.

कहे श्री कृष्ण सुणकामा रे, कहे श्री कृष्ण सुणकामा;
मरजाद मुको साथ सगांनी, शरणे लों रामा. १
प्राण होय त्यां सुधी पाळुं रे, प्राण होय त्यां सुधी पाळुं;
जनक साथे स्नेह करूं पण, तुजने नही टाळुं. २
कदी तने दुःख नही दारा रे, कदी तने दुःख नही दारा;
वचन वदेलुं पुरण पाळीये, सत्य गुण जे म्हारा. ३
चाह्यतो त्याग करूं सृष्टी रे, चाह्यतो त्याग करूं सृष्टी;
पण शरणे पडी तो पडया, देउं नही कष्टी. ४
करूं कल्याण जे ने म्हारी रे, करूं कल्याण जे ने म्हारी;
तेने दगो देउं न कदीये, भाख्यो गीरधारी. ५

कदी नव्य नीसासो लेवुं रे, कदीनव नीसासो लेवुं;
वल्लभनो काळो कुं छे वर, वास वैकुंठ देवुं. ६

लावणी ३

रागडीपरनो.

गरजना लरीया गीरधारी रे, गरजना लरीया गीरधारी;
हमणां मीठुं बोलोछो पण, कपटी मोरारी. १
होय मतलब तव बोलाये रे, होय मतलब तव बोलाये;
गरज सरी फरी नाम नहीं दो, लाव लभी लये. २
प्रथम सकु पुरुष वदे जेवुं रे, प्रथम सकु पुरुष वदे जेवुं;
जेकु जजणा शुं हेत रहे ना, नर नामने तेवुं. ३
करी प्रीत पस्तावुं प्यारा रे, करी प्रीत पस्तावुं प्यारा;
को दीन स्नेह कसुर पडे तो, छटकी थाय न्यारा. ४
पछी नही जजणानो आरो रे, पछी नही जजणानो आरो;
कुंतीर्भी तत्याग कर्युं जा, पीडथी प्राण माहारो. ५
कर्युं ज्यातम हत्या हाये रे, कर्युं ज्यातम हत्या हाये;
वल्लभना काळा तेथी संग, करो न जम साथे. ६

लावणी ४.

रागडीपरनो.

सुणी वेण वदीया वनमाळी रे, सुणी वेण वदीया वनमाळी;
तुज साथे नथी राजी रामा, पेटडीये पापी. १

નથી કેહેતો ગરજી થઈને રે, નથી કેહેતો ગરજી થઈને;
મ્હારે મન છે એક અજાણો, જેસું સંગ સહીને. ૨
ઠામે ઠામ લમખું તે લુંઠું રે, ઠામે ઠામ લમખું તે લુંઠું;
જગત જોઈને વાત કરે છે, હરસતીયું કુંડું. ૩
જેમ મુજ શાખ ગઈ શામા રે, જેમ મુજ શાખ ગઈ શામા;
હવે એક શીર સાટે કરવી, તેને ધામ ધામા. ૪
લજુતા સહુ નાખું ફાહાડી રે, લજુતા સહુ નાખું ફાહાડી;
સુરજ સાખે તુજ વિના, સરવે સુંદરી છાંડી. ૫
રહ્યો પણ કરીને નંદલાલો રે, રહ્યો પણ કરીને નંદલાલો;
સહુ છંદ છોડી ઘરા થઈ જોગો, વલ્લભનો વ્હાલો. ૬

લાવણી. ૧

જહનીય મોહોબત તોડી. એ રાગ.

રીસાણી રાધા ગોકુલ રમે,
આ પ્રીત કરી પસ્તાણી ક્યાં, શાહાન મળ્યો કરમે. ટેક.
એને રીઝ દેઈને પાડી, તો પણ ત્યાં ત્યાં ભમતો;
જે સ્વભાવ પડ્યો મ્હા ભુંડો, મને જરા નથી ગમતો.
મેં કાલાં વાલાં કરીને, બહુ સમજાવ્યા મરમે. આ. ૧
એની કીરતી કુડી સુણી, દુભાય દલડું આજનું;
આટંટો કંઈ દાહાડીતે, કરવાથી લાજું;
પર પંથ પકડું પણ હુંતો, રહી સંસારની સરમે. આ. ૨
હવે મનડું પાછું પડીયું, મોહનશું રીયારી;

હાઉ ગયો હવે કાળો, લઇ ન્યા હીણ ગીરધારી;
જે વ્યાસ વલ્લભનો સ્વામી, મ્હારે લઈ જે ન્હીં ઘરમે.
મા.૩

લાવણી.૨

રાગ ઉપરનો.

મને વહી મોહનની સ્હેરી.
જે વિઠ્ઠલ વર વનમાળીની, વાંસલડી કેરી. ટેક.
સુધ્ય સાન ભાન સૌ ભુલી, હું ક્સે પડી છું;
બધી બેહદ દિસે છે બોરી, છબી ભાને છંદે;
જેની મોરલી નાગણ કાળી, મ્હા વિષની ભરી ઝેરી જે.૧
વળી અંગ રંગ અનુપમ શોભા, લલોય સોમતીનો જ્યો;
કામણગારી કીધી થી, ગોકુળમાં ગયાયો;
જેણે વશ્ય કીધી સહુ વામા, પરકુળ પીળાં ફેરી; જે.૨
કોઈને ડરવા નાહીથી, શુભ ઘરબારે ગોરી;
જે બહુગાર અગારાજે, લીધાં ચીતડાં ચોરી;
જે વ્યાસ વલ્લભનો સ્વામી, જેની જાંબલડી ઘેરી જે
૩

લાવણી.૩

રાગ ઉપરનો.

જાગા રે વિઠ્ઠલ વર વાઙ્,
કોરે ગફી ઇ કે ભ્યો કાહાલા, ઘણું વેમાયમન મ્હારૂં. ટેક.
તમે મુન સ્વભાવે અન્નાઇયા, મારે મારગે આવ્યા;

મને સરખના સરખી જાણીને, ધિક્કાર મન લાવ્યા;
પણ તેવી ન જાણશો વ્હાલા, કાંઈ કેહેવું પડશે આવું. કો. ૧
નથી હરફોટ થડીયા મ્હારે, માટે ઊમેદ છે મનમાં;
ફરી નહી દો નામ અમારૂં, કો વાર વૃંદાવનમાં;
અને કાંઈ લાખણ મુજડાહાડો, તપ કાઈ વડી ધારૂં. કો. ૨
મોહન મારાથી પધારો, તમે સધારો સીધા;
અને કરશો કાંઈ ચાળો તો, સપસાવી દીધા;
શીશા દેઈ અશું ચાલ્યાં, તવ નુર નહીં રે સારૂં. કો. ૩
કુંભું નર તુલ્ય તારૂણી, છેડી સાર નહી કાહાડો;
માણસ અન્યાવણ વ્હાલા, અડીયે નહી કો દાહાડો;
અનાથ વત્સલના વારે, નહી માન્ય રહે તારૂં. કો. ૪

લાવણી. ૪

રાગ ઊપરનો.

કહે શ્રી કૃષ્ણ સુણ ગોરી,
આ દાણ માગીયે વ્હેવારે, તેમાં કોની ચોરી. ટેક.
શું સપડાવી દાણ ન દેવું, ઠીક દબાવવું ફાવે;
તુજ તુલ્ય અબળા જાડી, અમ આગળ આવુ જાવે;
વેણ વદ્યામાં વ્હાદુરી, તે પણ નથી ગઈ કોરી. આ. ૧
શું ડોળામાં દબડાવે, શું ગભરાવે ઘેલી;
લુચંતી કર અને અરસુંપણ, દેઊ દાણ નહી મેલી;
નરા પડપ ટાહાડી ટેક વાળી, છટકેલ ગોપની છોરી. આ. ૨

અતિ અનુભવી છું અમણા, અમણા છીયે શાણા;
સ્વભાવ સુંદરી કેરા કાંઈ, નથી અજાણ્યા;
મારે માન્યની મુમત મુકે, લેવાના ઘણ ઘોરી. આ. ૩
કહી તારૂણી રાઢી પાડી, પછી મુખડું મલકાવી;
ચતુરાનું ચીતડું ચોર્યું, પાંપણમાં પલકાવી;
એ વ્યાસ વલ્લભના નાથે, ધાર્યો ધંધો ધોરી. આ. ૪

રેખ્તાની ગજલ. ૧

સજન કે હાથમેં ગજરા. એ રાગ.

બજાઈ બાંસુરી કાહાના, હુવા સારા ગામ દિવાના. ૧
લઈ ગોવાલની ઘેલી, ગઈ સુધ્ધ સાન સાહેલી. ૨
બની મેં તો બાવરી બાલી, કીયા દુખ લહુ બનમાલી. ૩
લગ્યો મેરો બાલસેં જીયા, લગે બુરા પુત્ર ઓર પીયા. ૪
તન્ મેં લાગ લોકનકી, તન્ ભરીયાહે શોકનકી. ૫
કઈ મ્હોબત મોહનકી, બુલવે આગ મુજ તનકી. ૬
સખી મેરા જીવ દરકતાહે, લુભાઈ સંગ લટકતાહે. ૭
મુને રોમ રોમ ખટકતા હે, કલેજેમેં જાય અટકતાહે. ૮
મેરી આંખુમેં જે આતાહે, કેસી મુજ બેન જલતાહે. ૯
નેનનકા બેન ચલાતાહે, ગજલ મુજ વ્યાસ ગાતાહે. ૧૦

રેખ્તાનીગજલ. ૨

રાગ ઊપરનો.

જરા ઠેરો પ્રાનકે પ્યારે, હોના મત હમસે ન્યારે. ૧

कृपाको नंद दुलारे, ऊपर मन कुर्बं कुमारे. २
कई ख्कोत दीनसे नखना, पडुं पाउं पासमें रखना. ३
कह्या मेरा हृदिये लखना, मेरे कोई दिन सुख चखना. ४
कुर्बं में जानसें दासी, मेंतो दरसनकी प्यासी. ५
पडी पाचले में खीन जासी, करत हुं करके क्यासी. ६
हरी हमकुं ऊपर आती, मीले जीन रेहेन बहीलती. ७
देखे जीन छाती शलराती, वल्लभको नाथ गुन गाती. ८

रेख्तानी गजल. ३

राग ऊपरनो.

अचल सुन गोपकी छोरी, मेरा चीत तेंलीया चोरी. १
गई सुध बुध सब मोरी, अजी दिलदार तुं गोरी. २
सुरत तेरी खूब हे प्यारी, मेंतो देख देखन ऊवारी. ३
तेरा नेनु चाकी कटारी, करत हे मुझकुं जेमारी. ४
अजालु रता कुर्ब हमकुं अडी, मीलो नशा हूर रे क्युं खडी. ५
अरसत मुखपे नेखनकी ऊडी, छबीली गुलाफकी तुं छडी. ६
गोकुल बशाकीया में जनमें, मुजेकुं बशकीया तें नेनमें. ७
वल्लभको नाथ गीरिधरनमें, चोराचो शामकचनमें. ८

रेख्तानी गजल. ४

राग ऊपरनो.

सुनो तुम व्रीनकी नारी, रमाधुं रास गीरधारी. १

વલ્લભકૃત ગીતનું. (૫૯ ૧

ચલો કુંજકી ગલી સારી, દેખાવું સુખમે ન્યારી. ૨

નાહી સુખ સ્વર્ગ માં જેસા, ચલત જૈકું મેં કેસા. ૩

ખરોખરી દેખના તેસા, રચું રાસ બિષ્ણુકા જેસા. ૪

નાચું પાઉં પેનકે ઘુઘરા, કરૂં ખૂબ ગ્યાનસે મુજરા. ૫

હોવે કહીકો ખાદમ નુઘરા, હો જાવે સુનકે સુઘરા. ૬

ચલું જરકે સલીતાન, ચંલાવું શામ સલીતાન. ૭

લગાવું પ્રેમ પલીતાન, ગાવે વ્યાસ મુખ ગીતાન. ૮

ગજલ. ૧

નાગરકે બચે નાગરચુસે, પ્યારના કરના. એ રાગ.

દેખ મેરી લેન ચેન લેનકા કીયા,
નંદજીકો લાલ મેરો જલાવે જીયા. દેખ. ટેક.

છેલ છબીલાકી છબી દેખકે કરૂં,
લગે ચટક ચિતમેં, સોસાયકે મરૂં;
પ્રાનનકો પ્યારો મેરો, કરલૌં પીયા. દેખ. ૧

લટક ચટક પટક પાય, બજાય બાંસુરી;
હૃદય કમલ કોરે મેરો, લેહે પાંસુરી,
લાલ નરવરે સુને, જાદુ કર દિયા. દેખ. ૨

છાંડુ જગતલાજ કાજ ક્રિષ્ણાસેં કરૂં;
બાંધુ હૃદય સાથ મેરે, અંગ પેં ધરૂં;
વલ્લભકા નાથકું મેં, સીર પેં લીયા. દેખ. ૩

गजल. २

राग ऊपरनो.

बंसरी बजाई मेरो चीत चुंथायो,
जादुगरो बेन बोल, ईन्ने उठायो. बंसरी. टेक.
बंसरीकी धुन सुन, भान गया हे;
कलेजवो काय मेरो, दुःख लयो हे;
क्या कहुं ए क्रिष्णकुं, कर्म कुटायो. बंसरी. १
भुल गई में लाज, सुध्ध सान नहीं हे;
बकुल कुमारी बन, जोस गई हे.
बन गई बावरी, ईश्वत जुटायो. बंसरी. २
मोहनी को मंत्र पढी, यंत्र कीयो हे;
गोपाल लाल मन मेरो, हर लीयो हे;
वल्लभको नाथ मेरो, मन सुंरायो. बंसरी. ३

गजल. ३

राग ऊपरनो.

दूर रहे सामरा, कीनकुं सताता;
नाही लगे मोहे क्युं, नेन नचाता. दूर. टेक.
मीलन मेरो बोतमें, गारी देउंगी;
लगाय पेपर चार, बंसी छीन लेउंगी;
नीर परसें मटकी, काहेकुं उठाता. दूर. १
सामरी सुरत तेरी, शाम होउं में;

નજીક નજીક જાકે હેતા, પાઉં પાઉં પે;
નેનકેરો ચેન જાકો, ઈસકું જતાતા દૂર. ૨
નંદજીકા લાલ વ્હાલ, હોતહે જૂરી;
હમકું કુછ મત કહો, મેં મઈ ઝૂરી;
વલ્લભકા નાથ હાથ, કોનસે મીલાતા દૂર. ૩

ગજલ. ૪

રાગ ઊપરનો.

પ્રીતમ સેં પ્રીત અબ ટુટ પડીહે;
રાધા સોકન મીલી, સો લાલકું લડીહે. પ્રી. ટેક.
સમજાયો સામરાકું, ફીર ગયોહે;
ઊનકી સંગ અબ મેરે, બગરો ભયોહે;
લહુગારી રાધિકા, સબસે બડીહે. પ્રીતમ. ૧
મીલાયો મોહનજીકું, લાલચ દેઆઈ;
બેરી લાજકુલાનકી, કરે સેઆઈ;
જોહેરી કોન બનમકી, હોત નડીહે. પ્રીતમ. ૨
સાંધે મેરો હાથ અબ, પકડું કાહાનાકું;
રખું કજલ કરકે, જીધ લનકું;
વલ્લભકા નાથ સંગ, રાધા જડીહે. પ્રીતમ. ૩

ગરબી. ૧

નાટકમાં: ચાલો લૈયો ચાલો પાયો. એ રાગ.

છાતી ફાટે છબીલીની, છેલ દીધો છેહ;
દગો દેવો જાણતે તો, દેત નહી દેહ. ટેક.
ઘટે ન ઘનશામ કામ, કરવું દગે;
જુવ આણી આંસુ ઢાળી, રડે ક્યાં લગે;
નીર વહે નેનમાં જેમ, વરસે જારે મેહ. દગો. ૧
જોડીયે તો તોડીયે નહીં, તોડીયે તો પાપ;
રડે રાણી રાધીકાજી, કરીને વિલાપ;
મનાવો જઈ માનનીને, રોતી રહે તેહ. દગો. ૨
માત તણી તાત તણી, લાજ મેલીને;
પૈ તમારે શર્ણે રહું, જાવ ઠેલીને;
આપ ઘાત કરી કાયા, પાડયાની એહ. દગો. ૩
વેદના વિજોગની ન, સામાથી વેઠાય;
ગુપ્ત ગોઠડીની રીત, કોને ન કેહવાય;
વલ્લભના નાથ જાણો, ડીજીયે ન સ્નેહ. દગો. ૪

ગરબી ૨.

રાગ ઊપરનો.

વાતની કરનારી વહેલે, કેમ બેસે શામ;
દ્રષ્ટી ઠીક રાખજો ન, દેશો મુજ નામ. ટેક.
લુચી તે તમ કને આવી, કોકની વતી;
લેદ લાગું બોલશોમાં, રંગીલા રતી;
નથી મતી માઠી મ્હારી, આપી છું પરણામ. દ્રષ્ટી. ૧

લલનાઇના લાલા વાગ્યા, લાગ્યા ઝેરીયા ડીંક;
સમા રાખો રસ જાણો, સ્વામીની છે બીક.
હવે જાવું નહી કોઇ, કાણ તુજ ઠામ. સખી. ૨
સર્વ સંગ છંડ છેલ, રશો ન કહી;
લોળવોછો લામનીને, મીઠું વદી;
જોતી લાગતીકે હશો, સર્વ સંગ જામ. સખી. ૩
ભક્તી લેઇ બોલીયે તો, સંભવે લગાર;
જેમ જાવે તેમ જજો, નંદના કુમાર;
વલ્લભના નાથજી, વગોવ્યું જાણું ગામ. સખી. ૪

ગરબી. ૩

રાગ ઊપરનો.

હજો હવે કયાંથી શીખ્યા, શામ સર્વેથી;
પ્રીત તણી રીત તમે, જાણતા નથી. ટેક.
મીઠું બોલી માંહે વાળો, કાઢો વરણ વ્યહાર;
છીદ્ર છે પેટ વાત, રહે ના લગાર;
ફરો છો જ્યાં ત્યાં ગોઠડી, સ્થીર નહી રતી. પ્રીત. ૧
જેનો હાથ ઝાલીયે, તેને ન ટાળીયે;
ઘણ ઘણા જેરું જેહ, તેહ પાળીયે;
બાંધીયે પ્રમાણ પ્રીત, રીત તે જતી. પ્રીત. ૨
નેક ટેક રાખી જેહ, સંગ બેરીયે;
જગત કેરી પાસમાં, કહીન પૈરીયે;

પેરીયે તો ઓઢીયેજી, ગુણગ્રાહી મતી. પ્રીત. ૩
જેવું હેત આપને, અવરને તેવું હોય;
આપણે વિવેકી તો, વિવેકી સહુ કોય;
વ્હાલ તણા નાથ શીખ, દેવીં શી મથી. પ્રીત. ૪

ગરબી. ૪
રાગ ઢીપરનો.

સામળાની સોહના, મુને છે સુજની;
કેમ કરી કાઢું એન, મ્હારી રૂજની. ટેક.
મથુરાં મોહન ગયા, સુત નંદના;
હતા જે રમકડું જા, વ્રજ ચંદના;
કરશું કહો કોની સંગ, વાત ગુંજની. કેમકરી. ૧
ગામ ગોકુલ સુનુ પડ્યું, ઊજડ ભાસે જેમ;
દીન દુરામન તુલ્ય, કાઢાડેરું તે કેમ;
સુધ બુધ જતી રહી, એન મુજની. કેમકરી. ૨
ઓધવ આવ્યો શત્રુ સૌનો, તેડી ગયો સાથ;
હવે ક્યારે દીઠા દેશે, વ્હાલજીનો નાથ;
છેલ છબી લેઈ શું ક્યાં, વત્રુ તુલની. કેમકરી. ૩

લાવણી. ૧

ગોરી વાલી સાલરે, કીરબી કનુ આના. એ રાગ.
શ્રીકૃષ્ણ કહે ક્યાં, ગઈ રાધા રાણી;

નથી લાવતું મુખડું, જોયા વણ પાણી. ૧
આપ્યું નગઝેર, કર્યું મ્હારી ખંસી;
પણ રાધા રાણી, સરપણ રામડંસી. ૨
મારી હૃદિયે સાજે, ચાલે બહુ પ્યારૂં;
શીતળ સ્વભાવી, નીરખવું ન્યારૂં. ૩
ઝેરે કરી કૈં દુખડે, મુખડું મરડે;
લોચન ચરડે મચરો, હોઠન કરડે. ૪
એવી અદા ભરેલી, મન ગમતી ગોરી;
મને કામણ કર્યું કૈં, ભાખુ ભાનની છોરી. ૫
સહુનો કામણ ગાળો, કામણ વાળો;
વત્સલનો સ્વામી, તદ્રૂપ રૂપાળો. ૬

લાવણી. ૨

રાગ ઊપરનો.

સમજાવી મનાવી, કોઈ લાવો રાધા;
મુખ જોયા વણ અંન, ઊદકની બાધા. ૧
ત્રણ દનથી દરસણ, દીધાં નહીં એણે,
લોભીને લોભવી, ભરમાવી કેણે. ૨
કરી હતી પ્રતિજ્ઞા, મ્હારે વશ રહેવા;
ગુપત ગોઠડી, કોને જસું કહેવા. ૩
વચને બાંધી, બંધાણી છે આપે;
કાં ખાણી જનની, કાં ખાણી બાપે. ૪

કાંતો મન ઠરીયું, ફેરવિયું ફેયે;
મને ક્ષણ ક્ષણ વાપ્યો, સ્નેહ ઘણા મોહ્યે. ૫
સમજાવો લાવો, આવો તેડીને;
વ્યાસના સ્વામીનું, દુઃખ દો ફેડીને. ૬

લાવણી. ૩
રાગ ઊધવનો.

કામણગારા કાનુડા, મન ગમતા;
મુકયાં વિયોગી, દુઃખ નથી સમતાં. ૧
ઓધવડો કરમે, કાહાઓ ક્યાં આવ્યો;
કોણ જાણે શું, સામળાને સમજાવ્યો. ૨
કોઈનો સમજાવ્યો, સમજે ન શામળીયો;
માન્યું ઓધવનું, વળગ્યો પાતળીયો. ૩
મુક્યું ગોકુળ ઘર, ગાયોને ગોરી;
મુકી મોરલી, મુકી માખણ ચોરી. ૪
મુકી ગોરડી, ગોપાળાની સાથે;
ત્રભુવનના દુલારી, રોવરાવી નાથે. ૫
શું જાલમ દીઠી, ઓધવડે આવી;
એ લેઈ ગયો, નટવર શું સમજાવી. ૬
ગયો ગોવિંદ સહુ, ગગણીને બેઠી;
વલ્લભના નાથવણ, સોસના ઝકુપેરી. ૭

સાવણી. ૪

રાગ ઊપરનો.

અરેરે હવણ ક્યાં, દેશે મોરારી;
ગયો ગોપી, ઘેલી કરી ગીરધારી. ૧
સુને નહી ઘરનું કામ, શામ વિના;
હરી ગયો કાહાનજી, રમીને રંગ ભિના. ૨
નથી ગમતું ભમતું, મનડું નીશ દીને;
એ વણ ચીંત્યા, ચીંતવાની કોણ ચીને. ૩
વણ દરદ કાંઈ, થાય છે કાળજડે;
વાગે ભણકારા, ભારે સાંભરે. ૪
જો આવ્યા આવ્યા, એમ મનમાં આવે;
સપનામાં સજ્જણો, સુખડું દેખાડાવે. ૫
મુખ ભુલ પડે, ઊશીશ પર પાસે;
છે તારે શામળિયો, એમ મને ભાસે. ૬
ચાંપું હૃદીયાશું, અનુરાગ વચન આણી;
અધું રંગ રમવા, તવ તે છૂણ ઘાણી. ૭
જાગી જોતામાં, નાખ્યું નીસાસા;
વલ્લભનો સ્વામિ, મળવા ફરી આશા. ૮

ગરબી. ૧

કામણગારા હો કાહાન, મોરલીવાળા હો કાંન. એ રાગ.

જાને એકાદશી રે, જાને એકાદશી;

थालो सखी जमुनाजी जीलवाने. टेक.

जेशरीनो उत्तम हाडो, प्रेमधरे परवरीये;
त्हावण करवानी मशा लेरी, नै जमुनापान करीये. थालो. १
हारुं थोडुं कुंड रमशुं, पाछां धणशुं वेहेलां;
काम काज काई घरमां नथी, नथी जमवां रांधेलां. थालो. २
आनंद ओछव थाले थाल्यो, जेशरीने हाडे;
बीजु सखी कहे नारे केनी, नंद सूत त्यां विताडे. था. ३
ते सुणीने भूणनी बोली, कमणां रमतो हुतो;
जसोदाजे सपडाव्यो ते, नै सदनमां सुतो. थालो. ४
तव व्रजवामानुं छंद चाल्युं, जती जमुनां घारे;
जय जगपतनो जाजे थाधुं, गाम गोकुलनी वाटे. था. ५
कुलमस कुलमल कस्तीमाली, ऊमऊम आंझर जमके;
घनशाम घरमां शयन करे ते, जग्या घुघर घमके. था. ६
नथी न्हावुं जमुनां जवुं, उन्नथा छुटे छेडे;
व्यास वल्लभनो व्हालो थाल्यो, कामनीयोनी केडे. थालो. ७

गरबी. २

राग उपरनो.

आवी जमुनां त्रटेरे, आवी जमुनांत्रटे;
सरखी साहेली सौ, आणंद भरी. टेक.

नीरमल जल जमुनानां नरखी, हरखी सौ साहेली;
आभुषण वस्त्रो वधुनां, वाली त्रट परमेली. आवी. १

ना नीरख्युं कीनारे कोने, आणा आणे घेरे;
पडतुं नाखी पेठी वनमां, छबीली छूटे केशे. आवी. २
श्यामनी श्यमती रंगीली रमती, गमती गोकुळ नारी;
चातुराचीत चींत्या नथी, पधार्या गीरधारी. आवी. ३
कोईन जाणे ते परमाणे, प्रभुजे पगलां भरियां;
छेल छबिले छाना माना, वस्त्र धामाना हरियां. आवी. ४
आथमां घाली आव्याचाली, पिडलवर वनमाळी;
कदमवृक्षपर जईने बेठो, वींट्यां डाळीडाळी. आवी. ५
कैनां चीरने कैनां चणिया, कै कामानी चोळी;
जेमजेम काढ्युं तेम तेम पेर्यां, जमावयाने जोणी. आ. ६
रास पाती रमती रामा, ते रमत अगाडी;
व्यासना नाथे कदमपर रही, वांसलडी वगाडी. आवी. ७

गरबी. ३

रागढीपरनो.

जुओ वांसळी वागी रे, जुओ वांसळी वागी;
छाना मानो छेल छबीलो छेतरशे. टेक.
जसोदानो छांछयो छैयो, छेतर पीजीकरशे;
कपट करेलो कनडवाने, वस्त्र सखनां हरशे. जुओ. १
वान उघाडे स्नान राजशे, करवाने चेष्टाणी;
लज्जा लेशे माहादुःख देशे, बीनाडे वनमाळी. जुओ. २
काळुं घेलुं लूली लागुं, गणारे महा घेलां;

જો જેહેની ઇચ્છા રેહેની, પેહેરો વસ્ત્રો એતાં. જુ૦ ૩
સ્વર સંભળાયો વાંસલડીનો, વ્રજમાં નિશાણો;
કીશોર નંદનો ચોર જનમનો, આભૂષણ સંતાપો. જુ૦ ૪
વસ્ત્ર હરણ કરે વનમાળી, તો હવે કુંજી વાસું;
વાત ઊઘાડે પોણે દાહાડે, ગોકુળમાં કેમ જશું. જુ૦ ૫
માતા જાણે પીતા જાણે, જાણે સૌ સાસરિયાં;
હજકો દેરી ઠજકો દેરી, કેહેશે વિઠ્ઠલવરિયાં. જુજો. ૬
જન્યો જન્ય સૌ વીણ્ય જુણીને, જાતી નિકળી એલી;
વસ્ત્ર નદીઠાં કેમ કનૈયો, દેખીને થૈ ઘેલી. જુજો. ૭
વલ્લ કૂરકે વસ્ત્રોની કહમે, ગોરી ગાગણી એઠી;
વલ્લભના વ્હાલાને નીરખ્યા, કૈં જુમના જળપેઠી. જુ૦ ૮

ગરબો. ૪

રાગ ઊપરનો.

વસ્ત્ર દો વિઠ્ઠલા રે, વસ્ત્ર દો વિઠ્ઠલા;
લટ્યા લાગે ફુલ્લે વાન વનમાળી. ટેક.
કહેવ પડી છે કુડી તમને, અમને દીઠ સંતાપો;
કર જોડી કરગરીએ કાહાના, જાણે મમ માજાપો. વસ્ત્ર ૧
વળ વળની સૌ વ્રજની વામા, કે ગાયો દે ગાજે;
કે કોપીજી કરે કુકારા, કૈં કેમ પડ આજે. વસ્ત્ર ૨
કૈં રંક રામા રડવા લાગી, કૈં મીટમાં કરે માયા;
કૈં ઓરતી જાણી ઊભીને કૈં, ઢાંકે કેરી કાયા. વસ્ત્ર. ૩
કૈં કુચ સ્થળ ભૂજે ઢાંકે, કૈં જે બે હાથેણી;

कैं चातुरा चरणो चंपती, ऊभी सौना लेखी. वत्स० ४
कैं कल्याणी नीचुं न्याळी, होठ दंते डस्ती;
कैंनी काया थरथर कंपे, कैं त्रुट नेणां घस्ती. वत्स० ५
नटवर नंदना कुंद लवेसा, नरखी हरखी ऊभा;
हत्यां देशुं जलबेलाजी, मरघाना मनसुबा. वत्स० ६
पाय पडावी दीन मणीने, मनना धार्यां कीधां;
व्यास वत्सलना व्हालाजीए, सौ वस्त्रो देई दीधां. वत्स० ७

गरबी. १

लावे लाल लै राम. ए राग.

आजोमां मोहन मारग मुने, ल्यवुं छे म्हारे घेर;
परण्यो पीउजी पापीछे पीट्यो, लागी ल्यारो जचीपेर.
व्हालो ल्यवुं छे मारे घेर. १
एजने लैज लुंडाछे लारे, नथी तमे माहेर;
पाप छुपाव्युं छुपे न छेला, पडी त्यो आहेर. व्हाला० २
लोक देखे छे नरा लाज राखो, केम करो काहेर;
अवरावशो भाली मार मांटीनो, राखो मारापर म्हेर. व्हा० ३
देराणी दाझे जेठ द्याणु, सासु जेठाणीने झेर;
नणदी नठारी म्हारी मोरारी, पण म्हेर करो म्हेर. व्हा० ४
कुंथ कुपात्रने कहे कांई तो, ते करे काणो केर;
जीवणजी मने जाचवा न दे, काली ठोकी दे ठेर. व्हाला० ५
अत्यारे व्हालो अपसर आव्ये, कणीशुं जाणं दलेर;

थ्यास वल्लभना व्हालाथीवेडी, लागमणे यशोदने र.६

गरबी.२

रागधीपरनो.

मारगमां छोडो छांछ्यायेजा, आवजो म्हारे धाम;
जेहान्त स्थणे ह्णीर्युं मणीर्युं, त्यां करजो आराम.
हरिवर आवजो म्हारे धाम. १
पंथमां पाळव पराद्यो पकडी, रुनडे कृष्णशुं काम;
गोकधरो गेजी गोणा गोवाळा, निंदीक गोकुळगाम. हरि.
व्रजवनी ता विवेक विनानी, वातो वदे ठामठाम;
कुरे वाडी सुगाली वेशाणी, युंथाय म्हारुं याम. हरिवर.३
ते माटे मोहन मारगमुको, समजणा छोरााम;
जेवुं हशे तेवुं हुनीआं दाशी, दे दे कपाणे ठाम. हरिवर.४
यशोदाकुंवर आपो छोवर विठ्ठल, हेतवधे नहीं जाम;
पोतानो गोण पोते योणी आपो, विनवे वल्लभराम.
हरीवर.५

गरबी.३

रागधीपरनो.

कहुंते सांभळ कृपाणी राधा, मने न मारीश नेन;
नेंनना घावथी घायल थीधुं, नथी रहेतुं चीत चेन.
हवेथी मने न मारीश नेन. १
कृणी डीडीनी कटारीछे कारमी, भ्रूजपाठेछे जेन;

केइवेणा वंठे वनमाळी, म्हारी तारी नरोजेन. हवेथी. २
न रही सुध्धी जणी गई बुध्धी, लुब्ध्यो जमनवधीजेन;
आंखो हफाडे तारे आंगण आवुं, नवुं नथावधावेन. ह०. ३
वश्य थयो वनीता नहीं छुटुं, छोडाववा कोनी देन;
प्रेम प्रीते पछी पाछो नपडुं, छो थावुं बन्नित हेन. हवेथी. ४
रामा रुडुं रुपताहरुं, म्हारी रुदे रमे छे रेन;
व्हालो वल्लभनो वश्य थयो छे, व्यापी गयुं घणुं घेन. ह०. ५

गरबी. ४

रागढीपरनो.

रंगमां रमो रुपाळी राधीका, नशो आवे णावे;
विचारो वामा वजन विवेकी, वीप्रो. जेवांचे नें.
मध्यानी नशो आवे णावे. १
जबस आवेलो फरीन आवे, शी जीभ छे हवे हें;
कामनी कुंज गलीमां नफोई, रमीये रुननी रें. मध्यानी. २
होड साज तो ऊत्तर आज्ञा, नवाज दियाशो नें;
बेठो त्याणुं मेर तेथी नूलां, पड्यां ग्रंहावन मैं. मध्यानी. ३
करवुं तो डरवुं नहीं दारा, जेशीये कीशु थे,
कहे गमे तेम फाने न धरिये, राखीये शान्ति सें. मध्यानी. ४
न गलरातां घोरां घणां रेहेवुं, सेहेवुं संकट हें;
श्रीजवल्लभना व्हालानी वामा, गुण ग्रहो गम जें. मध्या-
नी. ५

गरबी. १

ઓછવમાં ગાવાનાં.

પાલવડો મેહેલો મોહનજી. એ રાગ.

અળગા રે પ્રભુ પનગટ પરથી, જળ જમુનાનાં ભરવા હો;
પ્રભુ જળ જમુનાનાં ભરવા હો. અળગા રે. ટેક.
ઘેર પધારો કાહાન તમારે, જમને નાવણ કરવા હો;
પ્રભુ જમને નાવણ કરવા હો. અળગા રે. ૧
મારગડો રોક્યો મોહનજી, પાણીમાં પરવરવા હો;
પ્રભુ પાણીમાં પરવરવા હો. અળગા રે. ૨
આ શી કુટેવ રે હેવું ત્રટ બેશી, એ પટકુળ નીરખવા હો;
પ્રભુ એ પટકુળ નીરખવા હો. અળગા રે. ૩
આજે ઊભા રે ઘેરો ઘાલ્યો, બેડીલાં લોભી ધરવા હો;
પ્રભુ બેડીલાં લોભી ધરવા હો. અળગા રે. ૪
વ્યાસ વલ્લભના વાહાલા વેગળા, રહી નહીંને નીસરવા હો;
પ્રભુ રહી નહીંને નીસરવા હો. અળગા રે. ૫

ગરબી. ૨

રાગ ઊપરનો.

ભભવું હોય તો વચમાં પડીને, વસ્ત્ર હમારે ધોવાં છે;
અલી વસ્ત્ર અમારે ધોવાં છે, ભભવું હોયતો. ટેક.
અળગા કરી વસ્ત્ર હમારાં, શું સુંદરી તારે જોવાં છે;
અલી શું સુંદરી તારે જોવાં છે. ભભવું. ૧
તું ન્હાવાની હું ન્હાવાનો, જમુનાં જળ વલોવાં છે;
અલી જમુનાં જળ વલોવાં છે. ભભવું. ૨

પરકુણ મુકી કેમ થાઉં અળગો, શું તારે ઉગ્યાં છે;
અલી શું તારે ઉગ્યાં છે. ન ગયું. ૩
તું જાણે મ્હારૂં ચોરી જશે, શું તારાં મ્હારે રોયાં છે;
અલી શું તારાં મ્હારે રોયાં છે. ન ગયું. ૪
છે નીમ વલ્લભના મ્હાલાનો, મ્હાયો તમે વપુ જેવાં છે;
અલી મ્હાયો તમે વપુ જેવાં છે. ન ગયું. ૫

ગરબી. ૩

રાગ ઉપરનો.

થોડું બોલો થયપડાઈ બારો, નથી નંદનાં દાબેલાં;
આ નથી નંદનાં દાબેલાં. થોડું બોલો. ટેક.
બારાનાં પરથાર પગથીયાં, શું બાપે બંધાવેલાં;
આ શું બાપે બંધાવેલાં. થોડું બોલો. ૧
નગન હરસવા મગન રહોછો, તે જીભડીને શ્રમેલાં;
આ તે જીભડીને શ્રાપેલાં. થોડું બોલો. ૨
નહીં કું જેથી સહુના જેથી, સમજીને ચૂપ રો છેલાં;
આ સમજીને ચૂપ રો છેલાં. થોડું. ૩
બધું છે બોટું નથ માનશો, જાણશો નહીં મનડાં મેલાં;
આ જાણશો નહીં મનડાં મેલાં. થોડું. ૪
વ્યાસ વલ્લભના નાથ અમોને, ગણશો નહીં ગાંડાં ઘેલાં;
આ ગણશો નહીં ગાંડાં ઘેલાં. થોડું. ૫

ગરબી. ૪

રાગ ઉપરનો.

જેમ કહે શું ઉરે કનૈયો, તારા જેવી ઘણુ આવે;
અલી તારા જેવી ઘણુ આવે. જેમ કહે શું. ટેક.
માનુની મારે થપડાક ડોને, શું તારૂં જણ જતાવે;
અલી શું તારૂં જણ જતાવે. જેમ. ૧
પાય પડે પણ ના લેખી સામું, ન્હાવું પડે તને જોવાવે;
અલી ન્હાવું પડે તને જોવાવે. જેમ. ૨
શું સપડાવે આંખ્યો ફાફાડી, શું ન્હાનો લેઈ દબાવે;
અલી શું ન્હાનો લેઈ દબાવે. જેમ. ૩
દીસું ન્હાનો પણ છું મ્હોટો, ગંભીરને શું ગભરાવે;
અલી ગંભીરને શું ગભરાવે. જેમ. ૪
કહી રીસાયો વ્યાસનો વ્હાલો, અબળા મુસ્તક નમાવે;
અલી અબળા મુસ્તક નમાવે. જેમ. ૫

ગરબી. ૧

ઓછવમાં ગાવાની.

મ્હારા મનગમતા મ્હારાજ, મારે ઘેર આવો રે. એ રાગ.

હું તો નહી દીધે ઉં દ્વાર, આવ્યા શીદ ચાલીને;
કહો પુંઠે નહીં પોકાર, તમારી વાહાલીને. ટેક.
હું તો વ્હાલી નથી વિઠલારે, વસો વ્હાલીને ધામ;
પણ તેડ્યા તમે આવિયા રે, મ્હારૂં તમારે શું કામ. આ. ૧
મ્હારા મ્હોલ પુંઠે વસે રે, ગમતી ગોરી કેહ;
જેની હશી વાટ જોઈને રે, તરછોડશે પછી તેહ. આવ્યા.

ભલા દીધા આને આપઘારે, શું પડ્યો વાંધો રામ;
રીસાઈ હોય તો રીઝવું રે, મ્હારૂં મેલી દેવું નામ. આવ્યા. ૩
ગોરી મુકીને આવિયા રે, કાળીમાં શું મોહ્યા કહાન;
શોક્યને ઘેર જતા હશો રે, રસ્તો ભૂલ્યા ભગવાન. આ. ૪
આજે લેઉં મુખ ખોળામાં રે, કાલે જજો અન્ય ઘેર;
દેખી ન ખમાય મુખથી રે, છે આંખડીમાં ઝેર. આવ્યા. ૫
સુખ લીધેલું આજનું રે, સાંભરી આવે કાલ;
ભૂખની જેવી રહેવું પડે રે, તેવું કર્યામાં શો માલ. આવ્યા. ૬
માટે રાખો મ્હેર માયાળુ રે, ભય પોચે ભેળું હાથ;
રાખો કૃપા સુત નંદના રે, વ્યાસ વલ્લભના નાથ. આવ્યા. ૭

ગરબી. ૨

રાગ ઊપરનો.

ભુંડી કુમત મુકી દીધે, અકડી તાહારી રે;
મને માન દેઈને તેડ, પ્રેમદા પ્યારી રે. ટેક.
તું વણ વ્હાલી કોણ છે રે, ફુલડું મુકું કેમ;
અપર શું સ્નેહ કર્યા રે, તેમાં શું આવે ક્ષેમ. અકડી. ૧
કોણ બેસે યાર ભજીને રે, આપ વિના અન્ય કોય;
કોણ દેવું તું આપવા રે, કહાનો કોને વશ્ય હોય. અકડી. ૨
કોણ રીસાયે તું વિના રે, રીઝવ્ય તું તારૂં મંન;
કેમ છોડું સ્નેહ તાહરો રે, મોહી રહ્યો મોહન. અકડી. ૩
તું નથી કાચી કામની રે, વશ કરણ તુજ પાન;
જે મ્હેણું માર્યું તેં મુજને રે, કાણાથી કાળો કુંવર કહાન. અ. ૪

हुं नथी रस्तो भूलीयो रे, आव्यो छुं तारे घेर;
अवर नर घरमां हशो रे, तेथी तुं जाणे झेर. अडी. ५
हालने साडु सुंदरी रे, आवतो होय विचार;
तो सोगन आपीं आपना रे, आपशुं तुज दरबार. अडी ६
नहीं रहेवुं पडे भूलनी रे, ले वेण हाथो हाथ;
त्यां सुधी कामनी करगइ रे, व्हाला वल्लभनो नाथ. अडी ७

गरबी. ३

राग उपरनो.

मारे महीनी वेळा थइ जाय, व्हाला वेची आवा दो;
म्हारी छासलडी छलकाय, नहुं पती ल्यावा दो. टेक.
मथुरा ल्यावा दो मावजी रे, वेचीने पाछी वळेश;
सोगन छे मुज तातना रे, मोहन तमने मळेश. व्हाला. १
आतुर ताछे आपने रे, शामणिया मुज संग;
तेवुं तमारे तेवुं माहरे रे, रमी करीशुं रंग. व्हाला. २
उछंगमां आलबेलडी रे, थशे व्हाला कइ शाम;
रंगीला कुंदेयां परशुं रे, पूरण पाडशुं काम. व्हाला. ३
वचन ल्यो म्हारां विठला रे, जोल्युं पण जे वार;
तम तूल्य कुंठी ना ल्पाणशो रे, मन गमता मोरार. व्हा. ४
अधीर थाओ ना नाथजी रे, पुरण करशुं पेर;
सभो हाथो व्हाथो लेइशुं रे, पछी पणीशुं घेर. व्हाला. ५
रहीश रजकती अडली रे, जय सखी संगाथ;
पाय पडु मुझे वालडी रे, व्हाला वल्लभना नाथ. व्हाला ६

ગરબી. ૪

રાગ ઉપરનો.

કહું કાનુડા કાનમાં વાત, રહીધાર મેડીરે;
જાગો રંગીલા રમશું રાત, નથી ઘેર કોઈરે. ટેક.
સાસુડી ગઈછે સાસરેરે, સસરો ગયો આપ ઘેર;
ભરથાર ધાર્યો ભોમીમાંરે, નણદીને આણી પીહેર. રહી. ૧
મેહેલમાં રહીછું એકલીરે, પાડોશી સુવાડ્યાં મોલ;
પાથરૂં પુષ્પની સેજડીરે, લાલ તમારે ખોલ. રહી. ૨
શાં લાવેછે ભોજનાંરે, ભુધર જી ભગવાન;
જ્યાં જવો ત્યાં સોંઘેરે, પાંચવાંની પકવાન. રહી. ૩
કુંકરી મુકું કોરીરે, આવી ઉઠીને કઠોણ;
રાતી જારીનો રોટલોરે, મહી મેળું ઘીગોળ. રહી. ૪
દેણીં દધી ભરી ચારકોરે, જડ મરી નેજુણ;
છાસડીમાં રાંધું ઘેસડીરે, દુધને ઘણેરો ગુણ. રહી. ૫
સુણી રીજ્યા રણછોડજીરે, ચાયદો દીધો કાહાન;
વ્યાસ વલ્લભનો વાલમોરે, નીશાંદીધું કામદાન. રહી. ૬

ગરબી. ૧

વનમાં તે વાગે વાંસળી. એ રાગ.

મુકો મારગડો માધવજી, ગભરાણીરે;
કેડે આવેછે મારી માત, ગોવિંદ ઘેલું થશે. ગભરાણીરે;
આવે મૈયારી મહીવેચીને, ગભરાણીરે;

ते न्हाणे सखी सहु साथ. गोविंद घेलुं थरो गल्लराणीरे.
छे संग सहीयर सासुनी, गल्लराणीरे;
फ़री देशो सासुने पेर, गोवींद घेलुं थरो. गल्लराणीरे.
वात पोहोचे जधी पीउने, गल्लराणीरे;
पछी ते केम रोजे घेर. गोविंद घेलुं थरो. गल्लराणीरे. २
प्रीतडी तो पगडे बोलती, गल्लराणीरे;
शोले नहीं वाट घाट हाट. गोविंद घेलुं थरो. गल्लराणीरे;
छोडो छोकरवादी छेलडा, गल्लराणीरे;
म्हारे मांथेथी फ़रशो माट. गोविंद घेलुं थरो. गल्लराणीरे ३
निरलज्ज स्नेह ना जोईजे, गल्लराणीरे;
तमे मेली दीधी छे लाज. गोविंद घेलुं थरो. गल्लराणीरे
अमने जेवुं शावशो नहीं, गल्लराणीरे;
आजो माया मुकी महाराज. गोविंद घेलुं थरो. गल्लराणी ४
नंदकुंवर नटवर लाल छो, गल्लराणीरे;
मुखथी केम जेवां थाय, गोविंद घेलुं थरो. गल्लराणीरे;
व्यास वल्लभना थिकला, गल्लराणीरे;
मुने पासय पडीये पाय, गोविंद घेलुं थरो. गल्लराणीरे ५

गरबी २

रागधीपरनो.

शाने साद गल्लराय छे, गोपाणीरे;
रीद्ध वंद लयंकर वाएा, गोरी गल्लरा नहीं. गोपाणीरे;
म्हारेने तारे स्नेह छे, गोपाणी रे;

તે તો કોનું છે અજાણ. ગોરી ગભરા નહીં. ગોવાળીરે. ૧
શું તુજ માત નથી જાણતી, ગોવાળીરે;
શું નથી જાણતું વ્રજ વૃંદ, ગોરી ગભરા નહીં. ગોવાળીરે;
સાસરીનું શું અજાણ છે, ગોવાળીરે,
મુકી જન્યા તે આણંદ. ગોરી ગભરા નહીં. ગોવાળીરે. ૨
યશોદાનું આન નથું નથી, ગોવાળીરે,
થઈ પ્રીત તે હ નથી થાય, ગોરી ગભરા નહીં. ગોવાળીરે;
ને વરત્યાં જેહ ગ્રાસથી, ગોવાળીરે,
પછી અધુરાં કેમ ઊઠાય, ગોરી ગભરા નહી, ગોવાળીરે. ૩
સુરાયા પછી ત્યજશો રહ્યો, ગોવાળીરે;
આરંભ્યા પછી શું અસુર, ગોરી ગભરા નહી, ગોવાળીરે;
કરવું તો ડરવું નહી, ગોવાળીરે,
નવ્ય કરવું ને ડરવું ઊર, ગોરી ગભરા નહી. ગોવાળીરે. ૪
આ રીઝે છે સત્ય સુંદરી, ગોવાળીરે;
સુખડામાં શી ગણવી લાજ, ગોરી ગભરા નહી, ગોવાળીરે;
વલ્લભનો હું પિઠુલો, ગોવાળીરે;
તને મોહી ગયો મહારાજ, ગોરી ગભરા નહી, ગોવાળીરે. ૫

ગરબી. ૩.

રાગ ઊપરનો.

ગોકુળ ગામ ગાંડું થયું, લાલ મેલીરે,
સહુ સખી ભૂલી ગઈ ભાન, મોહન મળવા પછી, લાલ મેલીરે;
તદ્રુપ થઈ પડી તારુણી, લાલ મેલીરે;
જોઈ બેઠી સહુ સુખસાન, મોહન મળવા પછી, લાલ મેલીરે. ૧
ત્યારથી રહીત થઈ ભામની, લાલ મેલીરે,

થઈ નટવર વ્રજની નાર, મોહન મળ્યા થકી, લાલ મેલીરે;
ક્ષુધા પીપાસા ક્ષમા તજી, લાલ મેલીરે,
તજી નીંદ્રા ને ઘર બાર, મોહન મળ્યા થકી, લાલ મેલીરે. ૨
કેફ ચાલ્યો વિહારનો, લાલ મેલીરે,
ગ્રેહ વ્યાપી ગયો ઘેર ઘેર, મોહન મળ્યા થકી, લાલ મેલીરે;
કોઈ કોઈને કાંઈ કહે નહી, લાલ મેલીરે,
વધી પડીયો વિહાર ઠેર ઠેર, મોહન મળ્યા થકી, લાલ મેલીરે. ૩
કોઈ છાનીને કોઈ છતી થઈ, લાલ મેલીરે,
કોઈ વેરી વ્ય ઊટા ચોક, મોહન મળ્યા થકી, લાલ મેલીરે
કોઈ ઘરમાં ને કોઈ બારણે, લાલ મેલીરે,
લીધું લાંછન વ્રજને લોક, મોહન મળ્યા થકી, લાલ મેલીરે. ૪
ગવાયું બધે ગોકુળીયું, લાલ મેલીરે,
થયો વશ વ્રજ વામા સાથ, મોહન મળ્યા થકી, લાલ મેલીરે
લાગ્યો સહુને છંદ છેલનો, લાલ મેલીરે,
વદે વલ્લભ રહી નહી હાથ, મોહન મળ્યા થકી, લાલ મેલીરે ૫

ગરબી. ૪. (રાગ ઉપરનો.)

વાંસળીયે વિંધ્યું કાળજું, મોરારી રે,
જેનો સ્વર લુંસરો પડીજાય, હૈયું હાથ રહે નહીં મોરારીરે;
કાને સુણે તે સુંદરી, મોરારીરે,
તેનું હૃદય કમળ લેવાય, હૈયું હાથ રહે નહીં, મોરારીરે. ૧
સાંભળીને હું સટકી ગઈ, મોરારીરે,
ઘેર રહતાં મુક્યાં મેં પ્રાણ, હૈયું હાથ રહે નહી, મોરારીરે;
વેરણ મુકી સાસરી તણી, મોરારીરે;
મેં પીછી પરહરી લરી હાણ, હૈયું હાથ રહે નહીં, મોરારીરે. ૨

વપુનો વિવેક વિસારી, મોરારીરે,
રહ્યું નહી પટકુળનું ભાન, હૈયું હાથ રહે નહી, મોરારીરે,
પાણીયો મેં મુસ્તક ઓઢીયો, મોરારીરે,
નાઠી જાવી ઉઘાડે વાન, હૈયું હાથ રહે નહી, મોરારીરે. ૩
ઝારી ચોળી ઓટે પડી, મોરારીરે,
પયોધર ઢાંક્યા નહી હાથ, હૈયું હાથ રહે નહી, મોરારીરે,
સહુ સખી કહે થઈ ગાંડલા, મોરારીરે,
હરે કુબજી સંગ સહુ સાથ, હૈયું હાથ રહે નહી, મોરારીરે. ૪
કાંઈક ઔષધ મુજને, મોરારીરે,
કાંઈ કરતાં રહે મન સ્થીર, હૈયું હાથ રહે નહી મોરારીરે,
વ્યાસ વલ્લભના વાલમા, મોરારીરે,
પડી રહીરા જમુના તીર, હૈયું હાથ રહે નહી, મોરારીરે. ૫

ગરબી ૧ લી.

(જોગીયામાં ગાવાની.) જાવની ઘડીરણીઆમણી. એ રાગ.

આવ્યને જોની ગોવાલણી,
આજ મણવાનો લાગ છે જરે, લાગ છે જરે, આવ્યને. ટેક.
તું છે જેકસી ને હું છું જેકસો,
જન જહીં કોણ કાણા કાગ છે જરે, કાગ છે જરે, આવ્યને. ૧
રાધિકાથી પ્યારી તું તારૂણી,
મન ગમતો પોરાગ છે જરે, પોરાગ છે જરે. આવ્યને. ૨
ગૌર વરણ કેરી શામણા,
તેમ જણે કાળુડો નાગ છે જરે, નાગ છે જરે, આવ્યને. ૩
વીણયા કે કુળડાં અંગનાં,

जोगनीयानो लाभो आवछे जीरे, आवछे जीरे. आव्यने. ४

भणे वल्लभनो कुं वालमो,

तारुणी तारु धन लागयछे जीरे, लागयछे जीरे. आव्यने. ५

गरबी. २ (रागउपरनो.)

आद्या रो जेवुं ना जोलशो,

लागुं मीठुं जोल्यानो स्वभावछे जीरे, स्वभावछे जीरे. आद्या. टेक.

महीमा पधारी छणो छेलडा,

लाणुं तमारा जे हावछे जीरे, हावछे जीरे. आद्या रो. १

मीठडुं बोली बोली सुंदरी,

कुवे तेपर रीलावछे जीरे, लावछे जीरे. आद्या रो. २

रुडे टेक धारी कुं आपशुं,

आजनो अभावछे जीरे, अभावछे जीरे, आद्या रो. ३

प्रभु प्रीतथी परस्ताईजे,

जेमां रो सुखनो ल्हावछे जीरे, ल्हावछे जीरे. आद्या रो. ४

व्यास वल्लभना नाथजी,

ग्रे हे वहनीनो पडावछे जीरे, पडावछे जीरे. आद्या रो. ५

गरबी ३ (रागउपरनो.)

मणे रंगीलो रोज मारगे,

म्हारां महीं लुटी लुटी खायछे जीरे, खायछे जीरे. मणे. टेक.

गोडीथी गगडावे गोरसां,

दधीपरण दणी न्हायछे जीरे, न्हायछे जीरे, मणे. १

जन्य पंथ स्पाधारुं जेनजी,

त्यारे ते वांसणी व्हायछे जीरे, व्हायछे जीरे. मणे. २

योग्य सांभणी लमे जपडो,

તવ ત્યાં જવાનું મન થાય છે જીરે, થાય છે જીરે. મણે. ૩
અંધારે મોરલી જવા આદરૂ,
છબીલો છેડજો સ્હાય છે જીરે, સ્હાય છે જીરે. મણે. ૪
વ્યાસનો વ્હાલો વિતાડલો,
કહો હવે શો ઉપાય છે જીરે, ઉપાય છે જીરે. મણે. ૫

ગરબી. ૪ (રાગ ઉપરનો.)

કામણ કર્યું કાંઈ કાહાનજી,
પ્રીતનો પોર નંદલાલ છે જીરે, લાલ છે જીરે. કામણ૦ ટેક.
કોર્યું કાળજડું છબીલડે,
જે તેણે હાવા હ્યાલ છે જીરે, હ્યાલ છે જીરે. કામણ૦ ૧
બોલીનો મીઠડો ને દીઠડો,
હંસા ચરણની ચાલ છે જીરે, ચાલ છે જીરે. કામણ૦ ૨
લખી જેની ભ્રગુટીમાં લુરકી,
શામરંગ કોમળ બાલ છે જીરે, બાલ છે જીરે. કામણ૦ ૩
જગહજ તેજનો જરેલ છે,
ઘનશામ ગજરૂ ગાલ છે જીરે, ગાલ છે જીરે. કામણ૦ ૪
વ્યાસના વ્હાલાને કારણે,
જવું પણ શોક નું સાલ છે જીરે, સાલ છે જીરે. કામણ૦ ૫

ગરબી. ૧

(સાંભળરે તું સુજની મ્હારી, વ્રજની ક્યાં રમી) એ રાગ.

આધારો હરજી જાણી મેં મરજી, ગરજી છો આવેણાજી;
અવરપંથ જોઈને નીકળી પણ, ક્યાં કામે થયા લજાઃ
સકળ રે રે જી. ૧

પાલવ મુકો મનુજી મ્હારો, માથે મહીની મટકીજી;
જાતી તી વેચવા મથુરાં નગરી, અધવચ આવી અટકી.
સજણા રેહેજોજી. ૨
ઘેલા થઈ શું કંચૂકી નરખો, ફરજો છો ફરનાં બીજી;
છેડશોમાં છણકીશ છબીલા, નહી રહુ અણુધાર સાંખી.
સજણા રેહેજોજી. ૩
આડું આવી કાંઈ કેહેવું પડશે, બહુ થશે રીસ રંગીલાજી;
મ્હારે તમારો સ્નેહ ન કરવો, વચનનાછો ઢીલા.
સજણા રેહેજોજી. ૪
ડગલે ડગલે હીંડો છો જુગ, અનેક સાથે યારીજી;
તમને તે કાંઈ લાજ ન આવે, રીત નહી એ અમારી.
સજણા રેહેજોજી. ૫
ફરી ફરીને શું સમજાવો, નથી લાભની લોભીજી;
વ્યાસ વલ્લભના વ્હાલા તમારા, સંગની લગનીછે લોભી.
સજણા રેહેજોજી. ૬

ગરબી. ૨ (રાગ ઊપરનો.)

કેમ રીસાણી મનની માની, મુંછે પાલવ નવ સહીએજી;
સ્નેહછે તુજશું રસીકને સાટે, કહો કામની ક્યાં જઈએ.
છેલ ન છુટેજી. ૧
વેચતાં અટકી તે ખોટ ખટકી, તો લેને મુજ પાસેજી;
કંચૂકી નિરખ્યાની ક્યાંછે મનાઈ, તેથી તાણી ત્રાસે.
છેલ ન છુટેજી. ૨
તુને તો છણકાની ટેવ સદાછે, તેથી અમે શું ડરીએજી;
કેહે કેહેવું હોય તે આડું આવી, અમો ન મનમાં ધરીએ.

छेल न छुटे जी. ३

जाती जेवी वाणी तेवी, कांकाडशो मानुनी मोडे जी;
वचनने वीलो नथी रंगीलो, शो जुओ तुज जोडे.

छेल न छुटे जी. ४

अनेक साथे शी जेई यारी, होय यारी तो हणीये जी;
पछी ताकुणी तारा म्होना, ढुंकारा शीद सांभळीये.

छेल न छुटे जी. ५

हेल हैयानुं आव्ये हसुं छुं, रंगमां राढ न घालो जी;
धामा वशाछुं वदन देखी, व्यासवल्लभनो व्हालो.

छेल न छुटे जी. ६

गरबी. ३ (रागऊपरनो.)

सांभळ सुजनी जे पडी रजनी, चांदणी वालानी वागी जी;
शब्द सांभळीयो त्यां प्राण पणीयो, प्रीतमां चरफरी लागी.

नींदा न आवे जी. १

मीठी वगाडी नींदा भगाडी, लीधुं तनमन ताणी जी;
हवे हैयुं म्हारे हाथ रहे ना, गै गती गलराणी.

नींदा न आवे जी. २

कानुडाये कोर्युं कामणडुं, नथी वेणा ओक वगनी जी;
सयनने समे सासरी जावी, ऊठाड्यो जलजेले जगती.

नींदा न आवे जी. ३

शुं करुं आनुं जहींथी छुटयानुं, लघु मोहनने मणवा जी;
म्हारी सासुने तु के साहेली, सुवाडो भुज घेर हणवा.

नींदा न आवे जी. ४

एम कर्यो यण वेणा नयणे, मणे न मुजने मावा जी;

ठाकोर थारो तो अढारो स्वामी, साक्षी छुं मारे आयाः

नींदा न आवेजी. ५

कर काम मेरे नी लाज वाली रेरेनी, मरी पडुं मोर पामीजी;

वणगण मेल्युं पंतरी सरखुं, व्यासवल्लभने स्वामीः

नींदा न आवेजी. ६

गरबी. ४ (रागऊपरनो.)

आवलो जेनी छे जीङ केनी, नई मोहनने मळीजेजी;

धुर गायोनुं लेई गयो छे, मगले पगले मळीजे.

रमवा रंगेजी. १

छेल छोगाळो मोरलीवाळो, ल्हेरी लुमना घाटेजी;

होडीजे हारा कुछ करीने, वृंदावननी वाटे.

रमवा रंगेजी. २

ओधनमाळी देरी ताणी, रूपाळी राधाने लैयेजी;

अवसर हावो फरी न आवे, ऊठो अटपट लैये.

रमवा रंगेजी. ३

ऊठी जाणा सकळ सजाणा, लीधी राधाराणीजी;

वृंदावनमां रळीयाळो जी मळीया, सकु सखी सुख माणी.

रमवा रंगेजी. ४

हळी मळीने हळी वैलोगे, पूर्वना योगे प्यारीजी;

वैकुंठ सुख सपने ना दीठेलुं, देखाड्युं ते गीरधारी.

रमवा रंगेजी. ५

दुखीने सुखी कीधी शामळीये, धन लाग्य गोकुळवारीजी;

धीकुल कालो व्यास वल्लभनो, दीधुं पद जपिनारी.

रमवा रंगेजी. ६

ગરબી ૧ લી.

દામોદર કુંભડાં કાપોરે, પાવલે લાગું. એ રાગ.

મારા તનની તપત સમાવોરે, છેલ છબીલા;
મોહન મંદીરીએ આવોરે, છેલ છબીલા. ટેક.
પ્રભુ મ્હારે ક્યાંથો લેવાની આવી વેળા;
ધન ભાગ્ય થયા છો ભેળારે, છેલ છબીલા. ૧
પ્રભુ ઘણા દહાડાની ગોઠડી તમારી;
કરો આશા પુરણ અમારીરે, છેલ છબીલા. ૨
પ્રભુ પુરે પ્રેમે ભોજનીયાં કરાવું;
વિધ વિધ નૈવેદ્ય ધરાવુંરે, છેલ છબીલા. ૩
તે ભાવે જે સાજ્યા આરોગે મોરારી;
રતનજડીત લણ ઝારીરે, છેલ છબીલા. ૪
કનકથાળી હાથીને પીરસે છે નારી,
વ્યાસના નાથપર બલહારીરે, છેલ છબીલા. ૫

ગરબી. ૨ જી. (રાગ ઉપરનો.)

પીરસે પ્રેમે નારીરે, કરજો આરોગો;
પરે કરી આરતી ભારીરે, કરજો આરોગો. ટેક.
પીરસ્યા પેંડા બરફી જલેબીને બાસું;
ઘેબર ગલેફાં તાજાંરે, કરજો આરોગો. ૧
બરફી મઠીયાં મુઠીયાં ભાવોને મુરબો;
ગલપાપડી ગુલસકોરે, કરજો આરોગો. ૨
ગુંદવડાં ને ઘારી જલેબી ને ગળમાણું;
લ્યો લીંબુનું અથાણુંરે, કરજો આરોગો. ૩
ભજીયાં પુરી પીરો, સુતરફેણી ને સેવો;

બદામ ચારોળી મેવોરે, હરજી આરોગો. ૪
અખોડ અંજીર પસ્તાં, કોકડી કાજુકણીયાં;
વડઓરના ઝાડને ફળીયારે, હરજી આરોગો. ૫
દુધપાકને બાસુંદી, મલૈના મેલું પ્યાલા;
જમજો વલ્લભના વાલારે, હરજી આરોગો. ૬

ગરબી. ૩ જી. (રાગ ઊપરનો.)

સબુર કરો શામળીયારે, જુક્તીથી જમજો;
હરજી પીરસું છું પાતળીયારે, જુક્તીથી જમજો. ટેક.
મગજ મગદળ કણસૈને, ટોપરા પાક જમાડું;
તેને લાપસી લાડુરે, જુક્તીથી જમજો. ૧
મસુરપાક માલપુડા, હલવો ને સાલમપાક;
કંઇ રાજ સુંદર શાકરે, જુક્તીથી જમજો. ૨
કરોળાં ટીંડોળાં, પંડોળાં ને પાપડીયો;
આ વાલ વટાણા ચડીયોરે, જુક્તીથી જમજો. ૩
મોગરી મૂળા મેથી, મોરસની છે ભાજી;
છે તાંદળજાની ભાજીરે, જુક્તીથી જમજો. ૪
ફલરી ફુલી કેળાં, ત્યો નંદજીના લાલા;
કરો કબૂલ વલ્લભના વાલારે, જુક્તીથી જમજો. ૫

ગરબી. ૪ થી. (રાગ ઊપરનો.)

જો અલબેલા હરજીરે, માગીને લેજો;
જે હોય તમારી મરજીરે, માગીને લેજો. ટેક.
દુધી દુધ કઢેલાં, દુધેલી દોડકાં દીઠાં;
કહોળાં કાળંગડાં મીઠાંરે, માગીને લેજો. ૧
ફોડ્યાં કેરાં કેરી, કોઠમડાં કચોણી;

રેતાંમાં રે જોડણીરે, માગીને લેજે. ૨
કુરકુમોદનો ઘી થી, દુધદર ગાંઠાનો ટુકડો;
ફુની કદીનો લડકોરે, માગીને લેજે. ૩
ભેળો લાગ્યો પાપડ, લોટના લાવે લીધાં;
ગલગોલે ગાછમન ઝીધારે, માગીને લેજે. ૪
પાન સોપારી સાથે, મુખવાસનો મસાલો;
નમીયો વલ્લભનો વ્હાલોરે, માગીને લેજે. ૫

ગરબી. ૧

કામણ દિસેછે અલબેલા તારી આંખમાંરે એરાગ.

મ્હારૂં કાળજું કોર્યું છે, કહાના શું કરીરે. મ્હારૂં. ટેક.
કાળજું કોર્યું છે મ્હારૂં, વિચારીને જુઓ મનમાંરૂં,
પણ વાર્યું નથી રેહતું, જાયછે ફરી ફરીરે. મ્હારૂં. ૧
શું મોહની સાધેલી નેણા, શું મંતરીને મારયા બાણ;
શું કામણનું કારણ ઓપજ્યું શ્રી હરીરે. મ્હારૂં. ૨
શું વશી કરણી વિદ્યા લાવ્યા, શું પીતબોરથ્યા ણોરીજીજાવ્યા;
શું જાદુ લગાયાતે પ્રજવાસા વરીરે. મ્હારૂં. ૩
આંખડી વાંકડી વિહાર વાણી, લટકે લકુલામનીયો લાણી;
ગરરર ફરતી આવે તુજ સંગ નીસરીરે. મ્હારૂં. ૪
ગ્રહી વાંસલડી વાંસનો કટકો, જરવણને પણ કરતી જટકો;
ચટકી લાગે ચીતમાં જાુ લુરકી લવીરે. મ્હારૂં. ૫
નથી ગમતું ઘડી ઘરમાં, જીવ જમેછે દામોદરમાં;
છૈયાં છોકર ગ્રહસ્થાશ્રમ ગઈ વિસરીરે. મ્હારૂં. ૬
નક્કર પેઈ ગઈ લાજ વિમાની, શું વિલી કરું મુજ જીનાની;

ઘાવ ઘણો લાગ્યો તે, જસું નહી પચીરે. મ્હારૂં. ૭
કૈં કૈં લાગની લગતી લૂખી, કૈં ગ્રેહે વેદનાને દુખ દુખી;
વલ્લભના વ્હાલા વણ કૈં લખછે મશીરે. મ્હારૂં. ૮

ગરબી. ૨ (રાગ ઉપરનો.)

હું તો જગદીશા જાણી દોડી, હું ન ગગનમાંરે. હું તો. ટેક.
વાંસલડી વાગીને જાગી, મધવા રામણીયો સોહાગી;
વીઠલ વીઠલ વદું હું વદનમાંરે. હું તો. ૧
જોઈ લીધો જવણો સાજુ, પ્રાણીયાને હું થોણી લાજુ;
ગાલરી ગાલરી નાઠી વંદ્રાવનમાંરે. હું તો. ૨
ઝાંઈક વણગણ મુક્યું જેની, ક્યડે મ્હારો આવ્યો રેની;
તાલાવેલી લાગી મ્હારા તનમાંરે. હું તો. ૩
રખડી રણમાં રણછોડ માટે, સોધ્યા ચોક ચૌટાને ઘાટે;
લટકી લચકી જેઠી મુજ લોચનમાંરે. હું તો. ૪
ઘુઘરૂ વાગે ધેનુ ચરણનું, હું જાણું જરા રણ રવણનું;
જયું લેખા ન દેખું સપનમાંરે, હું તો. ૫
ઊંડું જેસું ઘરમાં પેસું, પંચજ ચીલડું ચોકું તે શું;
ઝાહ્યું દીવશ રૂજની હું રૂદનમાંરે. હું તો. ૬
મોહની મંત્રે મંત્રી મુજને, સુજની પાવલે પડું તુજને,
જાણ્ય કોઈ જાદુ વાજણ મુજ સદનમાંરે. હું તો. ૭
આસના વાલાનું વજગણ ક્હાડે, જસ્યું ક્રાપજ્યઠામ જેસાડે;
પલપલ રમ્યા કરે મન મોહનમાંરે. હું તો. ૮

ગરબી. ૩ (રાગ ઉપરનો.)

એની વાંસલડી વગાડી, પાડી પ્રીતમાંરે. એની. ટેક.
વાંસલડી વગાડી પાડી, પ્રીતમજીએ પ્રીત લગાડી;

ते दिनथी छरकी भरकी, मुज चीतमांरे. जेनी. १
जाने लूली छेटे फूली, जे झांकडाना फूंदे फूली;
तेम तेम फेरी परवश फरीना फिततमांरे. जेनी. २
जेनुं बोलवुं लागे प्यारुं, डणकुं डोरे ते म्हारुं;
तरकु पुंठे पुंठे प्रवेश रीतमांरे. जेनी. ३
ठोकण सरखा ठोणा फ्हाडी, नीरखुं नंदसुत दाहाडीदाहाडी;
रखे लागे दृष्टी गणैशा पत्नीतमांरे. जेनी. ४
व्यासनो व्हालो छे नंदलालो, डाईदृ रोधी मुकने भालो
गाया गांठी बई गोपीदना गीतमांरे. जेनी. ५

गरबी ४ (राग धोपरनो.)

हुं तो वंसीधरथी आज लाज नही लाउंरे. हुं तो. टेक.
वंसीधरनी साथे आज, घणा घाटा गाढी गाज;
रोधी रोधी मारयां म्हेणां, अरे अरांरे. हुं तो. १
मा आग मारे नाच करे छे, मागी मागी पेर लरे छे;
ब्राह्मणनुं जन आपुं नंदना छोकरांरे. हुं तो. २
नंदमथी न्हुवुं बोलनारो, परना घुंघटडा खोलनारो;
परणे घुघरु बांधी गोकुळमां फरयारे. हुं तो. ३
वंधुरनी साथे छे यारी, घेरघेर गजभजरे गीरधारी;
भुक्षे याणा चढु राओ पांपीरांरे. हुं तो. ४
पामरी पटको बांधी लटको, करतां क्षो डामे ना रजटको;
नंदरायसो रहे नहीतो रोजारीदारे. हुं तो. ५
डामरु देशनी विद्या लाव्यो, सो सुंदरीनो वल्लभ आव्यो;
साली छे ते बालवा तुजने देखारे. हुं तो. ६
व्हालो तुं वल्लभने लागे, मुज सरखी तो डाहे आवे;

નથી જોયાં મ્હારા સાસુ સાસરા રે. કુંતો. ૭

ગરબી. ૧

ચિતડું ચોર્યું તે કોને કહીએરે. એ રાગ.

માયા કરીને મને મેલીરે, દગો દીધો દયાળે;
રંગીલાએ રંગ રેલીરે, દગો દીધો દયાળે. ટેક.
દગો દીધો તે દયાળુ શાનો,
નાંખી પ્રીતિની ફાંસુ ફેલીરે. દગો દીધો દયાળે. ૧
દગો દેવરાવ્યો ગોકુળડી સાથીરે,
કેઈ મણી ઊદર અળગેલીરે. દગો દીધો દયાળે. ૨
આંતરડી બળે છે તેવી તેની અગન્નેરે;
હવે કો ચીતની ચળેલીરે. દગો દીધો દયાળે. ૩
કદી ફરે નહીં ને આળ કરીયોરે;
નેન વહે છે જળ હેલીરે. દગો દીધો દયાળે. ૪
આંખના માંડે છાંયડો છાંડેરે;
રહ્યું ન કોઈ મારૂં બેલીરે. દગો દીધો દયાળે. ૫
વ્હાલનો વ્હાલો વિલોચનનોરે;
હવે શું કરૂં સાહેલીરે. દગો દીધો દયાળે. ૬

ગરબી. ૨ (રાગ ઉપરનો)

રાધારાણીએ ઘણું કીધોરે, જોડી તોડી અમારી.
મ્હારો છબીલો છીનાવી લીધોરે, જોડી તોડી અમારી. ટેક.
હે લ છબીલો રંગરંગીલોરે;
તેને શું સમજાવિ દીધોરે. જોડી તોડી અમારી. ૧
ગયું ઠમકડું ચિત્તનું ચમકડુંરે;

ઓસાવ્યે ઓસતો ને જીધોરે. ન્હેડી. ૨
તેડાવું તેવો આવતો એવો,
આવતો મુન સંગ સીધોરે. ન્હેડી. ૩
વ્યાસનો વ્હાલો નરવર લાલો,
રીો મંતરેલો નંત્ર પીધોરે. ન્હેડી. ૪

ગરબી. ૩ (રાગ ઊપરનો.)

છબીલા નવ છેતરીએરે, પ્રીતી કરી કાપી;
બોલ્યા તો પાર ઊતરીએરે, પ્રીતી કરી કાપી. ટેક.
વિશ્વાસઘાતી તેનનપાપી,
ત્યાગીને નવ્ય પરહરીએરે. પ્રીતી. ૧
જો વેણ બોલીયે તો નવ્ય ડોલીયે,
છતે દેતાં તો ઘણા ડરીએરે, પ્રીતી. ૨
છે દેવો અમને ન ઘટે તમને,
વ્હાલા શું વિરોધ ન કરીએરે. પ્રીતી. ૩
ફૂરમાં ફાંશી ગયાછો નારીરે,
રડી રડીને ધ્યાન ધરીએરે. પ્રીતી. ૪
વ્યાસના વ્હાલા તમ વિયોગે,
ઝુરી ઝુરીને સહુ મરીએરે. પ્રીતી. ૫

ગરબી. ૪ (રાગ ઊપરનો.)

સહુ સંગ કપટ ન કરીયેરે, સુંદીર છેલછબીલા. ટેક.
સરવ સાથે પ્રપંચ કરતાં,
હામરણે તો ક્યાં હરીયેરે. સુંદીર૦ ૧
વીલું વદેથી વ્હેપાર ઘટેછે,
લુચ્ડા ગણાતા ફરીએરે. સુંદીર૦ ૨

फुधार यरत्ये विस्वास राखे,
मारे हमो ह्तां उरीओरे सुंदीर. ३
ह्रोगट रूद दैकुधा जोईमे,
असत्य नव ओयरीओरे. सुंदीर. ४
करीओ प्रीती तो राखीओ रीती,
यांधो न गाणयो करीओरे. सुंदीर. ५
जेवुं ते ओलीओ तेवुं ते पणीओ,
धार्यो कीनारे ऊतरीओरे. सुंदीर. ६
लेक थकी वश्यरह स्नौवामारे,
पाण पाछो छो कुंभ दरीओरे. सुंदीर. ७
जे होय न्युठी तेना युंगोठी,
ध्यासना स्वामि परहरीओरे. सुंदीर. ८

गरबी. १

मुझो मोहनमारी मारली. ओ राग.

छोडो छबीलाजी छेलडी,

हमे दुरीजन लोक. छोडो छबीलाजी छेलडी. टेक.
गाम गोकुणना गोवाणीयारे, करेयण दीठी यात,
जाणे सहोदर माह्यरां, केरी उपको मुज मात. छोडो. १
केहेवुं होयतो कहो कानमांरे, न्युओ येणायहीलय,
दधी वेयण न्युं माह्यरे, पछी अपल नथाय. छोडो. २
जागण गई साह्लडीरे, ते ने पेर पडे केम,
मणे त्यारे पुछे यातडी, केरी कुडे रही केम. छोडो. ३
जेटले जीत्तर रीत आपीयेरे, मुझो मोहनमोरार,

व्यास वल्लभना नाथजी, मुने करशो मां पार. छोडो. ४

गरबी. २ (राग उपरनो.)

आघो रे कहुं ने अलबेलडा, कहुं यसोदाने वाल. आघो. टेक.
शेरीमां शुं सतावे शामळा रे, नथी ताहरां हालेज;
नंदनो नंदन त्यारे नंदने, जाणुं कुपटना भेज. आघो. १
व्हालो होय तो तारी मातने रे, तेना अन्यने शुं काण;
हरेरी गाय गोपाळजी, थाशो आजकुंनी हाण. आघो. २
सांभळ तारे हार नमलागी रे, अमे सांभळी जेल शाम;
ओरीआणी ते वडे वेहना, अपरनुं नथी ते नाम. आ. ३
तात घेर आव्या पूरीधुं रे, मागे हर्षा अन्य पास;
व्यास वल्लभना नाथजी, आवा मुकवो जल्यास. आ. ४

गरबी. ३ (राग उपरनो.)

जे जसोदा जायो ताहरो, आव्यो जमुनाने तीर. जे. टेक.
केडे पड्यो जाक काळजी रे, करी अमोने हेरान;
बेडीनां पाणी नाख्यां नीरमां, केम कर्यो छे मस्तान. जे. १
ढाळ्या गयां जळमां पड्यो रे, जेणे उराड्यां नीर;
छांटे छांटीने लीनचियां, चोळी चणीयाने चीर. जे. २
लुंड लुंड लांजे सुभथी रे, नरा जाये नहीं लाल;
छेड छडाव्यो केम छोकरो, दीधुं दुःख घणुं आल. जे. ३
शुं सोने छोरां हरी नहीं रे, केम छेड छडायाय;
व्यास वल्लभना नाथने, कहुं जे कांइ शीखाय. जे. ४

गरबी. ४ (राग उपरनो.)

आयो हरीमारे आंगणे, रेली मांभण माहाराज. आयो. टे.
ही पाद आयो घुघरा रे, नाचो नटवर लाल.

आपुं दधीने दूधडां, त्यो आ होराउ श्माल. आचो. १
लेहेरा करो करो कुडीरे, वगाडो मुखचेण;
चाडो करो चतुरा तणो, डाळो मघूरां शांन्वेणु. आचो. २
आपुं ते होडेम्हारीच्युंदडीरे, फेरो नथनी आनाड;
गोरीडरो सकु घेलडी, चाडो आडे राआंडु. आचो. ३
नाथी रीजयो सकु सुंदरीरे, त्यारे मानीये मोहन;
आसरवल्लभना नाथक्, हालोनंदन नातन. आ. ४

गरबी. १.

गीतडुं चोख्खुं म्हारा राजकेमकरीजे. जेराग.

हलडी डीधी नटवर लाल छैलतडी.
हलडी डीधी, मोरली लीधी, चामा विंधी. नटवरलाल. टेक.
घेरघेर घुमवुं रंगमां रमवुंरे,
मारे वगोडाई तम चाल. नटवर लाल. १
कुपण नीर्लज गणाई गाममांरे,
जेवुं छेह करयामां शो माल. नटवर लाल. २
छोडो छबीला छांछवा विद्यारे,
तमे मुडी द्यो ओटा जोरा ज्याल. नटवरलाल. ३
आपे वगोवाई चामा वगोचोरे,
तमने कांई नही ने शामा ने साल. नटवरलाल. ४
विवेक राखो व्हाला वल्लभनारे,
छोडो छोडो छबीला म्हारो छाल. नटवर लाल. ५

गरबी. २ (रागडीमरनो.)

आवो जोरीबननार रमवाने,

आवो गोरी, घेली गोरी, कोनी पोरी, अलबेनार. टेक.
केहेनाथु केहेशो कहीने रेहेशो रे,
कोना आपना छीओ देवादार. अलबेनार. १
सरमाशो शामा करमाशो कामा रे,
हावो अवसर आवे न कोवार. अलबेनार. २
यौवन वरते ते जते सरते रे,
गई वेळा ना आवे लगार. अलबेनार. ३
समय भूले ते हारा हूले रे,
फरी दोहीलो मळवो मोरार. अलबेनार. ४
वस्तुथी मळ्युं दुनीयामां जाण्युं रे,
करो व्यासना प्रभुने पोकार. अलबेनार. ५

गरबी ३ (रागउपरनो.)

ओळ्या करो कोटी काण, ना मळीए.
ओळ्या करो, वन संचरो, प्राण परहरो. कोटीकाण. टेक.
उलट उपजे तव मान्य मागो रे,
व्हालनो करतां शुं थुओ कपाळ. कोटीकाण. १
पाय पडो पण पतना करीये रे,
पण आवेळा प्रगटी छे आण. कोटीकाण. २
ले कही दढ तो अढळक ढळु रे,
नहीं तो मृगली न लीले संभाळ. कोटीकाण. ३
चरण पडे तेने शरणे कुं राखुं रे,
मुकुं नहीं पृथ्वी पडे पाताळ. कोटीकाण. ४
व्यास वल्लभनो व्हालो रीझ्यो छुं रे,
आवी हाथ न मुकी देवि डाण. कोटीकाण. ५

ગરબી. ૪ (રાગઉપરનો.)

હોને લાગી જગદાધાર, પ્રાણપતિ.
હોને લાગી, પ્રીતી રાખી, ઊલટ આણી. જગદાધાર. ટેક.
લાગી ત્યાં પણ અળગું ન મ્હારે રે,
જેવી નીમીજી નંદકુમાર. જગદાધાર. ૧
દુરીજન પ્રાણી કહે કુડી વાણી રે,
પણ મનમાં ના ધરું લગાર. જગદાધાર. ૨
ભક્તના તારણ દુઃખ નિવારણરે,
મ્હારી કોટના શણગાર હાર. જગદાધાર. ૩
નીરખો છો મુખડું ટળે છે દુખડું રે,
મુને પ્રીયછો પ્રાણ આધાર. જગદાધાર. ૪
વ્હાલા વલ્લભના પણ વિચારેરે,
એવું પામશે પારમપાર. જગદાધાર. ૫

ગરબી. ૧

સામેરે મનડાંરો પીયકરી. એ રાગ.

એલે ફાગણ રામ રમાણી, રમાણીરે, એલે. ટેક.
એલે ફાગણ નંદને આંગણ, પોતે પુરૂષ પુરાણી;
વિઠ્ઠલ વરને રમાડવા માટે, વ્રજ વનિતા વિટાણી.
તેણી રમે રાધીકા રાણી. એલે. ૧
ધારી ધારી દે પીચકારી, ભરી કેશુડીનું પાણી;
રોજે રેણુથી રસીક રાધાને, પાલવડો પ્રભુ તાણી;
લાડી લાજુની અકળાણી. એલે. ૨
દેખી દારા સકુ વ્હાલાને વળગી, શીર રંગીલાનું આણી;

छेल छबीलाने छांटणे छांट्यो, आंख अंजीने पुराणी;
कोई मान्यनी मझलाणी. ओले. ३
गुलालेशो थिंहने गल राख्या, घरण दाणीकरी घाणी;
कै रही जगणी कै लणीयणगी, धुंबन करे हाथ लाणी;
थापे कृष्ये सुख माणी. ओले. ४
कैंक करे मुखथी मुख लेणु, रंगनी रेल कुहाणी;
नंदना लाल शुं काज करे छे, सुंदरी सुखे समाणी.
कहे व्यास वल्लभ वाणी. ओले. ५

होळी. २ (रागळीपरनोः)

कानुडे मुने होळी रमाडी. रमाडी रे. कानुडे. टेक.
रमाडी होळी अकु रगहोळी, चीर चणीयो चोळी फाडी;
अबील गुलाले पुरी आंखलडी, रस्ते जतां रंजाडी;
लडी नरवरीअे लसाडी. कानुडे. १
लोळविलोळी देहणथी रोळी, अतिशे अंग लगाडी;
रत्न रूपाळा मोतीनी माळा, ते बधी तोडी बगाडी.
अेवो जलजेलो जगाडी. कानुडे. २
रीत रहीत रमे रणछोडो, लडनेवी मत लणी;
वस्त्र भींजाव्यां केश विखेर्या, लाणशे म्हारी माडी;
कहुं शुं शरीर संताडी. कानुडे. ३
सासरे सासुने ससरो लणे, मारे म्हेणां दाहाडी दाहाडी;
स्वामी वेमिलो विवेक विनानो, तरत करे मुक काहाडी;
कहे रीत जन त्यां माया लगाडी. कानुडे. ४
चुंकर सुजनी आ चीर काहाडी, लाव्य फेर तारी साडी;
घेर जई अहली हेरा पाछी, व्यासना नाथे पिताडी;

घणी मुने पिपन पाडी.　　　कानुडे.　५

होली.३ (राग ऊपरनो.)

तुम्से होरी न खेलुं मोरारी, मोरारीरे. तुम्से. टेक.
न खेलुं होरी क्या जरमेरी, याहीये फुरी हमारी;
लालकी संग में लाज मरत हुं, गई है शोभ तुमारी;
लनत सब गाम गोवारी. तुम्से. १
दुर रहोजु डंगाई छांरो, छील लोंगी पीचकारी;
जैसा कहो जेसा कबूल करेगी, व्रखभानननकी दुलारी;
पडे आपकी में कुंआरी.　　　तुम्से. २
फागुनमें तुम फाग खेलतहो, हमकुं जे लाषान प्यारी;
दूर रहो हीर जात करोजु, मत मारो नेन कटारी;
रंगीगी में मुखरे सें गारी.　　तुम्से. ३
सतायो सुंदरी खलायटेखी, हम सब शोभा सेंन्यारी;
फागुन रूबेल आप खनोगे, करोजु आप जियारी;
लनो मत त्रीलकीनारी.　　　तुम्से. ४
हम संग रंग रमनो होय काहाना, छोरहो जुरी लयारी;
व्यासके प्यारे नंददुलारे, तुंम पे में लवीं बलहारी;
मानो मेरी शीख गीरधारी.　　तुम्से. ५

होली.४ (राग ऊपरनो.)

कानुरे मोंसें झगरो लगायो, लगायोरे. कानुरे. टेक.
ब्रंदा बनकी कुंजगलनमें, कांसे जे कानर आयो;
होरीको टानो मोहन मस्तानो, मुखसंग हीतुर मचायो;
दधिको माट फोरायो.　　　कानुरे.　१
पीछोरी जैयां देखत मैयां, दीलमें जे लाज न लायो;

मरकट मंडलकुं सान करके, पालवसें पकरायो;
अमूल्य मेरो चीर चीरायो, कानुरे. २
अन्जिल गुलालसें आंखीयां पुराई, केसुरी कमखो लींलयो;
नतुनी ननने नवलरंगी हमकुं, प्रीतमें जेहून पायो;
प्रथम में न्होतो सतायो. कानुरे. ३
जंबोरो मोरो बीबरडार्यो, आलसें जाल गुंथायो;
अब मेरी छेनतडी कुछ हानी, नयकंडेरो पीटायो;
जोन मेरो न्होत घरायो. कानुरे. ४
वल्लभके नाथ हाथिल गाके, मोतीयन हार तोरायो;
नगमे आहेर करनेकुं क्रिष्णे, जेसो तमासो देखायो;
केतो मेरो करायो. कानुरे. ५

गरबी. १

नटवरशुं नेडो, लागेल मने नटवरशुं नेडो. ए राग.

नटवरनां नेणां, वागेल मने नटवरनां नेणां. टेक.
स्वामी शारे छे उघाडुं केहेछे, शीखी करम केणां. वागेल. १
सरखी समाणी तेमां गवाणी, घोरयां कपोल केहेणां. वागेल. २
मोहन वरीने माया करीने, मागी लीधां मेहेणां. वागेल. ३
व्यासने वाले मेहेल्यां विसारी, ना निकल्यां लेहेणां. वागेल. ४

गरबी. २ (राग ओपरनो.)

नटवरने न रखी, घेली थई, नटवरने नरखी. टेक.
काण न केराणुं चीतडु चोरयुं, हरी शुं हळी हरखी. घेली थई. १
हन थाय ओहे रमे मुखचंद, अनीआवरी सरखी. घेली थई. २
नाकघंघो छव पथे अंधो, कांतवी मुखी चरखी. घेली थई. ३

व्यासने व्हाले वश करी डाले, परणेले परणी. घेंलीपर्छ. ४

गरबी. ३ (रागऊीपरनो.)

नटवरीओ ने नाडी. वरती म्हारी. नटवरीओ ने नाडी. टेक.
नेन लेईने वेन वजाड्यां, हरीने हसाडी. वरती. १
हित जेवुं जाण्युं तनमां ताण्युं, ज्ञाननुं डाहाडी. वरती.
रेहेतीती जणगीवनमाणीवणगी, प्रेमपासमां पाडी. वरती ३
व्यासनो व्हालो वर्छे छे केनो, छणी लाने नाडी. वरती. ४

गरबी. ४ (रागऊीपरनो.)

नटवरीओ ने न्याणी, वांका नेणे. नटवरीओ ने न्याणी. टेक.
घायल कीधी हाथीने लीधी, प्रेम तणी पाणी. वांका. १
ना रही सुधि अगाडी बुध्धि, जलजेले जोगाणी. वां. २
अकुणाई आवे लपी के तापे, अंसीजरे आणी. वांका. ३
व्यासना नाथे करी सहु साथे, ना रही नराणी. वांका. ४

गरबी. १

हाग ब्यातुरीनो राग.

ओरा आवो कानमां कहुं वातडी ले.
म्हारे घेर रमवा रहो रातडी ले. ओरा. टेक.
घणा दीनथी करो छो तमे वायना ले;
केहेता कुता नरम रोज न्यायना ले. ओरा. १
समजावता ता नीत्य मने भारंगे ले,
रोडी रोडी करगरतां ता क्यां लगे ले. ओरा. २
भाणा वरकाने लरकापी ना पता ले,
होय रांक तेथी रीते मुने लपता ले. ओरा. ३

घणा कालावाला करता ता कानजी रे,
तेणे दया उपनी भगवानजी रे. ओरा. ४
आवो आज रंग रमवा रायजी रे;
नथी सहोदर थयो छे, विहायजी रे. ओरा. ५
आवो सुंदीर रीया कुं रातनी रे;
बेठी नहीं ध्यान वल्लभना नाथनी रे. ओरा. ६

गरबी. २. (रागउपरनो.)

ललन मान्यनी थुं मान्य घणां आवे छे रे;
तारा लेपि घणी दास म्हारी धायछे रे. ललन. टेक.
तुज सुन्य ताकुंणी पुंठे फरे रे,
मागे मान्य तेने कहान पत नाकरे रे. लल. १
तारां वेण नीकुणे छे घणां गर्वनां रे;
तमो आटकण छो गोपी सर्वना रे. लल. २
एवां उवा रूप पर लागी पडे रे,
राधीकानी थएं रजने तुं ना अडे रे. लल. ३
सौथी स्नेह पण राधा मुज दासजी रे,
त्यारे केण तुं चरण तणी आसजी रे. लल. ४
सुणी मान्यनीनुं मान्य गितरी गयुं रे,
सुभ वल्लभना नाथनुं नाथयुं रे. लल. ५

गरबी. ३ (रागउपरनो.)

ओरी आव्य तुं दुलारी प्रभु लाननी रे;
घणुं मान्य मागवुं नहीं मान्यनी रे. ओरी. टेक.
नीन्य मेजयोछो आंभजीपु आंभजी रे,
तेथी रमे छे हेमां छबी कुंकडी रे. ओरी. १

आउं लेई हसो छो मधुरारीनुं ले,
ते तो तीरयागे मुने मरा त्रासनुं ले. जोरी.२
तारुं बोलवुं लागे छे मधु मीठडुं ले,
धीरुं चालवुं कोकने नथी दीठडुं ले. जोरी.३
तारुं रूप रंग अंग छे सोह्यामणुं ले,
रातदीन रमे रूदे रूप रामणुं ले. जोरी.४
व्हालो वल्लभनो वश्य छउं तुजनेले,
करो स्नेह मणो नीत्य नीत्य मुजने ले. जोरी.५

गरबी.४ (रागउपरनो.)

सुणो शामणा कयुं ते लीधुं ध्यानमां ले,
पण साम्य पडी तमारी सेतानमां ले. सुणो. टेक.
जेवी ताड तणे पय पीजीए पतीले,
ताडी कह्यावणा विश्व रहेतुं नथी ले. सुणो.१
माटे रीत राखो तो तमने हणुं ले,
मुझे सजण मानुनीने तो मणुं ले. सुणो. २
करो नही कुडी दृष्टी कोईथी वराले,
त्यारे तमे म्हारा प्राण प्रीय मरा ले. सुणो.३
रमु रंग लेउं जंग संग तम तणो ले,
अधर लामनी ने मुख लगनी लागो ले. सुणो.४
करो प्रतीगना तो तो आवुं हाथमां ले,
घणा हरगुण वल्लभना नाथमां ले. सुणो.५

गरबी.१

(मारे घेर आवो ने नंदलाला.) ए राग.

वारो हसोहाज नयाने,

घणुं केम फुले पराया ने. वारो जसोदा. टेक.
घेरे घेर लडत लगाडे छे, सुतेलां छोरां जगाडे छे;
दधीपय मांखण भगाडे छे, वारो. १
रीझ्यो सुत तमतणो चोरी, नथी जेतो कोईनी बकु छोरी;
जेनेने तेने कहे छे गोरी गोरी. वारो. २
पाड्युं नाम छबीला छोगाळा, करे कामनी देखी चाळा;
रीझ्यो क्यांथी आंख्यना कुलाळा. वारो. ३
जेने मन गोकुळ गाम छे गांडु, कोईदीन पकडाशे कांडु;
पछी जेम कांधे तेम लाडु. वारो. ४
जेने हवे कोई नहीं सरमे जे, करस्ता दिन सरमे करमे जे;
व्यासनो स्वामि कहे शा भरमे जे. वारो. ५

गरबी. २. (रागऊपरनो.)

ऊठाणी मारी जलजेले चोरी,
मांड्यो धुतवानो धंधो धोरी. ऊठाणी मारी. टेक.
जायी जोर री नंदने धामे, शीखामण देतां नथी नामे;
सारो पंथ साह्यो सुंदीर श्यामे. ऊठाणी. १
फरी फरी जरी दे जंगारे, आवुं करी प्रफुस्य थया जारे;
यसोमती कहो केम नव वारे. ऊठाणी. २
नफूट छोरु नंदतणुं फाव्युं, माखण चोरीने फोगटनुं खाव्युं;
फेने खोटुं लागे घरमां आव्युं. ऊठाणी. ३
दानत जाष्ट लगयां ननीलारी, त्यांने त्यां छे तरे छे नारी;
जुरवु रीझ्यो मोहन मोरारी. ऊठाणी. ४
मारगमां मानुनीने घेरे, नहीं मुकुं तो हुं जाकेरे;
व्यासनो स्वामि फरामनुं हेरे. ऊठाणी. ५

ગરબી. ૩ (રાગ ઊપરનો.)

આવો મ્હારે આંગણીએ હરજી,
ઘણા વ્હાલા છો વિઠ્ઠલ વરજી. આવો૦ ટેક.
માતા પીતા બંધવને બેહેની, ગણું નહી સગાઈ કુંકેની;
માયા કરી તરછટ થઈ તેની. આવો૦ ૧
અર્પણ કીધી આપને આ કાયા, સ્વારથ વણ છે ઉદાસા-
થઈ રહું દાસી ત્યાં થઈ માયા. આવો૦ ૨ યા;
પ્રીતી તણી રીતી છે એવી, કરૂં ઇછા પૂરણ હોય તેવી;
તન મન ધન અરપી સોંપી દેવી. આવો૦ ૩
દેખી કુરીજન ત્યારે સળગી, તોહે નથ્ય થાવું અળગી;
જેવિ દેહ સાથે છાંયા વળગી. આવો૦ ૪
શરણ પડી શામળિયા તાહારે, પ્રેમરસમાં ઘસવું માહા
વ્યાસનો સ્વામિ દિલમાં દયા ધારે. આવો૦ ૫ રે;

ગરબી. ૪ (રાગ ઊપરનો.)

આવે રહો અળગા નથી વેળા,
હોયે હેત કાલે થશે ભેળા. આવે રહો૦ ટેક.
મધુરાંથી આવું છું ચાલી, દેખે પુંઠે આવે સખી મ્હાલી;
ઊતાવળો શું પાલવ ઝાલી, આવે૦ ૧
શાણાને શું ત્હેઃ મને કેહેવું, ઘરે છે આજ આધારે હેવું;
ચંચલ પણ વરતવું વિષ તેવું. આવે૦ ૨
સમો જોઈ સહુ સુખ આદરવું, રહ માઝા તેથું કરસરવું
વણોકણું થાયે તે પરહરવું. આવે૦ ૩
લાગે લાછો સહુ વિયા વ્હાલા, સમજ્યા છતાં શું રોકો
અનુભવી છો નટવર લાલ. આવે૦ ૪ લા;

न्वा होळ पडुं कुं पावलीये, ऊठी नरोबारताबावलीये;
व्यासना स्वामी छंतो छे नावलीये. जावे. ५

गरबी. १

साखुसाखुरे सुरलरोदर. ए राग.

मेली मेलो रे जो नंदना लाल, मथुरां न्नवुंछे;
नथी छे आमां छ जीवनो माल, मथुरां न्नवुंछे. टेक.
मथुरां न्नवुं मही वेचवाने, गयो साथीनो साथरे;
वेणा वित्या पछी गोरस अपेना, हामन आवे हाथ. मथुरां. १
ते महीडां लेई पाछां फरीये, पडे परण्याने वेहेमरे;
केहेशे सौनुं गोरस अप्युं ने, तमारुं न आपीयुं केम. मथुरां. २
छे सासुडी कुडी लुंडी, ढुंडी पीरे गामरे;
नणदी केहेशे जारु ल्यालीने, मणीयो फरी राम. मथुरां. ३
कुजको दीयो डजको देरो, कुलंक मुके कुपाण रे;
थाय पछु प्रीतम न्नवा दो, राखो दया छाण. मथुरां. ४
लाभ करी तो लेगां थारुं, न्नवुं वंदरावन रे;
व्यास वल्लभना नाथ वनमाणी, कहुं करो मोहन. मथुरां. ५

गरबी. २. (राग ऊपरनो.)

तारे मथुरां गयानुं शुं काम, महीडां दे अमने;
तेनो थाय ते लेईन्न दाम, महीडां दे अमने. टेक.
पछी पुछवा कोण समरथ छे, कोण न्नणे आयातरे;
कुडी जे मथुरां नई वेची आवी, मानशे सत्य साक्षात. म. १
बेहेली तेशते लागीरा काली, करो रंगनी रेलरे;
युक्ति जताबी न्नुवती तुजने, मान्यनी ममत मेल. म. २

આવ્યો અવસર ફરી નહીં આવે, ગઈ તક ના'વે હાથ રે;
સમો ગયો સપને નવ મળે, તવ દંડ સોસાય. મ૦ ૩
શરણે રાખું સુંદરી સમજે, પીંડ પ્રાણસુધી પ્રીત રે;
ના મોકુ ન પણ જો પ્રાણથી પ્યારી, તે ચોરું મમ ચીત. મ૦ ૪
તન મન ધન અરપું આન જેની, કુંભયેણા દયાણ રે;
વ્યાસ વલ્લભ તનો વ્હાલો વરાછું, મોહ્યો મદનગોપાળ. મ૦ ૫

ગરબી ૩ (રાગ ઉપરનો)

જુઓ જુઓ રે જસોદા માત, કાનડ કનડે છે;
એની અકુ વંઠી વાત, કાનડ કનડે છે. ટેક.
જ્યાં જવું ત્યાં જોડે આવે, બોલે છે બે દાગ રે;
પરઘર પર મારું એડવું ખોરે, લાજ મેલીને લાગ. કાનડ૦ ૧
મુજને પીડાવે અધર ચુસાવે, અગન ઊઠે છે દાડ રે;
લાડકુ થાયો તમને તમારો, નહી ગમે અમને લાડ. કાન૦ ૨
હોય દાબેલાં તે સહુ સાંબે, મ્હારે શી ચોરી આણ રે;
કહું ઘું વાર ને ચીઠ અવર ને, મુકી દેવાની ગાળ. કાનડ૦ ૩
ચડરો ચરકો ધારો મારકો, છે વઢવાનું જોર રે;
નહી રહીએ માંથું અંગવાળી; ધારી લ્યો કીશોર. કાનડ૦ ૪
છેલ છબીલો સુત તમારે, શું કોઈને નહી હોય રે;
પણ વ્યાસ વલ્લભના વ્હાલાથી, હારી ગયું સૌ કોય. કાનડ૦ ૫

ગરબી ૪ (રાગ ઉપરનો)

કહો ક્યાં ગયો તમ કીશોર, મટુકી લાવ્યો છે;
જનમ્યો જસોદા ચોર, મટુકી લાવ્યો છે. ટેક.
વિસરામ કીધો મધુરાં ધારે, ઊલી આઘા શ્વાસ રે;
મઈર લડાવી નજર મુકાવી, તસ્કર થયો અવિનાશ. મટુકી૦ ૧

तस्करो माठो नटवर नाठो, गांठ्यो नहीं पडी पायरे;
कहो तो गाम गोकुळथी लैये, केम वेहेना वेठाय. मटुकी. २
केम न वारो सुत सधारो, आरो अमारो अेकरे;
छेवट घर गाम छोडी जशुं, छेल छक्यो छे छेक. मटुकी. ३
होय महीडां मोहनने व्हालां, तो ने द्यो लली पेररे;
जुहरीमान करवां परनां हरवां, आवा नथी शुं घर. मटुकी. ४
रोपेड्यो टोटो करे अेज ओटो, शीख्युं सुतने आमरे;
पकड्यो तमे व्हालो वल्लभनो, देवा पडशे दाम. मटुकी. ५

आरती. १

गोपी कोडीरे गोपी कोडीरे. अे राग.

गीरधारीरे गीरधारी. मारा मनना गमता गीरधारी. टेक.
कृष्णने चरणे रहीशुं शरणे, कैवल्य रूपकल्याणकारी. मा. १
छबीली छोगाळी कमळपाणी, धन्य मोरलीधर मोरारी. मारा. २
गोपाळ स्वामी गरुडगामी, चरणचुं शुं विचारी. मारा. ३
जमुनामांथी कालीनागनाथी, नाख्यां भ्रमकुंभ निवारी. मा. ४
अगासुर बगासुर हणीया, हणी पुतनाना प्राण हत्यारी. मा. ५
रास रमाडी व्रजवैकुंठ कीधुं, चिरजणदेवना अे नहारी. मा. ६
व्यासवल्लभना वाला विठ्ठला, विश्वंभर नवुं वारी. मा. ७

आरती. २ (राग उपरनो.)

प्राण प्यारारे प्राण प्यारा, छो प्रीय पती प्राण प्यारा. टेक.
वैकुंठवासी आप अविनाशी, नरहरी वर नौतम न्यारा. छो. १
वणगी विठ्ठला तमने नीरख्या, हृद्य कमळना रमनारा, छो. २
पामर पावन पापन कोछे, शामळालक सुंदीर सारा. छो. ३

सहु साहेली रासणे आवी, रोवियें सजण चरणतलांछे
व्यासवल्लभना वल्लभ तमेछो, कोटनाकापणहारम्हारछो. ४

गरबी. ३ (रागडीपरनो.)

काहान क्यांगयोरे, कांहांन क्यांगयो, जुओ जसोदा काहान क्यां गयो. टेक.
रंगीलो म्हारो रीसाईचाल्यो, बतावो जैने वाटे वह्यो. जुओ. १
कोणछे साथे कोणवडु मांथे, कंई नथी संताई रह्यो. जुओ. २
शुंछे पेरवुं शुंछे ओढवुं, केवि चाले चालतो थयो. जुओ. ३
वार लागी मुने थाण धरावतां, नथी कांई अपराध कर्यो. जुओ. ४
व्यास वल्लभनो व्हालो जतावो, कंई लजनाने कतो गयो. जुओ. ५

गरबी. ४ (रागडीपरनो.)

वनमाळीरे वनमाळी, वनमां दीठा वनमाळी. टेक.
ओढीछे कांमळी, कमळनीज्यो आंखणी, मुरलीकरे पीछकाणी. व. १
पगमां पावडी नथी संग गावडी, जायछे लेता पाछुं पाणी. व. २
बांधेछे गेडली हाथेछे वांसमां, संगमां कोई नथी त्याणी. व. ३
मने दीठी मारगमां आवतां, तव ते पंथे गया ताणी. वन. ४
व्यासनो नाथ पंडेछे जेकलो, जेरली बीनामे लाणी. व. ५

प्रभातियुं. १

(पडोरे पोपटराजरामना.) एराग.

जागो जागोरे म्हारा कहानजी, मरगा बोलेछे स्वामी;
घडी पछी मोके आम्हो सुनरो, दीठो अंतर जामी. जागो. १
तव घेर जतां को जाणशो, करशे कुबजी तेचाडी;
घरघराथुं आवा गाममां, दीसे आवी जेवाणी. जागो. २
रंगरस्या आवी कुंजनी, लोया तुल्य थई पडीया;

કહ્યું તું રાયન કરો શામળા, માન્યું નહીં મેં તે પડીયા. જાગો. ૨
જગત જોડે પાડોશીયાં, સહુ ઉઠે છે વહેલા;
દંત ધાવન લેઈ બેસશે, પધારો તેહ પેહેલા. જાગો. ૩
દીવસ ઉગે ઘનશામજી, આંહી રોકાઈ રેહેશો;
જશો મોડા માતા પુછશે, ત્યાં જવાબ શો દેશો. જાગો. ૪
નીંદ્રા આવડી ક્યાંથી લાવીયા, નથી નેત્ર ઉઘડતું;
વ્યાસ વલ્લભના નાથજી, મુકો ઉંઘવાનું પડતું. જાગો. ૫

પ્રભાતિયું. ૨ (રાગ ઉપરનો.)

ઉઠો ઉઠોરે મારા નાથજી, ક્યાંથી નિંદ્ર આવણગી;
દીનમણી ઉગવા સમય થયો, કરો આળસ અળગી. ઉઠો. ટેક
માત તાત મારાં જાગશે, લાગશે કણકણવા;
લોક લઈ ભારે ચાડી કરે, નહી ભણે પંથ પણથ્યા. ઉઠો. ૧
નારીકા જોબને નથી નીંદડી, કેમ તમારામાં પેઠી;
ચિંત્યાને લીધે ચિઠવા, રહી રજની હું બેઠી. ઉઠો. ૨
આવો સ્વભાવ ઉંઘ્યા તણો, હું તો ઢંઢોળી થાકી;
બોલાવું તો બહુ બરબડો, તરછોડો તન તાકી. ઉઠો. ૩
ચાલો ન કરો ઘડી બેરીને, ચિંત્યા નહી લાજ લ્હાયા;
ઘણા ચતુર જાણતી હતી, ભોળી જાણતી કાયા. ઉ. ૪
જાણ્યા ન આવ્યા જેવા થયા, રહી રજની હું ટાંપી;
વ્યાસના સ્વામી મુખ જોઈને જગી ચરણ ચાંપી. ઉઠો. ૫

પ્રભાતિયું. ૩ (રાગ ઉપરનો.)

જાગ કેમ ઉંઘ્યા જદુપતિ, વણ જગાડે જાગ્યા;
ઉઠો મથુરાં જવા તણો, ઉઠી સજ્યાને ત્યાગ્યા. જાગજી. ટેક
સ્મારો હરખ પરોઢાનો, બેસો ચિનયું હું ચોડી;

कहे वारे आवशो हालाजी, ज्यम छो तरछोडी. आव० १
दीपशे माहारा जारो नहीं, रेणी थाशे ने रडशुं;
लाणकारा वागशे तम तणा, क्यां क्यां जोवा रखडशुं. आव० २
रात्री पडे पधारता, कोण पधारशे हालाजी;
अकळाई मरुं छुं एकली, म्हारा मनडाना मान्या. आव० ३
हींचोळा खाटो खाली पडे, कोण एसशे आवी;
मुखवास देवी कोया नाथने, देवी जळ कोने लावी. आव० ४
जेथी अति दुःखे दुखशुं, भुलशुं खावुं पीवुं;
व्यासना नाथ वण धीक छे, म्हारे जीवी ने शुं जीव्युं. आव० ५

प्रभातियुं. ४ (रागऊपरनो.)

जनुनी कहे जागो बेटडा, जीने घेनुं चराडे;
वाछरू जुवे तारी वाटडी, ते चराडी जगाडे. जनुनी. टेक
पोहोढ्या पारणे प्रभु प्रेमथी, हवे जाग्रत थावो;
गोवाळ तम जोवा आवता, ते शुं रमवाने जावो. जनुनी. १
दुधडां दोहोणी लई दोहीजे, तम छोडो वाछरडां;
वलोणुं करीजे म्हारा हालाजी, मधी देवी माखणडां. जनु० २
गोडी दडो ल्यो गोविंदजी, रमो जी जीती वाटे;
पांच साल रमनारा गोठीया, जी लाछे तम माटे. जनुनी. ३
मुख जोवा गामनी गोवालणी, जोवन मीचीने आवी;
कामज्वार तेने घेर होय घणां, दरशन द्यो दया लावी. जनुनी. ४
नंदजी ऊभा नींदानीरखे, हसे मुख जोई जोई;
व्हाला वल्लभना विठला, आपा जींघे नठोई. जनुनी. ५

प्रभातियुं. ५

(ऊठोने अलबेली आंख्यो.) ए राग.

मेहेर राखोने मस्ताई मेहेलो, क्हाणुं वाल्युं छे क्हाजीरे. मेहे॰ टे॰
क्हाणुं वाल्युं छे क्हाला मारा, मुकी हो मस्ताई रे;
घेर तमारे पधारो त्रिकमजी, नीत्य आ रीछे नवाईरे. मे॰ १
व्रजनी रम्याती ह्ये नाथ घणा, मांड्यो धंधो चोरी रे;
दिवसा डीगरो शुं छो अलगण्या, ते करीजे ते चोरीरे. मेहेर॰ २
आसुर करीलो ज्यां लगी व्हाला, दुखाय दलडां म्हारां रे;
नीत्य आहावुं ने आहावुं पिताडे, तन हीजसाण स्तारां रे. मे॰ ३
छोडवथाई छोडो छबीला, शुं सुख करी नथी दीठुं रे;
डीय मालनी टेव पडी तमोने, मुने न लागे मीठुं रे. मेहेर॰ ४
परदुण पेहेरवा होने प्रितमजी, दीपलडो राज करीजे रे;
क्हाल आनुं माछे नाथ वल्लभना, जगगी करी तप करीजे रे.

प्रभातियुं २ (रागदीपरनो)

मेहेर॰ ५

जागोने जसोदाना जाया, पेहेला मरघा बोल्या रे. जागोने॰ टे॰
मरघा बोल्या वाणे शां वाल्यां, दीन मणी थशे उदेरे;
जागुं न थाय पछी प्रीतमजी, रोकाशो नगरमां दूरे. जागो॰ १
जाणे पाडोशी सुन परशोशी, केहेशे कानुडो घरमां रे;
कुरे कूवेती गणाती हसेती, ते क्षण छे उदरमां रे. जागोने॰ २
थाय म्हारे मेहेणुं आ कृतरूणुं समजो छो रामणियारे;
जीवधुं होय तो जाओ दहाडे, रहेवुं पडे पालणीयारे. जागो॰ ३
दिवसे रहो तो आणे दरावुं, लावलां लोचन देवुं रे;
पण वालजी जेरो जसोदाजी, तेने मन थाय केवुं रे. जागोने॰ ४
तेनो उत्तर दीधो ने अलबेला, पछे अत्ती स्थीर करीजे रे;
व्यास वल्लभना स्वामी अनमाणी, लो कुल आपये डरीजे रे. जागो॰ ५

प्रभातियुं ३ (रागदीपरनो)

ક્યાં ગયા વાલા વિઠ્ઠલવરજી, મરજી તમારી શી છે રે. ક્યાં૦ ટેક
કહ્યું તું કાલે મળીશું ગોરી, તે વાયદો થયો આજે રે;
અમારા ઊમંગથી નથી કું ઊંઘી, મોહન મળવા કાજે રે. ક્યાં૦ ૧
વેણ વહેલું પાળો પ્રીતમજી, ત્યાં ત્યાં કહો ત્યાં લઈ જો રે;
ઘણા દિવસથી તલખું તમો ને, રંગે રમવા રહીએ રે. ક્યાં૦ ૨
ક્યાંનો ઊજાગરો આંખમાં આવ્યો, કહો ક્યાં રહ્યા તા રજની રે;
કોણે રમાડ્યા રંગીલા તમને, કેઈ મળી તી સુંદરી રે. ક્યાં૦ ૩
કુંતો કઠોરાં કરમની કામા, શામા મળી કોઈ ભીજી રે;
આશા લગેની લરોંસે આપી, રીહ તરછોડો ભીજી રે. ક્યાં૦ ૪
કૃપા કરી પ્રેમ પુરો પાળો, દાઝડો લય દશીને રે;
વ્યાસના સ્વામી અંતરજામી, સમાયો પ્રેહ વશીને રે. ક્યાં૦ ૫

પ્રભાતિયું ૪ (રાગ ઊપરનો) તા૦ ૫

ઊઠો ને રજનીજેવા હરજી, થેન તમારી જરાએ રે. ઊઠો ને૦ ટેક
ઊઠો હરજી વિઠ્ઠલવરજી, થેન જરાએ તમારી રે;
સૌ જન જાગ્યું ઘારણ લાગ્યું, પડી ટેવ નઠારી રે. ઊઠો ને૦ ૧
દિવસે ઊંઘવું રજની રખડવું, એ રીત કોના ઘરની રે;
ગાવડી દોહીથી વાછરૂ છોડો, ના દેવા ટેવ ફરની રે. ઊઠો ને૦ ૨
વલોવવાની વેળા વીતે, ઊઠો ઊઠો નંદ આપરે;
છાની કરીને મોહન મારા, માખણીયાં દઉં આવારે. ઊઠો૦ ૩
સુતા છો સેને ગમે ન ઘરમાં, સહન સુનું લાગે રે;
તમથી નાહાનાં નાહાનાં બાળક, જુઓ કેવાં જાગે રે. ઊઠો૦ ૪
ગોવાળ ગાય છે ગીત તમારાં. ગાય છે ગામની ગોપી રે;
વ્યાસના સ્વામી ગજરાગણમાં, ઊઠો તો દઉં આરોપી રે. ઊઠો ને૦ ૫

ગરબી. ૧.

(રઘુપતી રામ હૃદેમાં રેહેજોરે.) એ રાગ.

જજો જ્યાં હોય તમારી વાહાલીરે,
મ્હારી આડી ના ફરશો હાલી. જજો જ્યાં॰ ટેક.
આવ્યા મધરાતે મોહન ક્યાંથીરે, પધારો આવ્યા ત્યારે જ્યાંથી,
કાઢી મુક્યા શું ગયા'તા ત્યાંથી. જજો જ્યાં॰ ૧
કોઈ કામાજે તરછોડી નાંખ્યારે, જાયો તેના શું હેત ડાંડી નાંખ્યા,
આપી ચુકની કોઈ કેમ ન રાખ્યા. જજો જ્યાં॰ ૨
ગયા તે ઘેર મનડું હોડાડીરે, રહ્યા મધરાત ચીત ચોટાડીરે,
તેણે છેવટ શું મુક્યા કાઢી. જજો જ્યાં॰ ૩
જેવા શા રંગથી ન સમાયારે, ઘણા ભરડાયા છો ઘણા ડાહ્યા,
વ્યાસના સ્વામી શી તારી માયા. જજો જ્યાં॰ ૪

ગરબી. ૨. (રાગ ઉપરનો.)

કહે કાનજી ખોલો દ્વાર ઉઘાડોરે,
શીદ રંગીલાને રંજાડો. કહે કાનજી॰ ટેક.
ગોરી નથી ગયો કોઈ ધામેરે, થાક્યો થાક્યો આવ્યો તુજ કામેરે,
જરા જેટલો તો મિત્ર મુકામે. કહે કાનજી. ૧
મ્હારે તુજ વણ કોણ છે વાહાલીરે, હઠ જેઈ જોઈ કરે આળીરે,
ઘણું કરશો તો જશે ચાલી. કહે કાનજી॰ ૨
મધ્ય રાતે શું બોલવું ઘટેરે, તમે ચાલો વામાને વટેરે,
જાણે જક્તનો ભરી જાઈ મટે. કહે કાનજી॰ ૩
જોને નહિ આવું હરી તુજ પાસેરે, ઘણી કોરકામની લાસેરે,
જઈ વસુ વલ્લભને વાસે. કહે કાનજી॰ ૪

ગરબી. ૩. (રાગ ઉપરનો.)

ઊતારોજી શામ સમછે માહારારે;
આશા રીસે ન્યાના ધારા. ઊતારોજી. ટેક.
દૂર ઊઘાડું છું આવી આઘીરે, ન્યાસણુરકોસોહાગીરે
સ્નેહ છતામાં શું રીસલાગી, ઊતારોજી. ૧
મેં તો મશ્કરીમાં બોલાવ્યારે, તેમાં રીંજીફાજીફ્કોધલાવ્યારે
ધન્યભાગ્ય માહારૂં આજ આવ્યા. ઊતારોજી. ૨
ફરો ફરૂણા કું તમ દાસીરે, એરી રહીતી મારગ જોતપાશીરે;
આવો ફડીતેડ્યા અવિનાશી. ઊતારોજી. ૩
ઓજી રીસ એકારણ છોડરે, ડીધી રેપાફામનીફ રલ્નેડરે;
ચહે વલ્લભ પૂરણ કોડ. ઊતારોજી. ૪

ગરબી. ૪ (રાગ ઊપરનો.)

ફહે શીઅ રામણો સુણ ગોરીરે,
નથી લ્યણતીનું રીસ મોરી. ફહે. ટેક.
આવું ફરવું નહી કોઈ ગણેરે, ઘાંટાઘાંટમાં ફોલ્મનભાણેરે;
મધ્ય રૂન્નીજે રાસા રૂઆણે, ફહે. ૧
લ્યણે માતલસોદાયાતરે, લ્યણે નંદજી મ્હારા તાતરે;
લ્યણે ગોવાળા થાય પ્રખ્યાત. ફહે. ૨
આયા દૂગલ્ને રાજવી શામારે, તોતો મ્હાલઊઠીલરીવામારે;
ફરે ફહું તો માહ્યરી ફામા, ફહે. ૩
અરા અડગની ધારે રોપારે, લ્નેને લ્યણની લેવા તેપારે,
ફરે ફલેરા આપીજે લ્હાવો લેવા. ફહે. ૪
હરી રમી હરમ્યમાં લીલેરે, આવું નથી બિત્યું કાંઈ જીલેરે;
વ્યાસલા નાથને સુઅડીલે. ફહે. ૫

गरबी. १

चांदलीया चालीरीमां जति ढीलावणो. ए राग.

नंदनो कुंवर कृष्ण कजीवाण मुकीगयो,
वाल्युं जेणे कीया जनमनुं वेरजे;
माया करीने मुक्यां रोतां रान्यमां;
आ रो कीधो कामनी ऊपर केरजे. नंदनो. टेक.
साप्यो घा सोडमां पेशीने मारीयो,
हींचणमांथी काणी दीधां घर्णजे,
ऊडयानी सत्ता रही नही शरीरमां,
आथी शुं मागीलीधुं मर्णजे. नंदनो. १
रमतां जमतां दीवसडो जतो हतो,
ते दीवसे पर्वपडीयो आजो लवजे;
सिंधु जळ सोषीने स्नान करीजे कदी,
पण अंतरनो होलव्यो न होलवाय दवजे. नंदनो. २
हियाळीना दाहाडा सहुने आंगणे,
पण मुजधामे ऊठी होळी आगजे;
वधु वननो माणी वनमाळीगयो,
करमाय म्हारा जेअनीयानो बागजे. नंदनो. ३
जगतमांथी चोमासुं आव्युंगयुं,
पण म्हारे चोमासुं बारे मासजे;
नैणांनां नेवमांथी नीर नीसर्यां करे,
वल्लभना वाहालाजे पाज्यो त्रासजे. नंदनो. ४

गरबी. २. (रागढीपरनो.)

शुं करीजे सजनी सूजनी आली तपी,

गोठडी कीधी गोविंदजी गोपाळने;
दगो देईने गयो नंदनो लाडीलो,
नाम धर्युं दयाळुं शानो दयाळने. शुं करीजे. टेक.
विश्वास आपी विठलाजे व्रत वाहीयां,
कुब्जा कांठे राखी दास्यां मांयने;
दीधी छरी करी परी त्यारपी,
रह्यो नहीं उपाय हवे तो कांयने. शुं करीजे. १
वांहांणेलां वाहालां ने वाहालो देखतां,
तेणे मने रेहेतुं के आंही छेवने;
पण हवे दीठावण आवे आंसुडां,
लागी आशा लयनी थयो लेवने. शुं करीजे. २
मूळथी ना होततो लागत के छे नहीं,
शाद लीधो हरी गोकुळमां अवतारने;
लसे अवतरया पण करवी न्होती प्रीतडी,
प्रीत करी तो तजवी न्होती नारने. शुं करीजे. ३
तनेजी नाडणी सरवे रणयणे,
डोग समावे तनडा केरो तापने;
वल्लभना व्हाला वनमाळी वायदो,
करी गयाते उपसे छे आपने. शुं करीजे. ४

गरबी. ३ (रागउपरनो.)

मोहन माया करीने मथुरा नवछो,
नथी धरतो छबीला देयो छेहने;
कूरीकूरीने हरी आपवा दोहेला,
नहीं लवपदेउं पाऊं मारो देहने. मोहन. टेक

जेवुं होय तो साथे ल्यो मने शामळा,
पेटमां पेसी पाणी मारो केम जे;
अमरीत देखाडीने दीधो छो वीखडुं,
शुं करया मांड्युं नंदकुंवर एम जे. मोहन० १
मन घणा घणा वायदा दीधा छो वीठला,
पण मथुरां नगरी चोर्युं चीत जे;
स्नेह करीने छेह देवो छबीलडा,
ते तो नथी रूडा जननी रीत जे. मोहन० २
कामुं कारण कई म्हारुं कहायछे,
नथी घणतुं तें वाण करी केम जे;
प्रीत पछी वियोग कही दीठो नथी,
जेवा जेडे शुं छुटी पडे प्रेम जे. मोहन० ३
आव्युं तेडुं तेने फीटे वायदो,
कायदो कां सुआंसु पडावे थाय जे;
वाला वल्लभना वीनतानी वीनती,
कान धरीने ऊतारो घट मांय जे. मोहन० ४

गरबी ४ (रागऊपरनो.)

गया गोविंद गणीने बेठी राधिका,
जरेरे छुटी पडीयो जा जपतार जे;
वस्त्रो विधविधनां हवे नथी पेहेरवां,
नथी सजवा शरीरे शणगार जे. गया० टेक.
नहि पेहेरुं कडलां सांकळां कांबीयो,
लीधी आधा आधा सम सोगन जे;
नाके वाळी टाळी कानी गांठीयो,

ગયા તે વાટે ના જાણે કોઈ જન જે. ગયા. ૧
કાનુડાને કામે કદી જવું નહી,
જવું નહીં મ્હારે જમુનાને તીર જે;
કોકાણે જવું નહી વંદ્રાવનમાં;
થઈ નહીં હું શામળો રંગરસીર જે. ગયા. ૨
જ્હાલાવણ કુંજ ગલ્યામાં જવું નહી,
કરવાની હું નીત્ય લોભી રાયન જે;
ગાયો નવ દોવી જાવાં નહી દુધડાં;
કરવું નહી મારે જે લુચ્ચા લોચન જે. ગયા. ૩
નંદ દરબારની ઓળી કદી કરવી નહી,
મા સઘળી બાધા મુને બંધાય જે;
વ્યાસ વલ્લભનો વાહાલો મળશે તાહરે,
બંધન બાંધ્યું તેનાથી છુટાય જે. ગયા. ૪

ગરબી. ૧

(રસીયા)ના મહીનાનો રાગ.

મુકી મુજને મોહન મથુરાં જાયરે, સાહેલી;
પીતડામાં ચરપટી બો પાસેથી થાય, હો સુણ સાહેલી. ૧
સ્નેહ કરતાં રાખ્યો મન વીસવાસરે, સાહેલી;
હવે નંદકુંવર કરી મુકી નીસવાસ. હો સુણ સાહેલી. ૨
વ્રતવાડે છે ઊતારી કુપ માંયરે, સાહેલી;
છળ કરી છબીલો ગળે છરી વ્હાય. હો સુણ સાહેલી. ૩
નથી દયાને નામ ધરયું દયાળરે, સાહેલી;
બેઠો છે હૃદે ધરી જસોમતી કેરો બાળ. હો સુણ સાહેલી. ૪

ગોવીંદ વીના ગોકુળ કેમ રેહેવાયરે, સાહેલી;
વિજોગી વેદના શી રીતે શેહેવાય. હો સુણ સાહેલી. ૫
ઘણા દીવસોનું નેણે લીધું સુખરે, સાહેલી;
તેનાથી કેમ વેઠાય રતીપુર દુખ, હો સુણ સાહેલી. ૬
નથી કરતો વાસ્યું વિઠ્ઠલવર નાથરે, સાહેલી;
કુબજે છે સહુ સુંદરી કેરો સાથ. હો સુણ સાહેલી. ૭
દુખીતો દગો દે છે શામ શરીરરે, સાહેલી;
ચોધારે ચાલે છે નયણામાં નીર, હો સુણ સાહેલી. ૮
ઓહો કેમ કહું જડતો નથી ઉપાયરે, સાહેલી;
માગે છે વલ્લભનો નાથ વિદાય. હો સુણ સાહેલી. ૯

ગરબી. ૨ (રાગ ઉપરનો.)

જેહેની મ્હારા તારા કરમના દોરીરે, સુણ સુજની;
તે દેખાડીયે કીયા જારીને જેરા, રડીયે નહી કુજની. ૧
જ્યાં જશે ત્યાં તેને સુખ અપારરે, સુણ સુજની;
મળશે એને બહુ સુંદરી સેવનાર, રડીયે નહી કુજની. ૨
મત ચડ્યો તે નહી માને કોઈ કાણરે, સુણ સુજની;
હઠીલો છે નંદ જસોદા ભાણ. રડીયે નહી કુજની. ૩
કરીયે કાલાવાલા નવ દે ધ્યાનરે, સુણ સુજની;
ધાર્યું કરશે મમત ગ્રહીને ભગવાન. રડીયે નહી કુજની. ૪
જેના મનને નથી સ્નેહ સંતાપરે, સુણ સુજની;
ઝુરી ઝુરીને મરીજે આપણ સૌ આપ. રડીયે નહી કુજની. ૫
નથી ગયા તોપણ હવડુ દુલાયરે, સુણ સુજની;
જ્યારે જશે ત્યારે કેવી વેદના થાય, રડીયે નહી કુજની. ૬
કદાપી તેહને રોકી રહીજે આજરે, સુણ સુજની;

शुं करीये सखी आ लोकनी छे लाज. रडीये नही रूसनी. ७
कुलीन शुं जाणे मायानो महीमायरे, सुणसुजनी;
प्रसव्यानी पीडा वरते नहीं वंझाय. रडीये नही रूसनी. ८
सौने हांसी आपणो नतो होय प्राणरे, सुणसुजनी;
वल्लभना वालानुं कीये काज कल्याण. रडीये नही रूसनी. ९

गरबी. ३ (रागडीपरनो.)

प्रेमे पंथ संचार्या नंदकुमाररे, वनमाळी;
थया नीरदे दया नथी लगार. वाला वनमाळी. १
नथी जोई जतां पाछुं वाळी वाररे, वनमाळी;
थई पड्यो आपणा डीरमांही डीयार. वाला वनमाळी. २
जतां जेरमां केम डीपडीया चरणरे, वनमाळीरे;
देखी देखीने सहु सखी ढळी पडी धरणी. वाला वनमाळी. ३
तो पण कठीण काळजुं कीधुं कहानरे, वनमाळी;
दई दगोने पंथ पळ्या भगवान. वाला वनमाळी. ४
जनी आवरी आणा रडे चोपासरे, वनमाळी;
पडीयो गोकुळनी तारूणीने त्रास, वाला वनमाळी. ५
चाले चोमासुं चक्षुमां चोधाररे, वनमाळी;
नैणानां नेवले नीर टपके अपार, वाला वनमाळी. ६
अंतर होळी डीडी शे होलवायरे, वनमाळी;
काळज कोराणुं ते घा केम रूजाय, वाला वनमाळी. ७
नसो नाडी नरम थई गळ्युं गात्ररे, वनमाळी;
छे मायानी मोहीत मानुनी मात्र. वाला वनमाळी. ८
स्नेह तणुं सपना सम लीधुं सुखरे, वनमाळीरे;
वल्लभना वाला वण छे हरीजो दुख. वाला वनमाळी ९

ગરબી. ૪

રાગ ઉપરનો.

મધ્યરજની રહે વામાનું વૃંદરે, પ્રીતમજી;
મળી મળીને સૌ ગણણા કરે આક્રંદ. પ્યારા પ્રીતમજી. ૧
જેહ વૃંદાવન શશી આવ્યો શીશરે, પ્રીતમજી;
ઊઠી ઊઠીને જુએ ચારે દીશ. પ્યારા પ્રીતમજી. ૨
ક્યાં ગયા કાહાના ગાવલડાની ચોરરે, પ્રીતમજી;
દ્યો દરશન સહુ દાસને નંદકીશોર, પ્યારા પ્રીતમજી. ૩
લટકાળા વાગે વનમાં વ્રજરાજરે, પ્રીતમજી;
ક્યાં સંતાયા મુજ હૈયાના મહારાજ. પ્યારા પ્રીતમજી. ૪
તરછર ટળવળીયે તારુણી તમામરે, પ્રીતમજી;
પડી કુટેવ કરુણાયવાની ઘનશ્યામ. પ્યારા પ્રીતમજી. ૫
જ્યાં હો ત્યાંથી આવીદ્યો દરશનરે, પ્રીતમજી;
નહી તો કરશું પાણી પ્રાણ પતન. પ્યારા પ્રીતમજી. ૬
હજો હરજી ફૂલડાંકેરા હારરે, પ્રીતમજી;
શો વાંક છ વામાનો વિશ્વાધાર. પ્યારા પ્રીતમજી. ૭
હોય અપરાધ તો ક્ષમા કરો કીરતારરે, પ્રીતમજી;
મમત મુકીને મળીયે પ્રાણ આધાર, પ્યારા પ્રીતમજી. ૮
ક્યાં સુધી કામનીઓ જોઈએ વાટરે, પ્રીતમજી;
વ્યાસના વહાલા નહી આ તમારો ઘાટ. પ્યારા પ્રીતમજી. ૯

ગરબી. ૧

રાતલડી કોની સંગે જાગ્યા. એ રાગ.

વિઠલજી કહ્યું કીધું તમારું,

करी लेयुं तेरसुं थान्युं जमाइ. विठ्ठलजी. टेक.
नानुनी ने परछा परायाना दीधा,थया तेरसा तेरसानां कलेशडीधा;
कडवा केहला मातना बोल पीधा. विठ्ठलजी. १
घणी सला समजावी दाहाडी दाहाडी, तोहे पण रही नानुनी जाडी;
नथी मानती म्हा माडी म्हारी माडी. विठ्ठलजी. २
कहुं मेंतो सरम मुकी तम माटे, कह्युं म्हारे शामळियो शीर साटे;
तेणां लणो नहीं तो लखुं वांकी घाटे, विठ्ठलजी. ३
अन्य स्थळ मळवुं नथी रहु प्राणी, त्यारे थारो जाजरू जनीधु
जायाणी; जेवुं मांडुं करावो न मुमतताणी. विठ्ठलजी. ४
घणा दाजला दई मा समजावी, हती तम मळवा तेथी में भनावी;
व्यासना व्हाला रमो म्हारे मेहेल आवी. विठ्ठलजी. ५

गरबी. २ (रागढीमचनो.)

छिपलडो कै गोरी घेर काहाड्यो;
लोजथी म्हारो रंगीलो कोणे रमाड्यो. छिपलडो. टेक.
कुई लामनी जे लोणुलोणु लांब्युं, रतनकुं समजावी संताडी
राख्युं; कोणे म्हारू रमकडुं रोणी नाख्युं. छिपलडो. १
विठ्ठलरूपी चित म्हारुं चुरायुं, बालपणमां छबीलाथी न छुटायुं;
कोने हाथे चकोर म्हारुं चुंथायुं. छिपलडो. २
नेई मुनचीलमां अपटी पेठी, रसोई कुडी केईरांडकरी बेठी;
रांधेलुं म्हारुं नमी कोण बेठी. छिपलडो. ३
कडुं रेपुं रकु मुख मारीने दाटो, कई थईगयो कपडलो फाटो;
हणी हणी मुई स्याने आघो जाटो. छिपलडो. ४
पियुं म्हारुं लविष्य पापी कृपण पोलुं, अस्योधन लाम घुंघट नहीं
जोडुं; चन्द्रलालना व्हाला न जो नही जोडुं. छिपलडो. ५

गरबी ३ (राग ऊपरनो.)

मोहनजी मुकी तमारी यारी,
आली चोरी गुप्त रही गीरधारी. मोहनजी. टेक.
गयां'ता गोकुळडीना सदनमां, लेई आवी छुं नीठीक आगम-
नमां; तपाव्या पण थयो ताप मुज तनमां. मोहनजी. १
रही नही केहेणी रेणी मुकी म्हाल्या, कीरण कुरतां केवा चुपकीथी
माल्या; आंही कंधी पाकी गता लेई आल्या. मोहनजी. २
हरजी हवे हुं थै कहीली आडी, नथी संग करवो तमारो केहाडी,
लमुं नहीं रंगीला रसोई टाढाडी. मोहनजी. ३
हुं तो जणती ती छोकाव्याने काला, जण्या हवे कोये लानरवर
जाला; तुरयो स्नेह जो वल्लभना व्हाला. मोहनजी. ४

गरबी ४ (राग ऊपरनो.)

जो रसीया राधे संदेसो कहाव्यो,
लुजशो नही लसेरो अवसर आव्यो. जो रसीया. टेक.
पुरण प्रेम तमपर प्रगटयो प्यारा, थाजो हवे अवर नारीथी न्यारा,
मळशे राणी राधा सघरया तनमारा. जो रसीया. १
रही आवी वेळा नही आवे व्हाला, नथी अघन्य निहाळ्युं नरय
रसाला; म्होटाई मुकीने पाळो हाला. जो रसीया. २
जेना जेवी रामा नथी कुपाणी, लेडी सारी शोली रहेवनमा-
णी, सोलशो जेवा नैणामां कीकी काणी. जो रसीया. ३
काढाव्युं छे लजु लाननी दुलारी, म्हारे आजे मळवुं छे मोरारी
अवर स्थळ लशो नही गीरधारी. जो रसीया. ४
रहो धाममां तो भळावडो थारो, गोरी साथे गोहडली थै न्यारो,
रे लो व्यासना वाला विसयासे. जो रसीया. ५

गरबी. १

गीरधारी रे वाल्हं छुं वीयारो. ए राग.
शाने वजगो रे वारे व्हतां वनमाळी.
दीसे दानत कानुडा काळी. रे०.
कर्या होठमां रे वेरमां वडपंचपाळी,
छेडशो मां छबीला छोगाळी.

झुल.

लेशो नही म्हारी मटुकी कुलाणीरे,
नथी हुं दाण देवा वाणीरे.
रेहेने अणगारे जेथी तेथी शुं मने लाणी. दीसे. १
छुं छबीला रे लखु लाल नीजाणी,
थाशो जराणी भुलने भाणी.
शुं सतावो रे, जोबन दाणी दाणी;
म्हारा जेथीने मुठथी दाणी.

झुल.

हुं तो साथ सहोदर वाणी रे,
शाने लागो जेठनी डाणीरे,
मानो मोहन रे घणी छुं रामा स्याणी. दीसे. २
वार नजणी रे, लक्ष्मीने नथी नीहाणी,
तेनी पासे शुं मागो नाणी.
ल्हाणे तान झरेतरत नाजे जहाणी,
कुडां कृतनी नथी दयाणी.

झुल.

तमे नंदकुण नाण्युं जळवाणीरे,

નહીં કે કંન્યા પણ પરણાણીરે.
વહાલા વ્યાસનારે એહેવું રીત સંભાણી. દીસે.૩

ગરબી ૨ (રાગ ઊપરનો.)

જુઓ જેનીરે વાંસળી વનમાં વાગી,
મારા ચીતમાં ચરકી લાગી; ટેક.
વીંધી વાંસળીરે વેણુમાં રાગ સોહાગી,
તરનીં સામાંથી જાગી.

ઝુલ.

કુળ કાણનું કેસું ત્યાગીરે,
હવે મરજાદ મુકી હાગીરે,
જાવું મળવારે વરૂ મોહન વર માગી. મારા.૧
મુને પ્યારોરે રામણીયો સલાગી,
હવે લુસું લો હું અભાગી;
ઘણો ચતુરરે રંગીલો રંગરાગી,
કુડા ગાયછે હગવાભાગી;

ઝુલ.

જેની વહાલી લાગેછે વરણાગીરે,
જવું ઘરબાર સંસાર ત્યાગીરે;
જેને માટે રે મુકુ આ ધન ફેરૂં ધાગી. મારા. ૨
અંન ના ભણેરે પીરા ઊજાણીને ઝાંગી,
ચીર મુકીને હોડીરી આંગી;
કરૂ પુરૂ વેણુ ધરાવને લાગી,
માગુ મોહન લીધે દેહ રાંગી.

ઝુલ.

में तो लव लय नाख्यो लागीरे,
धावुं विठ्ठल कृष्ण वेरागीरे.
व्हालो व्यासनोरे मगवे छो कहे नगनागी मारा. ३

गरबी. ७ रागउपरनो. ?

छेह दीधोरे मोहने माया लगाडी,
आवुं जाणती नोहोती अगाडी; टेक.
प्रीत करीनेरे कुआमां ढोळी पाडी,
मने सुख सागरथी काढी.

झुल.

म्हारुं नाख्युं विश्वासे व्रत पाहाडीरे,
जेवो जलजेलो नीकळ्यो अनाडीरे;
जेनी लूलीरे नजर पेहेली लगाडी. आवुं. १
पेली चंपारे गई व्हालाने वळगाडी,
मुने प्रेह पहुनी लणगाडी;
मुखी रूतीरे रंगीले दाहाडी दाहाडी,
पुराप्रेमनी प्रीत उठाडी.

झुल.

प्रीती करीने नाखी पछाडीरे;
हवे जोवावे जोलेछे त्राडीरे.
थई कूलेतरे वात जाणी मुन माडी. आवुं. २
जेने माटेरे भजोडी व्हालांनी वाडी;
जनी जावरी स्नेह जळाडी;
गयो छेतरीरे, छेल छबीलो सताडी;
नांखी दुःख दरीयानी खाडी.

ઝુલણ.

પેહેલી પ્રીત કરીને કસાડીરે,
પુઠે પડી કરમ કતી આડીરે;
ક્યાંથી આસનોરે, કોણે મુક્યો નસાડી. હાવું. ૩

ગરબી. ૪ (રાગઊપરનો.)

ઓ કરણુ રે હાથ ન નાંખો અંગે,
તમે રેહેજો તમારે ઢંગે. ટેક.
નથી મરણુરે એસાથ તમ ઊછંગે,
કહ્યું કઇ નહી મરતંગે.

ઝુલણ.

તમે શું પધરાવો અરધંગેરે,
અહીં આવ્યા છો આપ ઊમંગેરે;
પણ નહીં લોભવાવું લવલંગેરે,
લાગે લાન્છન તમારી સંગેરે;
કુંતો રાણીરે કહી રમુ નહીં રંગે. તમે. ૧
છો નરટરે લાજ રહીત મોરારી,
ઘણી ગાળ આરી ગીરધારી. ટેક.
લાલ લંપટરે, કરેવડી તમારી,
નથી લણતા રીત કુમારી.

ઝુલણ.

લતીવાન. સપુત સુત સારીરે,
નથી લણીએ લરી વિભરીરે;
મ્હારે સાથે સહોદર લારીરે,
નથી નજણા નરની નારીરે;

थयो अगाडो रे तेवेणा ल्यो हारी. घणी. २

हुं जाणुं छुं रे गोविंद छो घेला,
मने शुं छेतरशो छेला. टेक.
मन जाणुं छुं रे मोहन छो मन मेला,
तम सरखा घणा दीठेला.

झुल.

मने घाव घणा छे वागेला रे,
पण पास नहीं लागेला रे,
तमने या प्रपंची ल्योपेहेलारे,
कोमे समजवो जुक्ती लारेलारे.
व्यास वल्लभेरे घणाक गुण गायेला. भुने. ३

गरबी. १

(मेल्यां विसारी वाले मारे. ए राग.)

प्राण तणी प्यारी, जरके मुने प्राण तणी प्यारी. टेक.
राधा कृपाळी हुं वनमाळी, जोडी थई न्यारी. जरके. १
जरके तुं जलके पलके ने पलके, सुधबुध गई म्हारी. जरके. २
जमई हसे छे अधर डसे छे, सुरत सुंदर सारी. जरके. ३
आंजडी पांडी लगुटी लपती, भपती न को नारी. ज. ४
छे जेरी केरा ने वेरी वपुनो, लोजन लरी लारी. जरके. ५
अंग सुरंग रोले तंग तननो, विठ्ठल लगी वारी. जरके. ६
शरण चरण तारा गीर वरणना, मोह्यो हुं गीरधारी. ज. ७
कीर चंच नासा दाडम कण दंतु, ग्रेहे लक्यो विहारी. ज. ८
व्यासनो व्हालो वर नंदलालो, भगया चक्षुतारी. ज. ९

गरबी. २. (राग ढीपरनो.)

नथी गयो विसरी, राधा तुने नथी गयो विसरी. टेक.
गोकुळ मेली तुने एकली, मथुरां आव्यो नीसरी. राधा० १
वर्षोजोग वियोगथी एम लागे छे ह्रदीयो श्री हरि. राधा० २
पण लुंडी कुडी वरती न करती, वचने चुक्यो छुं परी. राधा० ३
ह्रदय खोली देखाडवानुं होय तो, खबर तुं लाणे खरी. राधा० ४
काळ लाग्य लणशे, वियोगदशे भणशे मोहनजी हरी. राधा० ५
कुंजमां पडीशमां रामा रडीशमां, नेत्रोमां नीर भरी. राधा० ६
फरी फरी जीव म्हारो झुरावो, तो कुछ्यां एवुं करी. राधा० ७
तुज दुखे दुखी तुज सुखे सुखी, जन्मनी प्रीति खरी. राधा० ८
वल्लभनो व्हालो नथी वीलो, छे तरी हवां न छरी. राधा० ९

गरबी. ३ (रागढीपरनो.)

रखेने नगणी पती, राधा तुं रखेने नगणी पती. टेक.
राधिका राणी नेहने टेकताणी, शरीरमां सुरखमती. रा० १
ओलेखां लेखुं राखशो तेवुं, सदा गणशो सती. राधा० २
अन्य घर वरवा विचार नकरशा, कोण प्रभु वणछे पती. रा० ३
सम लण वाणी शीतळ स्वभावी, अक्कलवंत अती. राधा० ४
मरम भरेली शरम धरेली, गुपत ज्ञान गती. राधा० ५
रमणीक रामा मम विश्रामा, तुज वीण रहु न रती. राधा० ६
यारोमां विलां द्रव्येथी ढीलां, व्यासनानाथ वली. राधा० ७

गरबी. ४ (राग ढीपरनो.)

नटवरनी संगे, रमीशुं नटवरनी संगे. टेक.
नटवर नाचे मन म्हारुं राचे, नवा नवा रंगे. रमीशुं. १
लटकु करे हरे फेरफेर फुदडी, मुरली धरी अंगे. रमीशुं. २

મીઠું મીઠું બોલે, મન મ્હારૂં ડોલે, લેરશું ઉમંગે રમીશું; ૩
ચાલંતાં ચાળો ઝાંઝે ઊલાળો, બેઈ ઢીલી થઈ રંગે. રમી૦ ૪
ઝાલું ઝાલું બોલી ઘુંઘટ દે ખોલી, બેસે જે ઉછંગે. રમીશું. ૫
વ્યાસનો વ્હાલો શામ સુરતનો, બાવરી ફરી અંગે. રમીશું. ૬

ગરબી. ૧

સ્ત્રીયોને ગાતાં રૂચે તેવાં.

(મેહેલે પધારો મારા રાજ, માણીગર. એ રાગ.)

શીદ સતાવો હો કહાન, મારગ માં શીદ સતાવો;
નજરૂ ન બાધો હો કહાન, મારગમાં શીદ સતાવો. ટેક.
શીને સતાવો શામળા, ક્યાંથી કરેવ કઠોર;
દે ગાળો ગોવાલણી, તેમ તેમ થયા રે નઠોર. મારગ૦ ૧
લાજ રાજ તમને નહીં, પરદારા શું પ્રીત;
ચંચળ કીધી ચાતુરી, ચોર્યાં વસુને આજ ચીત. મા૦ ૨
ચમકે પ્રેહ ભરી ભામની, કોમળ કામાકાય;
દૃઢ મનની જે માનુની, તે તો વશ્ય કદી નવ હોય. મા૦ ૩
મેહેનત મિથ્યા તમ તણી, મુકો આ અભ્યાસ;
ઊછાંછળા શીદ થાવ છો, મુને લાગે નહીં પ્રેમ પાસ. મા૦ ૪
કોટી કલ્પ કરી કરગરો, પડો પલ પલ પાય;
સીંધુ જળ સીંચ્યા કરો, પણ કાળજ નવ ભીંજાય. મા૦ ૫
એ વહુની સણગાવવા, વદો વિહારી વેણ;
પણ દાઝું નહીં દલમહીં, મ્હારે કૂડ ન લાગે કેહેણ. મા૦ ૬
છેલા છેવટ પાકશો, ભુમતશો ભુજ સાથ;
હાથ ન આવું આપને, ભલે ભલે વ્યાસ વલ્લભના નાથ. મા૦ ૭

ગરબી ૨. (રાગ ઊપરનો.)

સુમત મુકો હો નાર, માનીતી સુમત મુકો;
સમજીશું મુકો હો નાર, માનીતી સુમત મુકો. ટેક.
સુમત મુકો માનની, માન ન માગો અપાર,
થોડો અવરના દોષમાં, તેનો તમો શું સમજ્યાં સાર. મા. ૧
ગાજો રે ગોપાલણી, પણ પ્રીતિની તેહ;
રહ્યા રહે નહીં લાડમાં, તેની સાથ લાગ્યો સાગ્યો સ્નેહ. મા. ૨
ચંચળ ડીધી ચાતુરા, વશે વોરશ્યાં ચીત;
બરડી લાગે કેઈને, તેહ જાણે છે પ્રીતની રીત. માનીતી. ૩
કોહો છો દૃઢ મન માનુની, તેમાં નાથે સૂત્ર;
પલળે ન પ્રેમે પ્રેમદા, તે તો જાણવી પાષાણ તૂલ. મા. ૪
કહે વેણે કહે નાથિયો, અવળ ન પ્રગટ્યો અંગ;
અંચળ વનીતા તેહ છે, નંગાલી શું રમી જાણે રંગ. મા. ૫
કહેણી ન લાગે કાળજે, તે કામા કઠોર;
ગઈ વેળા આવે નહીં, ફરી ના મળે નંદકીશોર. મા. ૬
લ્હાવો લ્યો લલના તમે, ગમે ગોઠડી આજ;
વ્હાલો સ્વામી વ્યાસનો, ફરી ફરી ન મળે મહારાજ. મા. ૭

ગરબી ૩ (રાગ ઊપરનો.)

અળગા રહો નંદલાલ, અમારાથી અળગા રહોને;
ગમતી નથી આ ચાલ, અમારાથી અળગા રહોને. ટેક.
દેખે દુરીજન માનવી, દાઝે વાળે દાટ;
કરે વાત વધારીને, જોયે ઘર ગલીનો ઘાટ. અમારા. ૧
આવી સંગ સાહેલડી, કરવા જમુના પાન;
કુપટે લરેલા શહાનજી, તમો નકરો અતિ હેરાન. અ. ૨

સુખની સહુ સરજીનથી, ધારે મનમાં એમ;
ઓરે તો મીઠું ઘટે, પછી ખુંટે કહે ગમે તેમ. જમારાથી. ૩
તીડે જસુધા ગામમાં, ત્યાણે કુટુંબ કંપ;
છેલા છાનું નવ રહે, નીચું ન્યાણી લવું પડે પંથ. જ. ૪
કુંઢણી ચોરે કુપોળમાં, મેહેણાનો પડે માર;
અનેક દનની આબરૂ, તે તો જતાં ન લાગે વાર. જ. ૫
ઘસ્યો ચિઠ્ઠલઘેગણા, આમન જીને હાથ;
કરશું વાત એકાન્તમાં, તમો જમો દૂરી રહેવો દાવ. જ. ૬
જેથી ઊતર આપને, તેથી જમને હોય;
સ્વામી વલ્લભ વ્યાસના, કરી રાંક ન કુપત્નીહોય. જ. ૭

ગરબી. ૪ (રાગ ઊપરનો.)

રાધા રૂપાળીરે, રમો રંગ રાધા રૂપાળી;
કામણગારીરે, રમો રંગ રાધા રૂપાળી. ટેક.
રૂપવંતીછો રાધિકા, તેવો પેહેર્યો પોશાક;
કપોળ ચળકે ચાંદલો, તારા કેશ કાળુડો નાગ. રમોને. ૧
કરણ ગુલાબીવરણછે, કીર ચંચુ તુલ્ય ઘ્રાણ;
મૃગયા લોચન માનુની, તારાં નેણ વાગે વનૂ બાણ. ર. ૨
દાડમ કણ સમ દંતછે, અધર બે લાલમ લાલ;
રસના રમણ રૂડું કરે, કુમકુમ વરણી ગૌર ભાલ. ર. ૩
કજથી હીરો શોભતો, ગરદન ગોળાકાર;
કંઠ ધ્રુ તુલ્ય કુચ કારમા, સ્થળ સુંધણા સુખમસાર. ર. ૪
ચંપાકળી તુલ આંગળી, હાથેળી અંબુજ ફુલ;
ઊદર પોયણ પાંદડું, કટી શોભણ સિંહ તુલ્ય. રમો. ૫
કદળી સ્થંભ ઝીપાયછે, પાંહાંની પરમ ગુલાલ;

ઠગાર અધર કરે મુજને, પછી વ્હાલું હીંડો હંસચાલ. રમો. ૬
વરણન કો કરી ના શકે, ફણીધર મુની મહેશ;
વશ વ્હાલો વત્સલ તણો, લપટાયો નછુટુ લેશ. રમો. ૭

ગરબી. ૧

કોહોને સખી કારતક કેમ ગરી. એ રાગ.

પ્રભુ મ્હારે મંદીરીએ આવો;
રમો રંગ ગ્લાલ લેવું લ્હાવો. પ્રભુ મ્હારે. ટેક.
હતી મુને માત તણી બીતી, રેહેતાં રેહેતાં તેની કરી રીતી;
હવે નથી કોઈ પણ બીતી. પ્રભુ મ્હારે. ૧
બેઠી પીઉ પરણ્યો પરહરી, નથી વરવો વર મ્હારે ફરી;
રહી વ્હાલાજી તમોને હું વરી. પ્રભુ મ્હારે. ૨
જનુનીનો ભય અવર સાથે, નથી પતી કરવો મ્હારે માથે;
આવ્યો ખરો હીરો હવે હાથે. પ્રભુ મ્હારે. ૩
હપી મણી દિપશે નીરગમશું, મળે તક તેવાંનો નનનમશું;
કદી દગો દેશો નહીં હમશું. પ્રભુ મ્હારે. ૪
રહ્યું નથી વિઘ્ન થકી છાનું, છુટે કેમ લેશુ પડ્યું પાનું;
વત્સલના આશપતી માનું. પ્રભુ મ્હારે. ૫

ગરબી. ૨ (રાગઉપરનો.)

રેહેને સ્થીર પ્રાણ તણી પ્યારી;
નથી દગો દેવાનો ગીરધારી. રેહેને. ટેક.
પ્યારી મ્હારી જતાવું રીતિ, નીતિ સર રાખવિ લયલીતિ;
પડે પીડ તોડવી નહીં પ્રીતિ. રેહેને. ૧
કદી કોઈ વાત પડે જુઠી, તોહે પ્રીત જાય નહીં ઉઠી;

રાખજે અન્ય જનથી બાંધી મુઠી. રેહેજે. ૨

કદી તજ સમવાય નહી તારી, પણી કોઈ અપર ભણે નારી;
તોયે મન કશું ન વિકારી. રેહેજે. ૩

તારુણીને ટેક લજો લેઈજે, કદી લરમાયા આવે કોઈજે;
પણી પડા નરને ના મોહીજે. રેહેજે. ૪

વ્હાલા સંગ બાંધો ના ધરીજે, કહે જેમ તેમ કશું કરીજે;
પાડે લંગ તે સગુ પરહરીજે. રેહેજે. ૫

જેવો ભણ્યો તેવો શીર સાટે, નીશું ત્યાગી પરવરીજે વાટે;
રહું પરસ્ય જોણે મુસ્તક મારે. રેહેજે. ૬

થોડામાં ઘણી રીત સમજીજે, ભણ્યા ન ભણ્યા તોયે નાતુજીએ;
વલ્લભનો વહાલો સદા લજીએ. રેહેજે. ૭

ગરબી. ૭ (રાગ ઉમરનો.)

કશ્યું કાંઈ કાનુડે મુજને,
સખી શી વાત કહું તુજને. કશ્યું કાંઈ. ટેક.

ગમે નહીં ઘરમાં ઘડી વારે, પળે જંપ જઈ એવું ત્યારે;
થાય જેવું કહાન ભણે ક્યારે. કશ્યું કાંઈ. ૧

આખી રૂજની નીંદ ના આવે, લસાં લસાં લોચન નાચાવે;
સપનમાં શામળીઓ આવે. કશ્યું કાંઈ. ૨

કોયું મ્હારૂં શાણ જડુ કહાને, સખી કોઈ સાચું નવ માને;
નાખી જરી લુરકી લગવાને. કશ્યું કાંઈ. ૩

કહું વેરી વસુ લણો વિસરી, ડાહાપણની કરી ગઈ કીસરી;
રડ્યો ભૂપ જ તો નથી નીસરી. કશ્યું કાંઈ. ૪

લીધી સુધ બુધ નંદને લાલે, શામળીઆની સુરત હે સાલે;
એવું પણ ગણ વ્યાસને વ્હાલે. કશ્યું કાંઈ. ૫

गरबी ४ (रागऊपरनो.)

थई घेली गोविंदने लरके,
कंवडो म्हारो त्नगयतमां त्नरके. थई. टेक.
ना भी भोत्थनी मोरलीवाळे, मोरयुं चित यमुने घाळे;
काळनडुं कोर्युं कामणगाळे. थई. १
लीधी मननी व्रत्ती ताणी, गई गती घणी कगलराणी;
कुले कलडु दधीनो दाणी. थई. २
करे वात विश्व अधु जेनी, नथी छेल छबी अेथि केनी;
सुणी मारो कंयकात्यो रेनी. थई. ३
थाये म्हारा मनडामां अेवुं, हरी विरलानुं वयुकेवुं;
भणे लालतो क्यावो लेवुं. थई. ४
नेने स्नेह तेह लायगरीगाणी, अेहेनी म्हारी करणी कुरीकाणी;
भणे नही व्यासनो वनमाणी. थई. ५

गरबी. १

(मांथे मटुकीने महीडांनी गोळी जेराग.)

मेलो मेलो प्रभु पालव म्हारो, कोकणीयुं नवुं कारशेरे;
प्रभु कोकणीयुं नवुं कारशेरे;
हरी ताकुणी टेक विनानी, ते तम चरण चारशेरे.
प्रभु ते तम चरण चारशेरे. १
छो तमे जुगा नसोहनालया, जनमथी गणथुथी जुठीरे;
प्रभु जनमथी गणथुथी जुठीरे;
गोठीती गोरडी म्हारे तमारे, पण प्रीत हवे ऊठडीरे;
प्रभु पण प्रीत हवे ऊठडीरे. २
ज्याने तो है छे ने कालतो कै छे, अंघयच रजणायो राजमारे;

પ્રભુ અધવચ્ચે રઝળાવો રાનમાં રે;
ફસાયાં વરતાયાં સહ્યું જેઉપારે, સમજીને રહીજે માનમાં રે;
પ્રભુ સમજીને રહીજે માનમાં રે. ૩
સ્નેહ કરી છ માસે લેવું સામું, તે વાત કેમ ભુલું ભુલી રે;
પ્રભુ તે વાત કેમ ભુલું ભુલી રે;
સંગ કરવું મ્હેણાં મારે સાહેલી, કેહેરો ન તરછટ છે ટુલી રે;
પ્રભુ કેહેરો ન તરછટ છે ટુલી રે. ૪
વચને પીધાનો સ્નેહ રો સારો, દગો દેતાં તે ડરે નહી રે;
પ્રભુ દગો દેતાં તે ડરે નહી રે;
પેટમાં પાણી વળી વનમાળી, વિશ્વાસે ના જોઈજા મહી રે;
પ્રભુ વિશ્વાસે ના જોઈજા મહી રે. ૫
નહી મળી હોય કામની કોઈ, ત્યારે મ્હારો પાલવ ગ્રહ્યો રે;
પ્રભુ ત્યારે મ્હારો પાલવ ગ્રહ્યો રે;
અબજો તમારી ત્યાં હોય માનીતિ, તેની સાથે સાચો સ્નેહ થયો રે;
પ્રભુ તેની સાથે સાચો સ્નેહ થયો રે. ૬
ના માનું ના માનું મુઓ મોહનજી, એકવાર છેતરાઈ છેલડી રે;
પ્રભુ એકવાર છેતરાઈ છેલડી રે;
પ્રીતમ પેમમાં હવે ન આવું, નથી હું નરદમ ઘેલડી રે;
પ્રભુ નથી હું નરદમ ઘેલડી રે. ૭
કૃપા રાખો હવે કાંઈ ન કેહેશો, કેહેશો કહી તો લે રૂંધણે રે;
પ્રભુ કેહેશો કહી તો લે રૂંધણે રે;
વલ્લભના વ્હાલા વનમાળી, જીવડો મ્હારો કણકણે રે;
પ્રભુ જીવડો મ્હારો કણકણે રે. ૮

ગરબી ૨. (રાગ ઉપરનો)

માનો માનો માનુની મત મેલી, મોહન મોહ્યો છું તુજનેરે
વ્હાલી મોહન મોહ્યો છું તુજનેરે.
હઠ કરી વામા વેણ ગુજાઓ છો, શું કલપાવો મુજનેરે;
વ્હાલી શું કલપાવો મુજનેરે. ૧
સહુ છંદ છોડ્યો તુજ વશ્યવામા, હવે મ્હારે તારો આશરોરે;
વ્હાલી હવે મ્હારે તારો આશરોરે;
અવર અબળા આંખે ન નરખું, ચાલીશ પ્રેમમહા પાંશરોરે;
વ્હાલી ચાલીશ પ્રેમમહા પાંશરોરે. ૨
રેહણીથી રહીશું કહેશો તે કહીશું, નહીં ચાંડી વાટ ઝાલીજેરે
વ્હાલી નહીં ચાંડી વાટ ઝાલીજેરે;
કહે તેવા સોગન લેઉં રામા, વેણ મુકી નહીં ચાલીજેરે;
વ્હાલી વેણ મુકી નહીં ચાલીજેરે. ૩
મુક્યો હવે છંદ છોકરવાદી, છબીલી સાચું જાણજેરે;
વ્હાલી છબીલી સાચું જાણજેરે;
તાહારો તાહારો હવે તરૂણી તાહારો, મ્હારો કરી તમે માનજેરે
વ્હાલી મ્હારો કરી તમે માનજેરે. ૪
સાખ્ય જોઈ સહુ સુંદરી સંગે, ગવાયો ગોકુળ ગામમાંરે;
વ્હાલી ગવાયો ગોકુળ ગામમાંરે;
તેં જે કહ્યું તે આગળ આવ્યું, હવે ન જાઉં કોઈ ધામમાંરે;
વ્હાલી હવે ન જાઉં કોઈ ધામમાંરે. ૫
કેહેવરાવો શું ઘણું ઘણું ગોરી, જે વપુમાં પ્રગટ્યો ઘણોરે;
વ્હાલી જે વપુમાં પ્રગટ્યો ઘણોરે;
મુકી દ્યો મુજ મત પડું પાવલીએ, કરગરે કાન્હુડો તમ તણોરે;

આલી કરગરે કાનુડો તમતણો રે. ૭
બેસો ઉછંગે અંગ ઉમંગે, અરપો આપો આપ હેતથી રે;
આલી અરપો આપો આપ હેતથી રે;
રૂઠતન લાગે ને ન થાય કહેણી, વરતી રહું વામા વેતથી રે;
આલી વરતી રહું વામા વેતથી રે. ૮
એવાં એવાં વેણ આલાનાં સુણી, સજણા હેત પકી હણી રે,
આલી સજણા હેત પકી હણી રે,
વલ્લભના સ્વામીને સંગ રોલી, વિયોગની વેદના ટળી રે;
આલી વિયોગની વેદના ટળી રે. ૯

ગરબી. ૭ (રાગ ઉપરનો.)

મોહન કહે માયા કરો માનુની, તું મનગમતી મ્રગાનેણી રે;
ગોરી તું મનગમતી મ્રગાનેણી રે;
વેરા ને કેરા એ એરા રોલે છે, લોચન આગમાં નહી કહેણી રે;
ગોરી લોચન આગમાં નહી કહેણી રે. ૧
મોહ્યો મોહ્યો લલના લરક દેખીને, તાલાવેલી થઈ તનમ-
ગોરી તાલાવેલી થઈ તનમહી રે; હીરે;
કામણગારાની કામણગારી સુધબુધ એઠો ભુલી ગઈ રે
ગોરી સુધબુધ એઠો ભુલી ગઈ રે. ૨
વસુને વાળે ચમકાવ્યો મુજને, તેં કર્યો ગોવિંદ ઘેલડો રે;
ગોરી તેં કર્યો ગોવિંદ ઘેલડો રે;
અવર ન ભાવે આંખને સજણા, વરાધિયો છેક છેલડો રે;
ગોરી વરાધિયો છેક છેલડો રે. ૩
મધુરી બોલી કોકીલા સ્વરી, તેણે ચોર્યું ચીત માહ્યું રે
ગોરી તેણે ચોર્યું ચીત માહ્યું રે;

ભમરો મધુવાળો ભગને કહું છું; પણ મધુ ભજ કૃતાર્થ રે;
ગોરી પણ મધુ ભજ કૃતાર્થ રે. ૪
વ્યાસનો મ્હાલો ચિરુજ થયો છું, દૈ દરશણ દીધું દુખડું રે;
ગોરી દૈ દરશણ દીધું દુખડું રે;
અનભણ ચણ રાત દિવસ ચાલે, ચાલે ન ભેયાવણ મુખડું રે;
ગોરી ચાલે ન ભેયાવણ મુખડું રે. ૫

ગરબી ૪. (રાગ ઊપરનો.)

જાતે નીતીલી હું મથુરાં નગરી, મારગે મળીયા કાનજી રે;
બ્હેની મારગે મળીયા કાનજી રે;
મીઠું મીઠું બોલી બેસાડી બેળે, મુરલી નાખી ભગવાનજી રે;
બ્હેની મુરલી નાખી ભગવાનજી રે. ૧
નવ બોલાયું છબી જેની નરખી, જે જે કહ્યું તે તે કર્યું રે;
બ્હેની જે જે કહ્યું તે તે કર્યું રે.
લીધું કન્યાવ્રત લગ્ન બમાર, હવે જતિ દલડું ડર્યું રે;
બ્હેની હવે જતી દલડું ડર્યું રે. ૨
ભણેરી બનુની બુધડી ભેરી; જારો મ્હારો રહ્યો નથી રે;
બ્હેની જારો મ્હારો રહ્યો નથી રે;
સોસના કરી સોસાવા લાગી, મંદ પડી મ્હારી મતી રે;
બ્હેની મંદ પડી મ્હારી મતી રે. ૩
વિકાર વામાનો ન રહે છાનો, કન્યા ટળી થાય તારૂણી રે,
બ્હેની કન્યા ટળી થાય તારૂણી રે;
નર કર સંતાડ્યો ન ભય સુખની, પાસ પડ્યો પીંડ દારૂણી રે
બ્હેની પાસ પડ્યો પીંડ દારૂણી રે. ૪
ભેગણ થૈ ભણે નતી રહુ વનમાં, ભણે ભજન પાપાત કરે;

ज्हेनी लाणे नव नंपापात करूं रे;
ध्यासनाव्हालाजे पाडीपियतडी, जेनेमाटे प्राणपरहरूं रे;
ज्हेनी जेने माटे प्राण परहरूं रे. ५

गरबी. १

(लालजीआरतक महीने कृष्ण दलासो देईगया ए राग.)

सुजनी रविवारे रणछोड, मथुरां संचर्याहो जेन,
मुकी मुजने हो जेन.
सुजनी सोमे सलुणे शाम, शा सारू परहर्यां, हो जेन
मुकी मुजने हो जेन. १
सुजनी मंगळे मधु सुदन, मळ्याविना गया, हो जेन. मुकी.
सुजनी बुधे करी जाधाय, जन्मोदक रांध्यां रह्यां - हो जेन. मु. २
सुजनी गुरुजे श्री गोविंद, पळ्या जाणं दमां, हो जेन. मुकी०
सुजनी शुक्करे कुबज्यासंग, कसाया कदमां - हो जेन. मुकी० ३
सुजनी शनिये जनीये मुंद, दिवरान्नतानथी - हो जेन. मु०
सुजनी नगणो वल्लभनो नाथ, थयो नीरदे जति - हो जेन. मु. ४

गरबी. २ (रागउपरनो.)

मायबज मायाकरीनव छोड, प्रभु तुज पावले. होलाल, दगो नादीजे होलाल.
मायबज सरखासरखी जोड, घवाणीघावले - होलाल - दगोना. १
मायबज जरख्युं म्हारुं अंग, रमी रंग जापरे - होलाल. दगो.
मायबज करी तमारो संग, जरी मापापरे - होलाल. दगो. २
मायबज मुक्यां लगनी लात, मळ्याने कारणे - होलाल. दगो.
मायबज तजनातने जात, पहुं ओण जारणे - होलाल. दगो. ३
मायबज कुबजारो घेरघेर, थयो मुज रीतनो - होलाल. दगो.

माधवजी मणीयो जेवो लाल, तमारी प्रीतनो. हो लाल. छगो. ४
माधवजी रडुं रुदीया झार, काळज कुटाय छे, हो लाल. छगो.
माधवजी आंसु वहे चोधार, छपडो भुंपाय छे. हो लाल. छगो. ५
माधवजी कृष्णनी समे जन्यधाम, अने रंग रेलीयो, हो लाल. छगो.
माधवजी म्हारु घर समशान, हां सुनी हवेलीयो. हो लाल छगो. ६
माधवजी पाडोशण ले सुख, नेई दुःख घणुं पडे, हो लाल. छगो.
माधवजी वल्लभना प्रभुराज, तमारी रांक रडे. हो लाल. छगो. ७

गरबी. ३

राग ढोपरनो.

रामजी सपने मोहोगा हार, तमारो धार नही. हो राम.
जे नही रीतडी हो राम.
रामजी जोईछुं नीतनीत वाट, रही जारी नही. हो राम.
जे नही रीतडी हो राम. १
रामजी कोई आवे कोई जाय, जाणुं जे आवीया. हो राम.
रामजी ढीघेडवा जै द्वार, जेया मन लावीया. हो राम. जे. २
रामजी जेता निकुणे कोय, अती रुडुं धाममां. हो राम. जे.
रामजी तमे लुब्ध ढोह्रस आय, ढोऊ तव हाममां. हो राम. जे. ३
रामजी मध्य रात्री वही जाय, थाउं नीरासणी. हो राम. जे.
रामजी थाकी सेज्या मांय, रडुं जलागणी. हो राम. जे. ४
रामजी नावे नींदा नेन, पडे नही चेन जरा. हो राम. जे.
रामजी व्हाणुं विचारे वाय, पछीथी ढकु धरा. हो राम. जेन
रामजी मन मनसुजो होय, कहुं कोने जई. हो राम.
रामजी व्यास वल्लभना नाथ, जा प्रीतनी रीत नही. हो राम.
जे. ५

ગરબી ૪ રાગ ઊપરનો.

કાનજી કાલે ન આવ્યા કેમ, રહી જોઈ વાટડી. હો. કાન-
જીલા વેણના હો કાહાન.

કાહાનજી પ્રગટ્યો તો જકુ પ્રેમ, હરખની રાતડી. હો કાહાન. જી. ૧
કાહાનજી જ્યારે ગઈ ઘોર રાત, થયું મન આકળું. હો કાહાન. જી.
કાહાનજી આવ્યા નહીં તમ ચીત્ત, જાણ્યું જે આકળું હો કાહાન. જી. ૨
કાહાનજી તેડ્યા આવું જેમ, મારે મન આવીયું. હો કાહાન. જી.
કાહાનજી અજાણાનો અવતાર, તેણે નવ કાપીયું. હો કાહાન. જી. ૩
કાહાનજી કરૂં ઘરનો બ્હાર, કરૂં રૂદન થઈ. હો કાહાન. જી.
કાહાનજી મોકલ્યું તેડવા કોણ, મનુરા મણે નહીં. હો કાહાન. જી. ૪
કાહાનજી આવવાની ધરૂં હામ, નીસરૂં ઘર બારણે. હો કાહાન. જી.
કાહાનજી લોક મણે અનેક, ન રહે અવધારણે. હો. કાહાન. જી. ૫
કાહાનજી પાછી જવું ઘર માંય, સુવું જે ઠીક થઈ. હો કાહાન. જી.
કાહાનજી વાગે મને જણકાર, આ ટલે ઊભી રહું. હો કાહાન. જી. ૬
કાહાનજી આતો પડી કુટેવ, કરો લ્યું ઠ વાયદો. હો કાહાન. જી.
કાહાનજી ઊલગરે જણે આંખ, તેમાં શો ફાયદો. હો કાહાન. જી. ૭
કાહાનજી માત પુછે મને વાત, કહું તે કેમ કરી. હો કાહાન. જી.
કાહાનજી રડવું આવે રાત, પુછે મા ફરી ફરી. હો કાહાન. જી. ૮
કાહાનજી જે કહું અરેઅરીપેર, સમજે મા મન મહીં. હો કાહાન. જી.
કાહાનજી જાણે પ્રગટ્યો રોગ, ઘણી ઘેલી થઈ. હો કાહાન. જી. ૯
કાહાનજી મારાને કહું જેમ, મને કાંઈ થાય છે. હો કાહાન. જી.
કાહાનજી વ્યાસ વલ્લભના નાથ, રજી રાત જાય છે. હો કાહાન. જી. ૧૦

ગરબી ૧

સખી સંધ્યાએ સંચર્યા, જમુનાને આરે હાંહાંરે. રાગ.
મોહનજી મળ્યો નથી, મારૂં ચીતડું ચમકે હાંહાંરે મારૂં ચીતડું.
ડામણ કુમકુમ હાથથી, ચોળ્યું કસુંબલ કમળે હાંહાંરે. ૧
તે દનથી મનડું હર્યું, મને મોહની લાગી હાંહાંરે;
ઘરકામમાં ચિત્ત ના રહ્યું, જાણે જગ ભય ત્યાગી હાંહાંરે. ૨
લજ્જા મેલી લોકની, ઉમંગ ઉપજાવી હાંહાંરે;
શામળીઆના શોભની, મને ઉલટ આવી હાંહાંરે. ૩
ક્યાંથી મળે એ કાનજી, જેમ નીત નીત ભાળું હાંહાંરે;
ભાવ ભરી ભગવાનજી, આવે સુખ માણું હાંહાંરે
તે વેળા ક્યાં આવશે, મને સુખનું સપનું હાંહાંરે;
ક્યાં લગી તે ગભરાવશે, મ્હારે અન્ય નહી ખપનું હાંહાંરે ૪
ગોરધન પુત્ર કરૂં જરી, પૂરણ પ્રેમ રાખી હાંહાંરે;
પ્રેમ પીડાએ ભણી મરી, વ્યાસનના નાથે પાખી હાંહાંરે ૫

ગરબી ૨ (રાગ ઉપરનો)

સોમે સંચર્યા શામજી, મથુરાને વીશે, હાંહાંરે મથુરાને વીશે.
મુક્યું ઘરને ગામજી, જગ સુનું દીસે હાંહાંરે. ૧
ભોમે ભણકાર વાગીયા, મને પલકે પલકે હાંહાંરે.
ચિહ્નધર વરણાગીયા, ભોંડી ભ્રગુટીને ભલકે હાંહાંરે. ૨
સુધ બુધ ના રહી અંગની, મુને વિજોગ નડીયો હાંહાંરે.
રમતા કુંજની રંગની, તેમાં વિક્ષેપ પડીયો હાંહાંરે. ૩
ગુરૂ મુર ભ્રમણ કરી, સપનામાં આવે હાંહાંરે;
કરકણ કર કરી કરી, ભોજનનવ ભાવે હાંહાંરે. ૪
શુકર મુકર ધારીયું, હવે દેહનું ભળયું હાંહાંરે;

विसरे नही विसारीयुं, मनडामां भणयुं हांहांरे. ५
शानी भनी भक्कु ऋावरी, मायाने माटे हांहांरे;
अवुं गमे नहीं सायवी, शामण रीय साटे हांहांरे. ६
रची कृपि वल्लभ वदे, दारा दुःखमां डुली हांहांरे;
दयधियुं शामा रहे. सकळ लय लुली हांहांरे. ७

गरबी ३ (रागडीपरनो)

पत्र लखे छे प्रेमदा, प्रभु पर प्रीते हांहांरे. प्रभुपर प्रीते;
डीर डीपक छे आपदा, तमविना चिते हांहांरे. १
वायदो करीने चल्या गया, मथुरांने पंथे, हांहांरे;
नंद नंदन नगणु थिया, रखडावी अंते हांहांरे. २
वामाने दुःख वियोगनुं, तेथी नहीं जीवुं, हां हांरे;
सारे सुख वहलोगनुं, जोबनापी रीवुं हांहांरे. ३
दरशण देशो क्याहरे, सुंदीर शामणीया हांहांरे;
डीमंग छे डीर माहरे, प्रीतम पातणीया हांहांरे. ४
घणा दिवशनी वारता, पुछविछे तमने हांहांरे;
पुछशुं आप पधारतां, वीलशेछे अमने हांहांरे. ५
वाचाज लाजले नगपति, तव दुःखडां भरी हांहांरे;
व्यासना स्वामी जति जति, भण्या लुव्य वारी हांहांरे. ६

गरबी ४ (रागडीपरनो)

कानुडो डीलो कांठडे, मुने हेरान करवा हांहांरे. मुनेहेरान.
कदमां केडी कांकडे, वश करीने वरवा हांहांरे. १
वसु तणो चाळो करी, मारुं चितडुं चोर्युं हांहांरे;
मधुर मुखडे हस्या हरी, मनुं डाणक डोर्युं हांहांरे. २
ते दननी वीधुं नही, वधी कननी मशुं हांहांरे;

માત કને સપના મહીં, વિઠ્ઠલવર માગું. હાંહાંરે. ૩
આધા રાખું ઘણી ઘણી, કાનુડા માટે. હાંહાંરે;
વાંસળી નો સ્વર શાણી શાણી. લેશું વારે વારે. હાંહાંરે. ૪
પંથે પગ પડ્યા નરખું, મનધારણ રેહેવા. હાંહાંરે;
અજર પડે તો અતી હરખું, ચરણ રજ લેવા. હાંહાંરે. ૫
મોહન મળવા મન મથી, દીવશને રેણી. હાંહાંરે;
તે નંદનંદન મળ્યો નથી, વલ્લભની કેહેણી. હાંહાંરે. ૬

ગરબી. ૧

શામળીયા વાલા રો વેગળારે. એ રાગ.

ઊભી પ્રેમદા પકડી પ્રભુનેરે, પુછુંછું પાતળીયા તુનેરે.
વાત ખરી કરી દેવી મુને, કહોખરૂં નૈતો કહું ગામમાંરે. ૧
કોના ઘરમાંથી નીકળીયારે, ગાલવાતા પંથે મળીયારે;
વસ્તુ ચોળતા ચાલ્યા શામળીયા, કહો ખરૂં. ૨
કોણ પુંઠે છે આલવા વાળોરે, લયપામી લશો છો કાળોરે;
વળી વળી શું પાછું નીહાળો, કહો ખરૂં. ૩
દીશાના કેરા ક્યાં વિખરાણારે, આડાં અવળાં પરલપરાણાં રે;
ચાલ્યા સંકોરતા થઈ શાણા. કહો. ખરૂં. ૪
હારકેરા ગયા છે ઊડીરે, દીસો બીકમાં ગયા બુડીરે;
શું કલાયા લવે થઈ લુંડી. કહો ખરૂં. ૫
શ્વાસ માતો નથી દુખે પડીયારે, ચાલો છો ખાતા લડથડીયાંરે
આવે શું આવડાં અકળ ડીયાં, કહો ખરૂં. ૬
કોણે આવા ગાલરા કરીયારે, કોરે રહી પંથે પરવરીયારે;
નાથ વ્યાસના ત્રાસના લરીયા. કહો ખરૂં. ૭

गरबी. २ (रागगोपरनो.)

सुणी रीसामणीयो कहे छे रे, लुंगी रीसने केमे ले छे रे;
सपाडे आज क्यां पुछे छे. तुने कहुं काले केरी वारता रे. १
जुव अध्धर छे आवेणा रे, काले गोवरधनना मेणा रे;
त्यां मारशे धारीं लेणा. तुने कहुं काले केरी वारता रे. २
मने धेनुं जे गभराव्यो रे, मारी सींगडांने सपडाव्यो रे;
तेणे त्रासीने नाशी आव्यो. तुने कहुं. ३
धायुं धेनुनुं मारवा टोकुं रे, धाव्यो धरण पड्युं रे तरोकुं रे
वागी कांकरी ते चस्तु थोकुं. तुने कहुं. ४
आण समजणी सुपाणी रे, पंडे कुडीली लेकुड त्याणी रे;
धेनुं लपथी लेवुं पाछुं वाणी. तुने कहुं. ५
जीज वात पुछे घण सारे रे, कहुं तो हे नहीं कहुं आने रे;
व्यासनो स्वामी जणीयो हाल्ये. तुने कहुं. ६

गरबी. ३ (रागगोपरनो)

ऊला रहो कहुं कुंपात रे, केम रंगे लीनी छे लत रे;
कहो क्यां रमी आव्या रात, मोहनवर मुख मलकाय छे रे. १
आंख्यो ऊजागरे छे राती रे, जेडा पास कंकणना छाती रे;
जेथी शोण भणी मदमाती, मोहनवर. २
मुख त्यवा ऊपर दंत घाव रे, लेई अन्यने पाय लगाव रे
जेवो कोनी साथे लीधो ल्हाव. मोहनवर. ३
केराजेरी होळ्या तेल घाली रे, शेणे पुष्पछडी कर आली रे;
आव्या खुंधला लुनमां काली. मोहनवर. ४
हार गजरा ओपाव्या अंगे रे, भुज पाम्या कोई कामा संगे रे;
म्हारा समछे क्यां रमीया रंगे, मोहनवर. ५

कहो नथी कोने केहेवानीरे, मारा मनमांहे समजी रहेवानीरे;
व्यासना नाथ वात रोवानी. मोहनघर. ६

गरबी. ४ (रागउपरनो.)

कहे कृष्ण तुं सांभल कामारे, कुंथात पुछेछे धामारे;
तेडे हेतथी तेने त्यां धामा. सामांकुं सायनो सुण्यो सुघरोरे. १
आपे अलावे अम्रीत कहाडीरे, नव्य नीरखुं नगर मांडीरे;
प्रीतनी अमुं रसोई टाकाडी. सामांकुं. २
हेतथी हणवा तेडे नारीरे, मणे मान तो भवुं मोरारीरे;
पोढुं जेवी तेवी पधारी, सामांकुं. ३
नव लोई जे शणी रुपाणीरे, तेडे प्रेमघडे रीरी ढाणीरे;
तेने वरी थाणी वनमाणी. सामांकुं. ४
कुरगरी ग्रहे मुनकांडुरे, तेनो स्नेह छजीलो न छांडुरे;
होय गरीज गोठडी मांहुं. सामांकुं. ५
एवुं मान्य वाणीने मेलीरे, होय आतुर ते अलबेलीरे;
व्यासनो नाथ रमु रंगरेली. सामांकुं. ६

गरबी. १

हरी हठमेलने राधे. ओराग.

मारगडो मेलने मावा, आघो नई खेलने मावा;
दध्यावी दाणेलने मावा, छेडधी को छकेलने मावा. टेक.
सो सरखी ना भणशो, गरजे नन गोपाण;
स्वभाव माठो मारशो, ह्यानी कुं गाण;
काळजे ते धागशो मावा, मोहमांहुं लागशे मावा;
जणेडो लगशे मावा, जघो मार लागशे मावा. १

रेहेने तमारा लारमां, नही नीरखे कोई सार;
ऊभी रहुं नही मारगे, अबळानो अवतार.
लांछन लागे स्नेहमां माया, घणीछे अवेनमां माया;
लींलवुं न लेनमां माया, तणावुं न लेनमां माया. २
बहु आवे बहु जायछे, तम सरखा अनेक;
सन्तनुं छुं छोकरुं, मुकुं न म्हारी टेक.
सारंगीना श्रासना माया, छबीला योपासना माया;
सुंदरा अत्यासनना माया, श्रीवल्लभ व्यासना माया. ३

गरबी. २ (रागउपरनो.)

रीसाया शा कारणे छेला, करे कोप धारणे छेला;
आवो म्हारे बारणे छेला, कुंतो लउं वारणे छेला. टेक.
तलसुं छुं त्रण मासथी, पडीयोछे वियोग;
शुं कुब्ज लाग्युं हृद विषे, शो प्रगट्यो रीस रोग.
होये रीसतो कहो छेला, अरज म्हारी सहो छेला.
दाराने शुं दहो छेला, थाकुं लेई क्यां वहो छेला. १
शुं शिणगारुं शामळा, शुं साचवी नही लाज.
आवडा थयाछो शाणे, कालीजेवा काज.
चामुं जोता नथी छेला, समाकरो प्राणपती छेला;
लेई शी माठी मती छेला, नथी पापमां रती छेला. २
घटे नही गोवींदजी, थांक वण देवो छेह;
आजी ल्ने करुणाधरीो, तजो शा म्हारो स्नेह.
नसोदानी आणछे छेला, कोनी लाणातणछे छेला;
तमारामां प्राणछे छेला, वल्लभनी वाणछे छेला. ३

ગરબી. ૩ (રાગ ઉપરનો.)

ઉભા રહો વાત કહું, કહાના, ઘેલી થઈ ગોપી સહુ, કહાના;
કામણ તમે કીધું અહુ, કહાના, હું પણ લે નઈ કહું, કહાના. ટેક
મોહન તારી મોરલી, હરણ ચોરે ચીત;
ગોકુળી ઊં ગાંડું કર્યું, કથાં રીઝ્યા એ રીત.
જ્યથી સુધ સાન ગઈ, કહાના, મથુરા ચાલીત થઈ, કહાના;
ભગત લાજ મુકી દઈ, કહાના, લમે તારૂ નામ લઈ, કહાના. ૧
વશીકરણ તુજ વેણમાં, આહુ જંગલડી માંય;
બાળા બની ગઈ બાવરી, એવું રીઝ્યા ક્યાંય.
કહો તે વારતા, કહાના, રીઝ્યા નેણ મારતા, કહાના;
સદ્ગુણીને સારતા, કહાના, નથી કૈં વીચારતા, કહાના. ૨
કુડી કીરતી તમ તણી, એમ કરયાથી થાય;
વ્હાલા વલ્લભ વાસના, હવે કરો શું માય;
તેમાં લલી લાજ છે, કહાના, લાગે સુજ લાજ છે, કહાના;
ગઈ લાજ રાજ છે, કહાના, મોટે અદ્ભાગ્ય છે, કહાના. ૩

ગરબી. ૪ (રાગ ઉપરનો.)

આવો આજ ધામમાં, વાલા, રહો મુજ ગામમાં, વાલા;
પડ્યા છો શા કામમાં, વાલા, આ ગોકુળ ગામમાં, વાલા. ટેક.
પ્રીતમ પડી રાતડી, મળવા મ્હારો લાગ;
વેળા ગઈ વાંચે નહીં, કંઈ મળે આ દાવ.
લોભનીયાં દીજીએ, વાલા, ગોઠડી કીજીએ, વાલા;
રંગીલા રીઝીએ, વાલા, ઘણો લ્હાવો લીજીએ, વાલા. ૧
ઢાળ્યો હરીવર ઢોલીઓ, પોઢો મોહન માંય;
ચરણ ચાંપુ ચાતુરા, પિઠલ ઢોળું વાય.

आवो ल्हावो नही मळे,वाला,भायश भरपुर भळे,वाला;
तपत जेठीनी रळे,वाला, कोई नही कळ कळे,वाला. २
भेलु प्यारा छो मने, भेभु दीवरी रात;
घणो रुडो छे गीर ऊतरो, कहुं मांडीने वात.
मने इच्छा वातनी,वाला, भेवुंवार रातनी,वाला;
आतुर लम भातनी,वाला,वल्लभना नाथनी,वाला. ३

गरबी १

(पावाते गढथी ऊतर्यां महाकाळी रे ए राग.)

अगनी ऊठाड्यो ऊरमां, हो वांसलडी;
बधो बळी कीधो संसार. रे रांड वांसलडी.
वागे मीठा सुरमां, ओ वांसलडी,
मारु काळजडुं कोरनार, रे रांड वांसलडी. १
झेरी सरपण तुल्य तुं, ओ वांसलडी;
व्यापे पिरी पहुंनी होय, रे रांड वांसलडी.
ने झेर चडे तुजतणुं, ओ वांसलडी;
ते ऊतारनार नही कोय, रे रांड वांसलडी. २
वगडानी रेहेनार तुं, ओ वांसलडी;
आवी वसी विठ्ठल मुख. रे रांड वांसलडी;
सहुनी सखी थई पडी ओ वांसलडी,
देनारी दारुण दुःख. रे रांड वांसलडी. ३
कणीभागण कारमी, ओ वांसलडी;
तारो पाडी वैकुंठ राय, रे रांड वांसलडी;
डंसे डंसीजी भेहने, ओ वांसलडी;

તે વાદી પાસે જાય. રે રાંડ વાંસલડી. ૪
જે વાદી વણ ઉતરે નહી, જો વાંસલડી;
જડી બુટ્ટી જેને હાથ, રે રાંડ વાંસલડી;
જાદુગરી જડી ગ્રહાનને, જો વાંસલડી;
તેણે જીતે વ્યાસનો નાથ. રે રાંડ વાંસલડી. ૫

ગરબી. ૨ (રાગઊપરનો.)

ઝબકી ગઈ ગોવાલણી, વેણ વાગેછે,
હવે ઘરમાં કેમ રેહેવાય, જો વેણ વાગેછે.
તાલાવેલી થઈ તનમાં, વેણ વાગે છે;
મનડું વાળ્યું ન વળાય, જો વેણ વાગેછે; ૧
સા લજ સા ચુડીતણું, વેણ વાગેછે;
તે દેઈ બેઠી બે દ્વાર, જો વેણ વાગે છે;
સામુ નણંદી નિરખી રહી, વેણવાગેછે;
કેમ જાઉં ઘરની બહાર, જો વેણવાગે છે. ૨
મુખ પાડોશણ પાપણી, વેણ વાગે છે;
તે જોઈ રહી ચરચાય, જો વેણ વાગે છે;
વાડીયણ વાડી કરે જતિ, વેણ વાગે છે;
તપ ટંટો ઘરમાં થાય, જો વેણવાગે છે. ૩
નહીં ગણતાં હું સંબંધ, વેણ વાગેછે;
શું કરશે સહોદર સાથ, જો વેણવાગેછે;
હરીણ હરીના ફર્યાવિના, વેણ વાગેછે;
મહારૂં ચિતડું નહીં રહે હાથ, જો વેણવાગેછે. ૪
જાંબી કશ્યપણ જમુ નહી, વેણ વાગે છે;
સોપણ જાણે સહુ વાત, જો વેણવાગે છે;

मुज मरीयादा मुकी परी, थेण थागे छे,
वाहालो वल्लभनो नाथ, ओ थेण थागे छे. ५

गरबी.२३ (रागजीपरनो.)

आवुं सुल्युं तुजने, ओ आंझलडी;
मारे कीधोनी इटार. रे रांड आंझलडी.
जेते ते तेने याचन करे ओ आंजलडी;
हे कठीण करातनो मार. रे रांड आंझलडी. १
लालो लगुटी लोकली, ओ आंझलडी;
कुंकुं तुज गुणनी खाण, रे रांड आंझडली;
जेने वागी ते लागी पडी, ओ आंझलडी;
तुंथी हारे राम जाण, रे रांड आंझडली. २
पडदे पेठी प्राण ले, ओ आंझडली;
कोण जेरवे तारो मार, रे रांड आंझडली;
तरवी सहु ना आपनी, ओ आंझडली;
तुं हत्यारी अपार. रे रांड आंझडली. ३
घो लरी गरदन मारती, ओ आंझडली;
पडे पडदेथी प्रहार. रे रांड आंझडली.
आवगी जसे श्री कृष्णथी, ओ आंझडली;
तो जपे सहु संसार. रे रांड आंझडली. ४
गुणतान करी गोवालणी, ओ आंझडली;
कीधो वश व्रजनी नार. रे रांड आंझडली;
चोरीकरे तुं चीतनी, ओ आंझडली;
तोपण गणाय शाहुकार, रे रांड आंझडली. ५
कामी तो हे तुं सती, ओ आंझडली;

ફરીફરીને ફરમ રે રાંડ આંખડલી;
કામણગારેલી તું ઘણી, ઓ આંખડલી;
દે વલ્લભને દરશન રે રાંડ આંખડલી. ૬

ગરબી. ૪ (રાગ ઊપરનો)

અલબેલાની આંખડી, મને મારે છે;
હવે મધુરાં નહીં ખમાય, એ મને મારે છે.
દેખી દુઃખડાં વેઠવાં નથી, મને મારે છે;
મારે કાળજડે કાંઈ થાય, એ મને મારે છે. ૧
ઘા વાગ્યો મુજ ઉરમાં, મને મારે છે;
તેનું શું ઔષધ થાય, એ મને મારે છે;
દેહનો ઘાવ ભરાઈ જે, મને મારે છે;
હૃદીયાનો કેમ રૂઝાય, એ મને મારે છે. ૨
પેટનું દુઃખ પીધે મટે, મને મારે છે;
આ દુઃખ કેમ મટાડાય. એ મને મારે છે;
હૈયે જગની ઊંડીયો, મને મારે છે;
તે જળથી નવ્ય હોલવાય, એ મને મારે છે. ૩
પ્રેમજળ છાંટું પ્રભુ તણું, મને મારે છે;
તો તો શીતળતા થાય, એ મને મારે છે;
હૃદયે દાઝું દયાળને, મને મારે છે;
અંતરનો ઘા રૂઝાય, એ મને મારે છે. ૪
લાગ્યો ધૈર્ય છે બિકલો, મને મારે છે;
તેનું નીર નરખર લાવ, એ મને મારે છે;
વ્યાસનો વ્હાલો ભાવ્યા વિના, મને મારે છે;
કું નયાની જે હાય. એ મને મારે છે; ૫

गरबी. १

(नंदना नानडीया, जोपेठुं घर मांई. एराग.)

नरवर लालाजी, पालव मुको मारो;
विठ्ठल वालाजी, कांई विवेक विचारो. टेक.
लाज रहीत तमे काज करोछो, जाणोए घरनो वारो. नरवर. १
नरना मुकी मानुनी रोको, वायक बोलो तमारो. नरवर. २
जेम तेम लांओ वीरु पनांओ, जुओ जोई कुलनारो. नरवर. ३
नही मात तातनी बीक लगारे, सोप्यो धंधो सारो. नरवर. ४
कुंथन जाणे अंतर आणे, रहे ना एके वारो. नरवर. ५
जुओ आ घरवामां कोई हसेछे, अम आजदुगारो. नर. ६
आम करे अछुं नथी कानां, प्रीत तणो पंथ न्यारो. नरवर. ७
व्यास वत्सलना वाला विठ्ठला, समजी दूर उतारो. नरवर. ८

गरबी. २ (राग ऊपरनो.)

अमने नथावो, दीठ घेरो गीरधारी;
अलगां थावा हो, वामानो पट वीचारी. टेक.
विवेक हरण वामाने वीतांओ, शीख्या कपट न हारी. अमने. १
मारगमां रही करवी वातो, ए नहीं रीत अमारी. अमने. २
नाना हा मुको मारगो आने, ते प्रभुतान कुजारी. अ. ३
जाणे नाथ मनोहर सघणां, ना रहे नाठ आचारी. अ. ४
वेरां गणाय कुलपावे, ते तो रीत तमारी. अमने. ५
तमने कोण कहे नाथ मुकुंनाथ, सुंदरीवीरी अपकारी. अ. ६
वनरानो छांद पडोछे छबीला, नीरखवी परनारी. अमने. ७
व्यास वत्सल वाला वेगला रहेजे, कंकुधुं वारीयारी. अम. ८

ગરબી.૩ (રાગઊપરનો.)

સમજ્યાં ન સુંદરી, શામળીએ બોલાવી,
મરજી મુજ શું કરી, એસી અરપંગ આવી. ટેક.
રમાડું રંગે લુંબ લૂંબી અંગે, પથિરમાં મન પંખાવી. સમજ. ૧
વણધારે લોપસ થયો છું, લલનાહેતઊપજાવી, સમજ. ૨
લય નવ રાખ્યો લેણાં એકો, નેનશું નેન નચાવી. સમજ. ૩
ક્હાનો કુંધું સકુ વનીતાનો, લીધી તુંનને મનાવી. સમજ. ૪
છેલ છબીલો છું પરા તાહારે, તેથી તને હઠ્ઠાવી. સમજ. ૫
વીચીક્ષણ વેળા નવ ચુકો, તો ઝુકો તન તાવી, સમજ. ૬
બીહાંમણાં શું અજજ્યા કરોછો, લલડી મુખમાં હલાવી. સ. ૭
નહી સમજ્યે તો વ્યાસનો ક્હાલો, થીર ન રે ચીત ઠરાવી. સ. ૮

ગરબી.૪ (રાગ ઊપરનો.)

છેલ છબીલાજી, છણકો કરી કેમ ચાલ્યા,
રંગ રસીલાજી, શામાર મુમલ આલ્યા. ટેક.
શું તમને ક્હ્યું આડું આડ, શું ઘેરી ઘરમાં ઘાલ્યા. છેલ. ૧
વરા હતાપણ વછુટી પડીયા, કોણે ઊંધામત આલ્યા. છે. ૨
શામ શરીર સ્થીર નથી મનડું, કોનાહલાવ્યા હાલ્યા. છે. ૩
માયા કરીને મેલ્યાં વિસારી, કંઈ માનની મ્હેલ મ્હાલ્યા. છે. ૪
પણ મુજ સરખું સુખ ક્યાં મળશે, અન્યપર ફોગટ ફાલ્યા. છે. ૫
વ્યાસવલ્લભના વ્હાલાપિહુલજી, સ્નેહપયાથી સાલ્યા. છેલ. ૬

ગરબી.૧.

(મ્હારે હાણ માગેરે હાણમાગે. એ રાગ.)

હાંરે બકુ ક્હાનું રે બકુ ક્હાનું;

ओले नटवर कान्हुडो कालुरे, अहु व्हालु. टेक.
आवी कालमां कांई कांई करे छेरे, कहु कहु रीते रंगे छेरे. अहु. १
गांडु गांडु रमे छे घेलडोरे, घणो छपलो लहेरी छे छेलडोरे. अहु. २
बांडी बांडी डोडी करी ओलेरे, होडुं आछुं तो घुघटो ओलेरे. अहु.
अने तो रमे ऊछंगमां अंशीरे, करे कपट पाडामां पेशीरे. अहु. ४
होथ गरज तो पावले लागेरे, डाह्यो थईने पानबीडी मागेरे. अहु. ५
करे केयुं अने नाह्नो लालोरे, जावे दयाराम नो वहालोरे. अ. ६

गरबी २ (रागःसिरनो)

हांरे मही माटेरे, मही माटे,
घणी घेरी गोवालणी वाटेरे. मही माटे. टेक.
अमे जाण्युं जे अवहेलां वेचीरे, पण वांसणीय गाडीजे अंचीरे. म. १
सहु लामनी जो हती लोभीरे, तेना मटका नाख्यां ढोळीरे. म. २
जेणे आव्युं नाही शुं जाय्यारे, जेणे दीधुं नहीं वेची आयारे. म. ३
करी नाखी गोरसनी हाणरे, अमे जाणतां तां जेनुं हाणरे. म. ४
हाण देतां छतां कर्युं अेपुंरे, थयुं नंदलालजीनी करने लेपुंरे. म. ५
दयेघेर अर्धकाढी अे पुंआनुंरे, पयुं दयाराम ना त्रापि रंगपानुंरे. म. ६

गरबी ३ (रागगीपरनो)

हांरे नेण मार्यां रे, नेण मार्यां,
लेई सुधबुध सहु विसार्यांरे. नेणमार्यां. टेक.
आ विठ्ठलाजे रोकी वाटेरे, थयो छेद महीयारीने माटेरे. नेण. १
कीधी सकळ गोपीका घेलीरे, पछी पडी वरो सौ साहेलीरे. ने. २
जेनी मोरलीमां मोहनी लवीछेरे, जेपोकामणलेरसो करीछेरे. ने. ३
लग आत्यो अक्षोहनो जयोरे, पाछ्य वेण जौथी सवायोरे. ने. ४
जपीधायलकरीछे गोरीरे, डोईकामनी नथी रही कोरीरे. नेण. ५

घणुं गरवेछे गाम नंद लालोरे, करे लीला वल्लभनो वालोरे. के. ६

गरबी. ४ (राग उपरनो.)

हांरे केम भरीए रे केम भरीए.
छे कानुडो कांकड शुं करीए रे, केम भरीए रे. टेक.
माहरुं बेडलुं भगाडे कहानोरे, चोरे ओढणी छेलडो छानोरे. केम.
नेण मुकावीने नाखे रेणुरे, लई मारे सामुडी मेहेणुंरे. केम. २
म्हारी लजे छांटी थीर बोळीरे, कालगुण वणरमे होळीरे. केम. ३
करे नयबो नीरखानी कांईरे, केम करी रहुं सासरीनी मांहीरे. के. ४
नथी सरम शामने लगाररे, घणो निर्लज नंदनो कुमाररे. केम. ५
चालो भज वणपाछां लैजेरे, व्यासना व्हालानी वात कैयेरे. केम. ६

गरबी. १

(कागी ते कणका कागण मोकलेरे.) ए राग.

म्हारो रीसे गयो रंगीलडोरे.
हवे ए दोह्यलो आववो हाथ जो, केम करुं हवे हुं साहेलडीरे;
प्रीतम साले रुदीया साथ जो. म्हारो. टेक.
कहो क्यां मळशे कान जे कलोरे, मळवे मुकुं चरणमां शीश जो.
कालावाला करीने रीझवुंरे, सघळी उतारी नाखुं रीस जो. मा. १
ना माने पण मनावुं बेनडीरे, नारी आगळ शुं नरनुं जोर जो;
जोर करे तो जोबन आपीयेरे, तेणे थाय नरसकु न ठोर जो. म्हा. २
करी लेउं वश घडी एकमांरे, पण मळवो दोह्यलो ए कान्त जो.
व्यासना वालानी सौ रीसडीरे, रीझमां हरी पमाडुं शान्त जो. म्हा. ३

गरबी. २ (राग उपरनो.)

जेनी रणछोड रीझेन सेजमारे, माने नहीं छणकायो छेल जो.

जनमनो छे जकडी जीवणीरे, कोई वरते न मननो मेलजे
तेशुं छलक्यो तेशुं छुरीयोरे, फरीथी वाणी जजुअे चारजे; जे॰
अेवो हठीलो नंदन नंदनोरे, समजे सहु सुंदरीनाधारजे.जे॰
जगमां वैदथामानो विठलोरे, अेतो वरते आपणीवातजे;
शांत्यो जयनहीं गोविंदडोरे, हठीलो अेवी अेनी जातजे.जे॰
होजे जलिमानतो जेपारछुंरे, घणी थाकी गई छणजारजे;
संपूरण सौगुणनोरामणोरे, वाह्लो वल्लभनो मोरारजे

गरबी.३ (रागधीपरनो.) जे.३

रसनी जरेली रणछोडरीजवेरे; अमघेर आवो नटवर लालजे;
अरज करुं छुं सुंदीर रामणारे, नथी मुज घरमां कोई हालजे.रस॰टेक
आव्या आज आगणं उीलरायछेरे, त्रासो नहीं शुं अवरथी थायजे;
अनेक आवे पण म्हारा मावजीरे, काहाडी दाउं शुं अेन जुईजायजे.रस.१
जुवजोतो जोरनहीं माह्युंरे, मरकुं पछीलंक जुरायजे;
शनिश्चरछे हरीकूरीवीरनेरे, अवाथीकुम जाणजु कुरायजे.रसनी॰
सांभु मानो मारा मोहनारे, धरशो नहीं मनजीउ लगारजे;
नथीकुं जोरीआणी कोयनीरे, आघोव्यास तणाधातारजे.रस॰३

गरबी.४ (रागधीपरनो.)

पुछुं छुं प्रेमदा जेकवारतारे, रमवाते के ताहरूणी तुज घेरजे;
आवे छायामां तुज अंधवोरे, त्यारे रामा शी करे तुं पेरजे.पु॰टे
सुणी अजणा हरीशुं अोच्यवीरे, हरजी बतावो ते उपायजे;
जेम कहो तेम करवा आदकुंरे, मुजने सुज पडे नहीं कांयजे.पु॰१
सांभणी वेण अलबेलो बोलीयारे, जम्सनाधाडे तो कोरी धुळ भजे;
कोई दाहाडे हुलारी हलमाह्यंरे, परायानी परघेर केरजी हामजे.पु॰२
कोरीजारीयण कामनडी अरे, डीजअेतो पीजअेन जाजारजे;

शीखजे तो शीखजे नहीं धाममांहे, शीखजे धामे हरी विचारने·
जन जन आववुं तुज घेर हेत्युजुं रे, आवतां कुवे नाखीपडे चर्णने; पुं·३
पछुं मन पाछुं व्यासना नाथनुं रे, कोई येणा तुं वळावे चर्णने पुछुं·४

गरबी· १

(पडघानी पडपीत गतमत·) ए राग·

आज आणंद छीरमांयछे, रास रमवारे;
आव्यारे जनी थाय, दुःखडां समयारे· १
चायदो कीधो विठले, सहुनमांरे;
आवुं छुं छे आपने सर्व, वंद्रावनमांरे· २
गोरडी गोविंद संग, सहुने गमशेरे;
आकेई रीते रणछोड, रासज रमशेरे· ३
लाजु मेर जेसे नही, वडी वारनोरे;
आ मेणाप ते क्यां थाय, जुगदाधारनोरे· ४
आ दीनमणी छीतावळा, तमे थाओरे;
आ जमने थाय छीयार, मेहर जओरे· ५
शशी शीतळ सुख कारणे, आव्य केलोरे;
आ मन दुःख कु गलशाय, पयो लुप घेलोरे· ६
आणंदनी आ घी घडी, गोकुळमांरे;
आव्यासना नाथवण सुख, पडयुं सौ धुळमांरे· ७

गरबी·२ (रागछीपरनो·)

सांजपडी सहु सुंदरी, मन माहालीरे;
आ संपी चंद्रावन, रमवा चालीरे· १
पेहेरयां चणीया चीर, चोळी रुपाळीरे;

आ धामणी कुंडण कान, नाके वाळीरे· २
काळी गांठी कोटमां, महामोतीरे;
आ आभुषण अंगे आंग्य, घुघरी परोतीरे; ३
चांदला कंकु कपोळ, कीधा आडारे;
आ कैं गोरीने गोळ, कीणा लडारे· ४
अंगुठे अंगुठीओ, मांझ्या मोघरारे;
आ नेपुर विंछवा गेन, कडले घुघरारे· ५
सज सोळ शणगार, थई अती रूपीरे;
आ आवी वंदावन, अमणा ठीलीरे· ६
केम न आव्या काहान, वाट ठी लेतीरे;
आ कैं गावानां गीत, काहाडे गोतीरे· ७
तव दीधां दरसन, त्यां ब्रजभूपेरे;
आ नाथ वल्लभनो ते, पियो अद्भुरूपेरे· ८

गरबी ३ (रागऊपरनो·)

प्रभु पधारथ्या प्यारथी, रास रमवारे;
आ भामनी भगवत संग, लागी भमवारे· १
कोई वामा वाम भुज, कोई जणी जमणे रे;
आ ले ओठी माहा सुख, ना मणे समणेरे· २
कें कर कृष्णनी कोट, नाची नाचेरे;
आ कैं ग्रही करी पी नार, मनडुं राचेरे· ३
घणीना छुटा केश, कईना चोडारे;
आ कैं कामाने रीश, छे अंबोडारे· ४
ते संगे श्री हरी, करी अद्भुलीलारे;
आ त्यां कई थेई थेई कार, रंग रसीलारे· ५

पग पडधी पडे साथ, घुघरा वाणीरे,
आ भीली रह्यो भूजरंग, श्रीवनमाणीरे. ६
तेत्रीश कोरी देव, दरशणे आव्यारे,
आ ब्रह्मा नारद महेश, पुष्पे वधाव्यारे. ७
आणंद ऊपज्यो अतीघणो, सखी साथेरे,
आ अपरम दीधुं सुख, वत्सलना नाथेरे. ८

गरबी. ४ (रागऊपरनो.)

मथुराथी मोहन, मळवा आव्यारे,
आ जेवुं थयुं सपन, तापसमाव्यारे. १
प्रीतमे प्रीत पुरी करी, मुज साथेरे,
आ दीधां नहीं दरसन, फरी जे नाथेरे. २
लगीने लेया भार, गई मुज घरमांरे,
आ भुरण परावी चीत्त, पिडृत घरमांरे. ३
सुणे सुणे भोळीआ, वनमाणीरे,
आ दीपक करी ठेरठेर, जेया नीहाणीरे. ४
तो पण प्रभु लाध्या नहीं, लरकाणीरे,
आ मुख करे भंभडार, लगी हरीलणीरे. ५
लेतां लेतां नजरे पडे, रड्या ऊंदारे,
आ आवे नहीं मुज हाथ, लीडना लुघरारे. ६
नीसासा नाखी रडु, शुं करीजेरे,
आ व्यासवत्सलनो नाथ, क्यांथी वरीजेरे. ७

गरबी. १

(मोरा रंगीला रणछोड. एराग.)

आज आणंदनो दन म्हारे, मळ्या शामळीओरे;
हवे दुखनी पडशे क्यारे, वचन देई वळीयोरे. १
कह्युं छे आपशुं सुख धामे, मळ्या शामळीयोरे;
रहुं सुख सज्जनने ठामे, वचन देई वळीयोरे. २
फुलडेथी सेज बीछावुं, मळ्या शामळीयोरे;
तेल फुलेल सुगंध लावुं, वचनदेई वळीयोरे. ३
भरुं शीतळ जळ प्यालो धोई, मळ्या शामळीयोरे;
रांधुं विधविधनी रसोई, वचनदेई वळीयोरे. ४
आवशे आज मुज घेर रमवा, मळ्या शामळीयोरे;
कुंनुं कुंनुं लेईशे जमवा. वचन देई वळीयोरे. ५
मारा प्रभुने लगण्यां लावे, मळ्या शामळीयोरे;
होय तीणां तो ध्यानमां आवे, वचनदेई वळीयोरे. ६
कहुं दुध नांखीने मशालो, मळ्या शामळीयोरे;
आवशे व्यासजनो व्हालो, वचनदेई वळीयोरे. ७

ढाळ २ (रागउपरनो.)

आवो आवो म्हारे घेर मावा, नेतीती वारडीरे;
बांध्यो हींडोळो तमने झुलावा, हवे पडी रातडीरे. १
आज कृपा कंगालने कीधी, नेतीती वारडीरे;
लुगडां जुपन आंपी दीधी, हवे पडी रातडीरे. २
म्हारां तृप्त थयां लोचन, नेतीती वारडीरे;
करी दया दीधां दरशन, हवे पडी रातडीरे. ३
हाथ झाली हरी धाम तेड्या, नेतीती वारडीरे;
दुःख डोकरीनां नीवेड्यां, हवे पडी रातडीरे. ४
बेसाड्यां हींडोळा खाटे, नेतीती वारडीरे;

કરી સામગ્રી સામગ્રા માટે, હવે પડી રાતડીરે.
હવે આરોગો પ્રાણપતી, લેલી તી વારડીરે; ૫
ત્યારે પધારે શ્યો મુખપતી, હવે પડી રાતડીરે.
દીધાં જમાડીને મુખવાસ, લેતીતી વારડીરે; ૬
થયો કુંજની રંગવિલાસ, હવે પડી રાતડીરે.
એતો પ્રભુ ચરણરજ પાંમી, લેતીતી વારડીરે; ૭
મળ્યો મળ્યોરે વલ્લભનોસ્વામી, હવેપડીરાતડીરે. ૮

ગરબી.૩ (રાગઊપરનો.)

ઊભારો કરૂં અરજ હું રાંક, કો કેમ રીસાયારે;
એવો શો પડ્યો મ્હારો વાંક, ઊતારી માયારે. ૧
તમારે તો તાહુણી અનેક, કો કેમ રીસાયારે;
પણ મ્હારે તો તમે એક. ઊતારી માયારે. ૨
શું મેં અન્યથી લેવું આંખી, કો કેમ રીસાયારે;
સર્પ કંચુકી રીમ કાઢી નાંખી. ઊતારી માયારે; ૩
કુ રૂં બોલાવીને નવ બોલી, કોકેમ રીસાયારે;
આપશું ઘણું ગયું ડોલી, ઊતારી માયારે. ૪
આઉં લેઈ લવ્યો છો કરણ, કો કેમ રીસાયારે;
મેં શું સાચવી નહીં તમ મરણ. ઊતારી માયારે. ૫
કુરૂં વેણ પહેલું મુકી, કોકેમ રીસાયારે;
તરછટ તરછોડી મુકી, ઊતારી માયારે. ૬
હોય કસુરતો કરો શીક્ષા, કો કેમ રીસાયારે;
જુઓ સત્ય અસત્ય પરિક્ષા. ઊતારી માયારે. ૭
કદી ક્ષેમ હોયે ઊદરમાં, કો કેમ રીસાયારે;
તાપોતેલ ગ્રહુ મમ કરમાં, ઊતારી માયારે. ૮

ધીઠ આણી નાખો છો આળા, ઢોકે મરી સાયારે;
વ્યાસના નાથ મોરલીવાળા, ઊતારી માયારે. ૯

ગરબી ૪ (રાગઊપરનો.)

આલે રસીયો હ્રદેની માંય, રમ્યો છે રજનીરે;
નથી જણાતો બેઠો જે ઠાંય, તું સાંભળ સજનીરે. ૧
શુભ સુખ દીધું શામળીએ, રમ્યો છે રજનીરે;
જેના ચરણકમળમાં પડીએ, તું સાંભળ સજનીરે. ૨
નથી રહ્યો અવરપર પ્રેમ, રમ્યો છે રજનીરે;
રમ્યો રમ્યો રાજી થઈ તેમ, તું સાંભળ સજનીરે. ૩
આંન પાંન લીધાં સુખચેન, રમ્યો છે રજનીરે;
મારાં સપનામાં નટવરે નેન, તું સાંભળ સજનીરે. ૪
વગાડી મોરલી મધુરી, રમ્યો છે રજનીરે;
કોઈ સુણે ન રાજી ઝધુરી, તું સાંભળ સજનીરે. ૫
લેવી મરજી તેવું સુખ પામી, રમ્યો છે રજનીરે;
મળ્યો મળ્યો વલ્લભનો સ્વામી, તું સાંભળ સજનીરે. ૬

ગરબી ૧

(લાલાલ મેં પુરૂષ અમે નારી.) એ રાગ.

છોડો છોડો મોહન મોરી મટકી,
મેં તો જોગી તુમપે પટકીરે. છોડો. ટેક.
નેંનમેં ચેન કરત હો કાહાના, ચતીમેં મતલબ ઘટકીરે. છો. ૧
જેતની ઊમર હુઈ ગોકુલમેં, કો નરસેં નહી અટકીરે. છો. ૨
હું ગીરધારી જોગી ગારી, લાજ લગેગી ચટકીરે. છો. ૩
કાનાહોઈ કુચ ગ્રહત હો, બાત બીચારો હમ ઘટકીરે. છો. ૪

त्यार से रेहेना ओहोत मत केहेना, छबीला अजीगी छरकीरे. छो.
व्यासकहानायेकहे नेन चुकायो, सटपट सुंदरी सटकीरे. छो. ६

गरबी २. (रागधोळनो.)

घणी घेली न करो गीरधारी, मने ना मारो नेनकटारीरे. घणी. टेक.
नेन कटारीछे कुं धीकारी, चातुरानां चीत चोरनारीरे. घणी. १
जे दीन नेननो घाव वागेछे, ते दीन थैजे जमारीरे. घणी. २
भोजन न भावे नींद्रा न आवे, लगनी कही मोरारीरे. घणी. ३
केजे होणी वण वहुनीजे, सण व्याकरे रात सारीरे. घणी. ४
च्यार पांच दिवशो मन पडे पाछुं, मुकीजे वात वीसारीरे. घणी. ५
वीसारे पडतां पोते मळोछो, पाछी जामण पायलारीरे. घ. ६
व्यास वल्लभना व्हाला विठ्ठलजी, अदुगरी विद्या तारीरे. घणी. ७

गरबी. ३ (रागधोळनो.)

मुने लाया दो मोहन मोरारी, जारी करेच नठारीरे. मुने. टेक.
पर प्रेमदापर प्यार तमोने, कोण भणे नीत्य नवी नारीरे. मुने. १
कहो नंदजीने परणावे गमती, छे घणी कन्या कुंवारीरे. मुने. २
मागुं करीजे पायले पडीजे, ते वणना मणे प्यारीरे. मुने. ३
तम तुल्य कन्या कोहोतो देखाडुं, लावुं लाननी दुलारीरे. मुने. ४
मथुरां लगी मुको पालखडो, विठ्ठलवर वियारीरे. मुने. ५
आणे म्हारां साथ सहोदर, अगाडे थारो ज्यारीरे. मुने. ६
वास्युं करो वल्लभना व्हाला, छे घर छोडेरो हारीरे. मुने. ७

गरबी. ४ (रागधोळनो.)

आवो आवो मुकावो साहेली, मने घनशामे घेरेलीरे. आवो. टेक.
चिन्धासलावी तम संग आवी, मुने झुं लयछो भेलीरे. आवो. १
न हारी नगरनो नरवर नंदनो, पाडे छे मटकी रेलीरे. आवो. २

હતી રહી જેની જારીતકેની, મુજનેણ આંસુ હેલીરે. જા. ૩

રંગરંગીલે રણમાં રોકી, કોણ જહીં મ્હારૂં બેલીરે. જા. ૪

નાકુંછું ને નકટો નડેછે, રમી કરવીછે રંગરેલીરે. જા. ૫

વ્યાસનો વ્હાલો છે વંઠેલો, અરાજકરે બોલબેલીરે. જા. ૬

ગરબી. ૧

(સુણ ચતુર સુજાણ પરનારીશું પ્રીત. એ રાગ.)

ઓ પ્રીતમજી, પ્રીત કરી પસ્તાણી છું તમ સાથે. ટેક.

મેં પ્રીત કરી પરોજણ જોયું, મ્હારૂં ડાહાપણ મેં ધૂળમાં ખોયું;
પ્રમાણીકપણું તમ તણું જોયુંરે, ઓ પ્રીતમજી. ૧

તમે જનમના જુઠા ગીરધારી, મોહોના મીઠડા છો મોરારી;
નથી ટેક વિવેક તણી યારીરે. ઓ પ્રીતમજી. ૨

ખાવા ખોટા સોગન ઘડી ઘડી, મળે માયાકુ રામા રૂડીરૂડી;
સ્નેહ કરી છે દેખાની ટેવ પડીરે. ઓ પ્રીતમજી. ૩

જેની તેની સંગે કપટ કરવું, મોરલીમાં માનુનીનું મન હરવું;
જેમ ફાવે તેમ જ્યાં ત્યાં ફરવુંરે, ઓ પ્રીતમજી. ૪

મુકી મરજાદ મોહનજી તમે, માટે મનવાળીને બેઠાં અમે;
વ્હાલા વલ્લભના મુખને નાગમેરે. ઓ પ્રીતમજી. ૫

ગરબી. ૨ (રાગ ઊપરનો.)

ઓ રસીયાજી, રીસાણી રાણી રાધા પૈ કારણે. ટેક.

હવે નહીં બોલે કદી તમસંગે, રંગીલા રમશે નહીં રંગે;
જેને વ્યાપી રીસ જતી અંગેરે. ઓ રસીયાજી. ૧

દીઠા ચંદન ગવરીશું રમતા, જોયા જમુનાજે પુંઠળ ભમતા;
તેશું જોઈ તેને નથ રહી રામતારે. ઓ રસીયાજી. ૨

जेने केर वरस्युं पुरण मनमां, डीठो जगनी तारुणीना तनमां;
करे पस्तावो पेरीत्नो वनमां रे. जो रसीयाजी. ३
जेनां चाले छे चसु चोधारे, ग्रहीज्ञान तमाचा मुखमारे;
कहे छे दीधो दगो नंद दुलारे रे. जो रसीयाजी. ४
घणी कीरती करावी कानुडे, करी प्रीत चगोव्यां लवलुंडे;
पछी कृबे ती कुंडे कुंडे रे, जो रसीयाजी. ५
नवो भजवा मनडुं वलावो, करी कुडां कृत रीद कडणावो;
वालावल्लभना केम जकडावो रे. जो रसीयाजी. ६

गरबी. ३ (रागडीपरनो.)

कहे कानुडो, जम डीपर केम छो राधाजी रीसाणे. टेक.
शो वांक पड्यो वामा म्हारो, पयो आकुळ व्याकुळ लघुतारो;
रोल रीसावानो शो धारो रे. कहे कानुडो. १
शां कूराचर्ण दीठां दारा, शा समझ्योटा आधातारा;
करवा बेठी कुरापारारे. कहे कानुडो. २
शां दुर्जने दरी जेडुजी पड्यां; केई कामाने चढाव्ये चड्यां;
रूढीआ कारेत्तेवी रीते रड्यां रे. कहे कानुडो. ३
शुं तम डीरमां जोछुं आव्युं, तमने शुं मुख लगनाव्युं;
म्हारा समछे रीद मुज चडाव्युं रे. कहे कानुडो. ४
मने वात करी तुज साहेली, सुणतां आव्यो सौ जालमेली;
कहुं व्यासनो स्वामी रंगरेलीरे. कहे कानुडो. ५

गरबी. ४ (रागडीपरनो.)

नजो प्राणजीवन, मन माने तेम म्हालो गोकुळ गाममां रे;
राखे स्नेह तमशुं हैआकुरा, कोछो घेरे घेर कडकुटा;
म्हारे तमारे छेडा छुटारे. नजो. १

દઈ રીસ ભુલડી ધાડી મ્હારી, પણ સાન ન આવી ગીરધારી,
રહી કુકૃતી તનમારો ન્યારીરે. લજો. ૨
તેને લાજ નહીં તેને કેમ કરીજે, નીરલજ સંગે લાજ મરીજે,
હોય નફ્ફટ તેને પરહરીજેરે. લજો. ૩
દીધા જફુ તને ઠબકા ઠાંરી, પણ કબુલ કરી મેં દુઃખકાંરી,
પડી ફાંરી જગમાં થૈ હાંરીરે. લજો. ૪
જોઈ જોઈ જુઠા તનની જુબી, તુલસાદ સોફજડી કરી ઊલી,
વ્હાલા વલ્લભના સંગ કરી ડુબીરે. લજો. ૫

ગરબી. ૧

(એંજે અંયાની આડીરે, નીરખું મોરી માડી.) એ રાગ.

લાલ તમારે લટકેરે, મ્હારૂં કાળજું ફટકે. ટેક.
હાથ હૈયું રહેતું નથી હરજી, ચંચળ ચીતડું ચટકેરે. મ્હારૂં. ૧
બુધબુધ સાન ભાન ભૂલી બેઠું છું, પ્રેમ લગાડ્યો પટકેરે. મ્હા. ૨
ગઈ ગતી મતી રતી નારહી, કાન્તી કોમળ મન અટકેરે. મ્હારૂં.
શામ સુંદર સ્વરૂપ દેખીને, રતી છબીલી છટકેરે. મ્હારૂં. ૪
નેનનો ઘાવ વાગે તે બતાવે, ભણે પડીશું સટકેરે. મ્હારૂં. ૫
ટેરૂં વાણીને કીકી કટારે, કાપી પાડે છો અટકેરે. મ્હારૂં. ૬
વ્હાલા વલ્લભના સાંભળો નમણાં, કોણીયો કાળને ઝટકેરે. મ્હારૂં.

ગરબી. ૨ (રાગ ઉપરનો.)

શું હસ્યા ઘનમાણીરે, વાંકી નજરે નીહાળી. ટેક.
સોગન મ્હારા શામ સલૂણા, કેમ દીધી ગોપને તાણીરે. વાંકી. ૧
જેવું શું દીઠું તે દાંત કઢ્યા, જગપત રીભૂલ લાણીરે. વાં. ૨
વાત કહો નહીં તો અમને કું, ઓરી કરૂં ભૂજ આણીરે. વાં. ૩

मरम जणावो शरम मुकीने, शीद राखो पेर पाणीरे. वांकी. ४
पुछतां लाज आव्युं कोणे म्हारी, सीधी मटुकी फुटाणीरे. वां. ५
लाघो मोहनवर महीडां जमाडां, नहीं जमी रेहवा वाणीरे. वां. ६
व्यासना व्हाला कहुं नंदकने, अकुजोलनारी कुजाणीरे. वां. ७

गरबी. ३ (राग ऊपरनो.)

जल जेसी ठाली रेहेने रे, सरकी जाय शोने. टेक.
अवसर हाथो फरी नहीं आवे, मुमत मुकी देने रे. सरकी. १
दैखाव दामणो दारा तुं देहनो, छेवट अरपशो थेनेरे. स० २
संसार शारखनी जे जगनारीं, ते वामा पशी देनेरे. स० ३
अवर नथी कोई कुळ गलीमां, रंगीली रमवा रेहेनेरे. स० ४
तन मन तें म्हारुं चोरयुं चातुरा, लालनो ल्हावो लेनेरे. स० ५
विकळ थयो छुं व्यासनो व्हालो, हवे तो हाकडी देनेरे. स० ६

गरबी. ४ (राग ऊपरनो.)

गांडा थशो गिरधारीरे, अराजोलनो विचारी. टेक.
बोलतां बोलतां शुं गया बेहकी, नीकळ्या वाणी नठारीरे. अ० १
आदेह थैने न देखी कने, शुं समजवा मोरारीरे. अरा. २
पतीवीना मती रती न नासे, परनर संग शी यारीरे. अ० ३
ऊपरथी देह दामणो दीसे, मणे लयों [illegible] विकारीरे. अ० ४
मोह प्रामी शरणे थाय स्वामी, ते वनिता विलीयारीरे. अ० ५
चौदे लागो तेने चारे शुं कहीए, कुलाणुं कल्याणकारीरे. अ० ६
अपर इच्छा नथी मन म्हारे, हरीशरणनी लुभलारीरे. अ० ७
शरण आवीने चरणमां पडीये, वल्लभ जय जय हारीरे. अ० ८

गरबी. १

(मनावरायना राहडानो राग.)

जसोदा जुवे वाटडीरे, क्यां गयो म्हारो कहानरे, गोपीका.
रीसायो छेल सधारनो रे.
शीख दीधी ठीक पोलीने रे, लाभीत थयो लगवानरे. गोपी. १
ठपका आपे नीत्य गामनारे, ते दुःख क्षम केम थायरे. गोपीका.
होने ते जावे आवतुं रे; कोने ज्याज हेवायरे. गोपीका. २
संताया होय कोई धाममां रे, आपो जजर जरी आलरे. गो.
ईआडो नहीं लहुं लालने रे, मेंनथी आधुं जनालरे. गोपी. ३
नंदनंदछे सुजनेरे, केहछे कठोरां केहणरे. गोपीका.
सांभळी दुःख थाउछुं रे, जोयांव देछे वेणरे. गोपीका. ४
रजवणे आणदेख आंधयोरे, रजयणे रोणी आणरे. गोपीका.
क्यां हशे स्वामी व्यासनो रे, कांई नाकुं कोई काणरे. गो. ५

गरबी. २ (रागउपरनो.)

सुणी कहे सहु सुंदरीरे, क्यां जोयो दवाधी दयरे, जसोदा.
रीस सताव्यो शामनेरे.
ज्यारे त्यारे जडो लालनेरे, ते पडी लमने कटेपरे. जसोदा. १
रंगीलो रमकुं गामनुंरे, तोडे तेने त्यां जयरे. जसोदा.
पण तेव्यो डगदे नहीं रे, नटवर नो जे न्यायरे. जसोदा. २
लालजंपरना आगरीतोरे, लंपट प्रीत्तनी नाररे. जसोदा.
रीझये शामने सुंदरीरे, वांको न लाल लगाररे. जसोदा. ३
जयो हवे बहरी नहीरे, वह्यामां बांधे वेडरे. जसोदा.
व्यासवल्लभनो वालमोरे, रह्यो छे राधाने घेररे. जसो. ४

ગરબી ૩ (રાગઊપરનો)

મોહનપધારો મોહોલમાંરે, ઊમંગછે મ્હારેઊરરે. કાનુડા.
આરાં ભરેલી ભામનીરે.
ચાર મેડીં ચડીવારનીરે, ભાપે ભરી ભરપુરરે. કાનુડા. ૧
ઢાળી મુક્યો છે ઢોલીયોરે, પોઢો મનુ આવી આપરે. કાનુડા.
ચાયુ ઢોળું લેઈ વીંઝણોરે, સમાવું તનડાનો તાપરે. કાનુડા. ૨
મોહ ઘણો મને માવજીરે, ઘરણ ભલેરી દેઊરે. કાનુડા.
ભોજન છે ભાત ભાતનાંરે, મ્હોડે માગો તે દેઊરે. કાનુડા. ૩
ન્હાણું ન્હાતાં ન્હેલાવલેરે, રમાડું ભૂજની રંગરે. કાનુડા.
કહી તેડ્યા વ્યાસના નાથનેરે, જગપતિ જરખું અંગરે. કા. ૪

ગરબી ૪ (રાગઊપરનો)

મોહન મથુરાં સંચર્યારે, મેહેલી ગોકુળની ગમતરે. સાહે
લી. કુયમ ભવું ગમ્યું ગોવિંદનેરે.
હવે કેમ કરશું એકલડીરે, રમશો કોણ રમતરે. સાહેલી. ૧
સુની ગોકુળની ગાવડીરે, સુનો જમનાંનો ઘાટરે. સાહેલી
સુનું છે વૃંદાવનમાંરે, સુની મથુરાંની વાટરે. સાહેલી. ૨
સુની ગોકુળની ગોવાલણીરે, સુનાં પડ્યાં મહીમાટરે. સા.
સુની પડી કુંજની ગલીરે, દારાનો વણીયો ઘાટરે. સાહેલી. ૩
સુની છે મરકટ મંડળીરે, સુના ગોકુળના ગોપરે. સા.
જેહ જાદવ સહુ સુંદરીરે, ઊતર્યો છે મુખડાનો ઓપરે. સા
વીઠલનાથ ભણ્યું પછુંરે, ગોકુળ ગામનું તેજરે. સાહેલી.
વ્યાસવલ્લભનો વાલમોરે, વચનનો વીઠીલો એજરે. સા. ૫

ગરબી ૧

(ગોરમા રીઝ આપ્યો અવતાર કે) એ રાગ.

જુઓ જસોદાના જાયા કે, માયાને મેલીયેરે લોલ;
રાખી હોંશેને અરપી જાયા કે, રમું રંગ રેલીએરે લોલ. ૧
તમ સંગ થયો વનમાળી કે, રાણી ક્યાં ભરીઓરે લોલ;
તરછટ ઘેલી કરી જાજાણી કે, તું ઘરા શું પરીઓરે લોલ. ૨
શું થયા નિરદય નાથ કે, દયા જીવ છે નહીંરે લોલ;
કહું હેત તે વંશીવાળ કે, કાંપે એવો કંઈરે લોલ. ૩
છો તમે વ્હાલા વૈકુંઠ રાય કે, ધામાની વાણ છેરે લોલ;
શું લીલા વલ્લભ તારી ગાય કે, તેમ કલ્યાણ છેરે લોલ. ૪

ગરબી ૨ (રાગ ઊપરનો.)

તું છે પ્રભુ મ્હારો પ્રાણ કે, હાણ પેરે ટાળવેરે લોલ;
મુને સંગ કુંવરનું આ લ્હાણ કે, ઊગરવું પાળવેરે લોલ. ૧
કહું છું વાલો પ્રભુ મુજ ઘેર કે, સ્નેહ કરીજે મળીરે લોલ;
હેતડાં ઊપને છે બહુ પેર કે, મેહેર કરો દળીરે લોલ. ૨
મુને ઘણા દિવસનો પ્રેમ કે, હેમ દ્રષ્ટી કરોરે લોલ;
જો મારા વ્હાલા કરીણ એમ કે, રહુ એમ જોઈ વરોરે લોલ. ૩
આપો વચન રહે મન સ્થીર કે, નીર નૈણે વહેરે લોલ;
કહું છું હોંશી વલ્લભના ધીર કે, શીશ સાટે રહેરે લોલ. ૪

ગરબી ૩ (રાગ ઊપરનો.)

વ્હાલો વ્હાલો રમવા રંગ કે, સંગ શામળા તણેરે લોલ;
અરપ્યું હરખુ તે આ અંગ કે, લાભની અહુ લાગેરે લોલ. ૧
મળી મળી મદનગોપાળ કે, લાગે વલણ્યું અતિરે લોલ;
પ્રાણ જીવણ વરો મતી આળ કે, એની અકળ ગતીરે લોલ.

भेईने थाशुं भावे भेणां के, पंडरायंनमां रे लोल;
सुखनी शीद रुओ छो बेणा के, मनमोहनमां रे लोल. ३
हावो अवसर नावे फरी के, भोग बहु आनंदनो रे लोल;
आसना नाथ थकी थै केरके, प्रभु भजी आनंदनो रे लोल. ४

गरबी. ४ (राग उपरनो.)

प्रभु प्रेम तणी सहु प्यारी के, नारी नीरुणी रे लोल;
तमारे शरणे आवी हारी के, प्रीतम पुरण गणी रे लोल. १
प्रभु तम रूपरंगनो घाव के, सहुने वागीयो रे लोल;
थयो भगवत भेट्या भाव के, वर वरणागीयो रे लोल. २
आवी अमणा आशा भेर के, तेहन लावी जे रे लोल;
तम्युं तनडुं कहे पडी पेर के, जगनी समायी जे रे लोल. ३
तमे शांन्ती कारक छो शाम के, शान्ती दीजे जे रे लोल;
वणीवणी वीनवे वल्लभराम के, न्हायो भीजे जे रे लोल. ४

गरबी. १

(राधाजी तारी पासे कोई अेक भहुं छे) अे राग.

शाम तमारी संगे, म्हारे नही फावे नही फावे.
तमे रहो तमारे ढंगे, म्हारे नहीं फावे नही फावे. टेक.
हुं सज्जन आपनुं छोरूं, रखे कहे कोई काणु गोरूं. म्हारे. १
कदी सोगनथी में भेज्या, तो तेथी पण हवे छोड्या. म्हारे. २
में मतलबथी प्रीत कीधी, हवे आजथी मुकी दीधी. म्हारे. ३
हुं नथी हालकोईनी नारी, वर वरयो छे गीरधारी. म्हारे. ४
तम संगे लांछन लागे, पछी कोई मागुं नव मागे. म्हारे. ५
कदी अकुहेत होय तमारूं, तो पण सांभळी ल्यो अमारूं. म्हा. ६

थाओं ग्रहस्थाश्रमी ज्यारे, प्रीतम प्रीत करशुं त्यारे. म्हारे
पहेली पीओने रोवुं हरजो, पछी सायपुं तमारी मरजो. म्हारे ७
तोपण कोईक हीन भणीये, कशे कुसुर तो तेवु पणीये. म्हारे ८
तमे हाल करो ते न थाये, व्यासना व्हाला पडुं पाये. म्हारे ९

गरबी २ (रागउपरनो.)

मोहनजी म्हारी साथे रोने रीसाया रीसाया;
काहाना कुबुद्ध मेली माया, रोने रीसाया रीसाया. टेक.
मने शीखव्युं लगीके नेने, दीधा अपवाद तमने तेने. रो० १
हुं जोलावेथी जोली, पण नथी हलवे डोली. रोने० २
मने रात्रे पई लगी लाली, अह जडवी गोदाघाली. रो० ३
रोषथी करी नीत्य लगीये, ते सारे छे हजु लगीये. रोने० ४
मने जवणा पंथे जलाव्या, तमने तुदाशम जव्या. रो० ५
जेनी जुगती हावी न जाणी, म्हारी प्रीत तोडावी ताणी. रो० ६
पण म्हारे न मुकवी माया, व्यासना नाथे जशपीडाया. रो० ७

गरबी. ३ (रागउपरनो.)

सुणी अरज हरजी हणीया, राणी राधारुं राधारुं;
मोहन म्हेर करीने भणीया, राणी राधारुं राधारुं. टेक.
जोड्युं पालण नाख्युं प्रीते, रमीया रंग रुडी रीते. राणी. १
हेत उपज्युं सत्य रुल लाजी, पडी रीझयनारी आजी. रा० २
ओपावी अलजेली अंगे, लीधी हरीये उछंगे. राणी० ३
तद्वय जण हण जोडी रोली, रहे देव दरशणथी थोली. रा० ४
करी गोष्ठी गो पिंद राये, त्यां अनोपम रोल्या थाये. रा० ५
नारदादिक दरशण करवा, महेश्वर ध्यानमां धरता. रा० ६
अक्षाज स्तवन करीशुं, राधावल्लभ नाम धरीशुं. रा० ७

લીધું દીધું સુખ સ્વામી, વલ્લભનો અંતરજામી. રાણી.૭

ગરબી.૪ (રાગ ઊપરનો.)

વાલાજી વેણ તમારૂં, લાગે બહુ મીઠું બહુ મીઠું;
જેવું વહાલું કોઈના દીઠું, લાગે બહુ મીઠું બહુ મીઠું. ટેક.
પ્રભુ તમ મુખ મીઠી વાણી, ભગતજનસૌયે જાણી તાણી. લાગે.૧
આલાપ વાવના શબ્દો, તેણે કીધા લોક લબ્ધો. લાગે.૨
વળી અનુભવીવાત ઊપાડી, દીધું સહુનું ચીત ચોટાડી. લાગે.૩
ગોવિંદવર ગુણીજન ગાણું, તમ તુલ્ય કોનું વખાણું. લાગે.૪
વળી કાન્તીમાં કસર ન કાંઈ, ભરી ભુરકી ભ્રકુટીમાંઈ. લાગે.૫
મ્હોટી મહત્તા જગમાં જણાવી, સહુ ગુણ સંપૂરણ ભાવી. લાગે.૬
વ્યાસવલ્લભના પ્રભુ સ્વામી, મ્હારૂં ધનભાગ્ય તમને પામી. લાગે.૭

ગરબી.૧

(સખી આવેલો કારતક માસડો.) એ રાગ.

સખી એનું ભર્યું મ્હારૂં અંગ, ભેખન કેમ ભજવું;
મ્હારૂં રમકડું રણછોડ, રીસાયું રીસાળવું. ૧
મને મળે થયા દસ માસ, ઘણી હું મરૂં મથી;
એના મનમાં શો વસીયો કેમ, આંખી લેતા નથી. ૨
બહુ કાલાં વાલાં કરૂં જેન, નથી નેન માંડતો;
કહાવું સખી સાથે કાંઈ વાત, ગાળો ઘણી ભાંડતો. ૩
મેં શું કહ્યું કોઈ વેણ, લાગ્યું કેણ કહાનને;
મીઠડા બોલી થઈ કોય, પુછો ભગવાનને. ૪
શીદ રહે રીસે મ્હારૂં શામ, ગુન્હો મેં શો કર્યો;
હું તો રહી મરૂં છું રાંક, મ્હારો સ્નેહ પરહર્યો. ૫

जो जे गया होये परदेश, तो मनथाणी रहुं;
ढीली आणे छे व्यासनो नाथ, दुःखडुं कोने कहुं. ६

गरबी. २ (राग ऊपरनो.)

म्हारे अंग ऊपज्यो रोग, वीठलवैद क्यां गयो;
तपे तनडामां त्रेहताप, दीने दीने अकु थयो. १
म्हारी नाडीनो परखनार, जे नंदनो नंदनो;
शो पिछु पेठो विकार, छबीला नाछंदनो. २
ऊठे अगनीझाळ नडे दमनय, कोमळ करमायुं छुं;
म्हाडुं लीलर अकु रेडाय, जाणे जळीज्युं छुं. ३
लाला रूपी काळानां वेण, भरेलां खेदना;
सांभरी आवे पळ पळ, व्यापे छे वेदना. ४
जेना पसुनो पाणो चीताय, आणे म्हारी छातीये;
मने नाखी समुद्र मांय, जे विश्वास घातीये. ५
तेना करतां मारी होत झेर, तो थात घणुं भलुं;
पण व्यासना व्हालावीण, आव्युं रहेवुं एकलुं. ६

गरबी. ३ (राग ऊपरनो.)

जेहेनी केम करी काढुं दन, वीना व्हाला तणो;
मारां नणे भरयां लोचन, साले स्नेहडो घणो. १
होये दरीया जेटलुं दुःख, तोये वेठी शकुं;
पण वीजोग नावे ठाय, कागळ कहो क्यां लखुं. २
जेहेनी नर तणो शो विश्वास, नीश्वास करी नावले;
मैं तो रोक्या ना रणछोड, घणी पडी पायले. ३
पण नाम्यानुं मदनगोपाळ, दगो दईने गयो;
जतो रह्यो नशोद आळ, हवे न गणो थयो. ४

वागे लागडारा लोचन मांय, ऊपडे रोमावळी;
आंखी आंखी लेवुं होरेश, पडुं ढोळीजे ढळी. ५
देखुं सपनामां सुंदर शाम, वाहाणामां वीलेगडो;
व्यासवल्लभना नाथ भाट, रडु रहे नही घडो. ६

गरबो. ४ (राग ऊपरनो.)

सखी शो करूं हवे ऊपाय; मोहनजी मळे मने;
नथी लती वेरणरात, कहुं कष्टी तने. १
सखी लीधेलुं शामनुं सुख, ते सुख संतैगयुं;
आवी पडीयुं दारुण दुःख, करम कठोर थयुं. २
सखी छाती म्हारी शीलाय, ऊठी हैये होळीयो;
वपु तणी वाडी वीखराय, कारे धीर धोळीयो. ३
वाडी वेडनारो वनमाळी, गयो ते तहन तजी;
अधां फुलडां गरी गरी जाय, आव्यो नही ए हजी. ४
आड रुपी सुकायुं शरीर, सींचे नही शांमळो;
शुं व्यापी ए रसीयाने रीश, वळ्यो मन आंमळो. ५
वळ्यो गयो मथुरांनी वाट, पाछुं नव लावीयुं;
ए व्यासवल्लभने नाथ, काळजडुं खा कीयुं. ६

गरबी. १

(सीधपुर रीहेरनां लीलां लवींगडां) ए राग.

मुने ना अडशो रंग. छबीलडा.
मरोडशो जोरा करा. छबीलडा.
अमथी रेहेल्ले भेरा. छबीलडा.

ढाळ.

पधारो शामळा, जेयो नडामणा, तमारा जांमणा;
मनमां छे ते लएं, छजीलडा.
पण मोढे नही आएुं, छजीलडा.
नथी हाल बोलवानुं टाएुं, छजीलडा. १
वेळा लेई बोलशुं, छएकेथी छोलशुं, सर्व वात बोलशुं;
जोजी जोजी देउं मेहेणां, छजीलडा;
त्यां त्यां मारो छो नेणां, छजीलडा;
करम जनमनां केणां, छजीलडा. २
सहु संग मरमां, वाला वीकरमां, रम्या को नारमां;
जेवा तमारा ढंग छे, छजीलडा;
नीत्ये नवा नवा अंग छे, छजीलडा;
रंगीला तमने रंग छे, छजीलडा. ३
शाज्य जोई जलके, मोढाने मलके, लगुटीने ललके;
लुंडारा लीधी देशमां, छजीलडा;
व्यासना स्वामी वेशमां, छजीलडा;
नथी कुं केहेती द्वेशमां, छजीलडा. ४

गरबी. २ (रागडीपरनो.)

छएाका आपज्या सारा, छजीलडी;
तोछडा कस्या टुंकारा, छजीलडी;
नथी लएया गुण म्हारा, छजीलडी.

ढाळ.

गुण नथी लणती, मारे गर्व आणती, मुनत तुं ताणती;
केड प्रेमदा पडे पाथले, छजीलडी;
घायलडी नेन घायले, छजीलडी;

તરછોડી તેને નાવલે. છબીલડી. ૧
તોહેપણ મુ ને, વરી યત્નુલુન્ને, નથી ગમતું તુન્ને;
તેથી તું તેમ તેમ લાજે, છબીલડી;
પ્યારી નણી છેલ સાજે, છબીલડી;
ફરી મુખ નહીં લેઉં આજે, છબીલડી. ૨
મુમત મેલી, વેણ કેમ ઠેલીયે, રમો રંગરેલીયે;
નહી આવે હાથ હાવો, છબીલડી;
નરવરનો લ્યો લ્હાવો, છબીલડી;
જાન અરધાંગના થાવો, છબીલડી. ૩
ઊછંગ બીરાજીયે, રમોરંગ આજીયે, હેતડે નલાજીયે;
મુમત મુકીને ગલા, છબીલડી;
લાગ્યતા મલ્યા નંદલાલા, છબીલડી;
રીઝ્યા વલ્લભના વ્હાલા, છબીલડી. ૪

ગરબી. ૩ (રાગ ઊપરનો.)

ઊંધું કેમ સમજવો છો, વાલમા;
જોરા જોરી શું આવોછો, વાલમા;
પરીનારી રાં તલાવોછો, વાલમા.

ઢાળ.

ના લૈયે ધ્યાનમાં, રેહેવાના માનમાં, રોકીછે રાનમાં;
મહીડાંની વેળા વીતેરે, વાલમા;
રહો રંગીલા રીતેરે, વાલમા;
શું જુક્તીથી જીતેરે, વાલમા. ૧
સલજતી જાતમાં, નહી કુડી વાતમાં, દીયરાડે રાતમાં;
ધંધો એવો નાડીલ ધેરે, વાલમા;

લોક મરજાદથી બીહીએરે, વાલમા;
પરણ્યા પીઉથી શીહીએરે, વાલમા. ૨
કોણ મ્હારે માપછે, કોણ મુજ બાપછે, ઘેલીયાર પાપછે.
એટલું જાણીયે છૈયેરે, વાલમા;
જવા દો મારગે લૈયેરે, વાલમા;
રીતીસર તમને કૈયેરે, વાલમા. ૩
કહ્યું ના માનશો, મત ઘણો તાણશો, તો તો પછી જાણશો;
જોયા જેવું જહીં થાશેરે, વાલમા;
ઈજ્જત તમારી જાશેરે, વાલમા;
વલ્લભ તે ગુણ ગાશેરે, વાલમા. ૪

ગરબી. ૪ (રાગણીપરનો.)

આવોજી વ્હાલા લીજીએરે, છેલડા;
જેહ માગો તેહ દીજીએરે, છેલડા;
ગુપત ગોઠડી કીજીએરે, છેલડા.

ઢાળ.

ગોઠડી તોડીજીએરે, વ્હાલો તો લીજીએ, રંગીલી રીજીએ;
દીજીયે દુઃખડાં દાણીરે, છેલડા;
પ્રેમે પધારો વનમાળીરે, છેલડા;
પ્યારની આતુરથું જાણીરે, છેલડા. ૧
આતુર આપની, તપી પ્રેહેતાપની, જીવનથી આપની;
સદનમાં છું એકલીરે, છેલડા;
રંગ રમવા ઘણા તાલીરે, છેલડા;
એણી એસરૂં હૃણીમણીરે, છેલડા. ૨
આપોકહે જાવીએ, પ્રેમ દીપ લવીએ, જાણાને ભોલીએ,

ફેલ દેખી ફેલાડીયેરે છેલડા,
કાંઈ વાંધો નાફાફાડીયેરે છેલડા,
પ્રેમ થયો પાછો ન પાડીયેરે છેલડા. ૩
પ્રેમતણા પ્યારથી, ત્હાયો જત્યારથી, લાય પાણી નારથી;
કૃષ્ણ દ્વારાપુરી ગામનારે, છેલડા,
ગોવિંદ ગોકુળ ગામનારે છેલડા,
વ્હાલા છો વલ્લભરામનારે છેલડા. ૪

ગરબી. ૧

(અમે સરોવર પાણી ગ્યાંતાંરે.) એ રાગ.

ફુટરી મ્હારી ગાગરડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી;
જારીરી અપણી ટેવ પડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી. ૧
નથી લંપતા એક ઘડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી.
ઝટકો છો હરફોર ચડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી. ૨
ફૂદ કરી ફું ફોછે હડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી.
ફાંમાં રીથી થાય વાત વડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી. ૩
શું ફ્હાણ છે નારીને નડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી.
વ્યાસના વ્હાલા દૈ રડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી. ૪

ગરબી. ૨ (રાગઊપરનો.)

રી રીઓદ ચત્રુલુલને, લે નહી લયા દેવી તુલને;
યાદ્ય તો રાજ ચાહ્યત્તો ભૂલને, લે નહી લયા દેવી તુલને. ૧
લે લગું મારગ કુલને, લે નહી લયા દેવી તુલને,
લેર બરણું તેરણું ગુલને, લે નહી લયા દેવી તુલને. ૨
શું ગુંડ્હાપણ દે મુલને, લે નહીં લયા દેવી તુલને;

વ્યાસના બાળાના પગ પુજને, જે નહીં જવા દેઉં તુજને. ૭

ગરબી ૩ (રાગ ઊપરનો)

ગોવિંદજી ઘનશામ રે, રમજો મુઝી મારગડે;
શું હોય નઘરાને ઠામરે, રમજો મુઝી મારગડે. ૧
જરા કરશો નહીં આરામરે, રમજો મુઝી મારગડે;
લૈ દેજો તમારે ધામરે, રમજો મુઝી મારગડે. ૨
તરકો છો શામો ઠામરે, રમજો મુઝી મારગડે.
કહુણે છે ગોકુળ ગામરે, રમજો મુઝી મારગડે. ૩
ઠગણામાં ઠરીયું નામરે, રમજો મુઝી મારગડે;
શી ઊંઘ માતની છે હામરે, રમજો મુઝી મારગડે. ૪
નીત્ય નીત્ય કરો શું આમરે, રમજો મુઝી મારગડે;
ઘણું વિનવે વત્સલ રામરે, રમજો મુઝી મારગડે. ૫

ગરબી ૪ (રાગ ઊપરનો)

જન જન રીઝની દેનાર રે, તારા જેવી બહુ દીઠી;
ડાણ મુજને કેહેનાર રે, તારા જેવી બહુ દીઠી. ૧
જોને તુજ દેદાર રે, તારા જેવી બહુ દીઠી;
ડાહાપણવાળી અપાર રે, તારા જેવી બહુ દીઠી. ૨
કોઈ મુરખની સરદાર રે, તારા જેવી બહુ દીઠી;
શો આપડો બધો અહંકાર રે, તારા જેવી બહુ દીઠી. ૩
તારાં હોય તેને વારય રે, તારા જેવી બહુ દીઠી;
નથી જહીં છેડ્યામાં સાર રે, તારા જેવી બહુ દીઠી. ૪
મને કેહેવું નહીં લગાર રે, તારા જેવી બહુ દીઠી;
છું વત્સલનો દાતાર રે, તારા જેવી બહુ દીઠી. ૫

आरती १

(जडो चतुर पेलो टोपी वाळो.) ए राग.

आधारो हरजी गोविंदरायजी, मरजी तमारी न्यारीरे; टेक
छेतरवाना छळ करो छो छेला, पालव म्हारो ताणीरे. आधा० १
जांजरुवाळो चतुर्नो चाळो, हैने टेके आयो हाणीरे. आधा० २
नरके चाले गोपी घर घाले, गोकुळ केरुं धूळधाणीरे. आधा० ३
पति परताना वरतन तोळ्यां, रुडी रीती रुमाणीरे. आधा० ४
नंदनाणुं तमे नाम धरायुं, प्रभु शी नानुनी रीताणीरे. आधा० ५
व्यासवल्लभरामना वनमाळी, केहेवी पडशे नीयथाणीरे. आ० ६

आरती २ (रागउपरनो.)

कृष्ण कहे तुं सुणकामा, सामा उत्तर दैयेरे. टेक
जइपरथी हुं परहेजाउ, ते केम सांभळी रैयेरे. कृष्ण० १
महता तमारी लजी न्यणेछे, कहोतो केणी कैयेरे. कृष्ण० २
जहु तुनपासे जणगारशुं राखे, अमोनीय नाम नलैयेरे. कृष्ण० ३
पालव पकडुं तो पडे न्हाखुं, वण कहे आधा लै येरे. कृष्ण० ४
शात मुजक भारी पार जीराव्यां, सघळुलक्ष्युं मुजहैयेरे. कृष्ण० ५
व्यासनोव्हालो नंदनोलालो, तुनतुल्यउदीनवधैयेरे. कृष्ण० ६

आरती ३ (रागउपरनो.)

डीलारो प्रीतम सम म्हारा, हस्तां जोली अेवुं रे. टेक
फेर लावे नथी वही विठ्ठलजी, तेमां कुंज धरो केवुं रे. डीला० १
हसवामां शुं भसवा लाग्या, कृतीये वसवा देवुं रे. डीला० २
त्री लोकमां तम तुल्य नथीको, नथी नीरख्युं आपलेवुं रे. डी० ३
दुरलल दरशण दीनेध्याणुं, सामलकावो लेवी रे. डीला० ४
रावीकथी हेतन आंख्युं, मुन संगआंधो हवुं रे. डीला० ५

व्यासना व्हाला नंदना लाला, सदा चरणकुं सेवुं रे. ओला ६

गरबी ४ (राग उपरनो)

अरे अनुपती अनुग जोगी, अनुरती डोने जताये रे. टेक.
प्रपंच्यवाणी लामनी लाणी, दुवे शुं समजावे रे. अरे १
चरण चिन्हाकुं चेण चहते, डोडाण ध्यानमां नाये रे. अरे २
शुं समजो सौं सरजा जमने, गम चरणकुं पद जाये रे. अरे ३
लणी लणीने शुं लरे लजना, शुं रामणो समजाये रे. अरे ४
कुं कामा कगारती करती, पण जम मन न लाये रे. अरे ५
व्यासनो व्हालो छुं म्हा मोंघो, जेमकड़ी रीसाये रे. अ ६

गरबी १

(गोकुळीजे लेईचालोरे, नंदना लाल जमने) ए राग.

प्रीत करी पस्तायां रे, नटवर लाल तमशुं. टेक.
होती हुं जाणती चचनना छीला, धंधो करीने धरायां रे, नट १
स्नेह करीने छेह न दीधो, कोई शुं काणक करमायां रे. नटवर २
कुपोण केहेणी थई लमभारे, सासरीमां सरमायां रे. नटवर ३
सहु सखी मेणां दई दई मारे, लोणपणे लरमायां रे. नटवर ४
कह्युं तेम कीधुं लगकैण लीधुं, गाममां गांडां गणायां रे. नटवर ५
लुरकी नांखी गई सुख्य जाखी, नाच्यां दलडां डाह्यां रे. नटवर ६
व्यासना व्हाला मीरडा लाला, चरीत्र तमारां जणायां रे, नटवर ७

गरबी २ (राग उपरनो)

मुंआं आनां ना जतावो रे, प्रीतम प्राणजीवणजी.
चणीघणी शुं समजावो रे, प्रीतम प्राणजीवणजी. टेक.
सौ समजे पण हुं केम समजुं, राधा गोरीना गुण गावो रे. प्री १

मुखडाना मीठा छकु तमने दीठा, लालचुने ललचायोरे. प्री० १
नाकहुं छुं तोहे केम नथी मानता, नीरखत थईशुं जायोरे. प्री० २
टुंकारो करये नथी टुंक तमने, वणजोले शीद आयोरे. प्री० ३
कालीने वशी रही जयर न ईछीये, करीये पोतीकी शुं हायोरे. प्री० ५
जम संग हरजु पिठु लयरजु, प्रीत करतां नहीं सायोरे. प्रीत० ६
व्यासवल्लभना स्वामी रामणीया, प्राणप्यारी पासे लवोरे. प्री० ७

गरबी ३ (रागजीपरनो)

रंगीला राढ न राखोरे, नटवर लाल जमथी;
शो थांक आव्यो आजोरे, नटवर लाल जमथी. टेक.
मुडीशुं पडती राखीशुं रडती, छे कशुं कारण नांजोरे. नट० १
आरा लरेली मायाकरेली, तेनी साथे शो राजोरे. नट० २
विश्वासे संग कर्यो तम साथे, हवे शुं सामुं न लाजोरे. नट० ३
शरण आवी छुं हुं चरणनी दासी, हरीमन राखो न दाजोरे. नट० ४
हांसी करे छे सौ सखी सरखी, लागी पडी म्हारी पांजोरे. नट० ५
व्यासवल्लभना व्हाला विठ्ठलजु, लोकदेखतांनो लाजोरे. नट० ६

गरबी ४ (रागजीपरनो)

सहु संग कपट न करीजेरे, सुंदीर छेल छबीला. टेक.
सरप साथे छळ पड पंच रमतां, ठामरणे तो क्यां ठरीजेरे. सुंदी० १
व्हीजुं यहेथी केवार घरे छे, लुठा गणाता करीजेरे. सुंदीर० २
केयारथी विश्वास जगतने, मारे दगो देतां डरीजेरे. सुंदीर० ३
डोंगर दूर रूसाय वा डोयने, असत्य नच्य जोयरीजेरे. सुंदीर० ४
करीजे ते प्रीती तो राखीजे नीती, पांघो न गणयो लवीजेरे. सु० ५
हे शुं बजोलीजे ते शुं ते पणीये, घायकीना रे जीतरीयेरे. सुं० ६
नेड राख्ये वारे हे सहुयामा, पणपाडो छो दुःख हरीयेरे. सुंदीर० ७

જેહેવ ગુણડી તેનાથી ગોઠડી, ખાસનાનાથિપરહરીયેરે.

સુંદીર. ૮

ગરબી. ૧

(રવીબારે રણછોડ દીઠા સાહેબજીરે) એ રાગ.

કારતક માસે કાનેરી, થયો દુઃખ દરીયોરે;
મુજને દગો દેઈ ગયો, નટવરીયોરે. ૧
માગશરે મેણાંમે, લુંટ્યો, દુઃખ દરીયોરે,
મુજ સંગપણીને વછુટ્યો, નટવરીયોરે. ૨
પોસે પુંઠે પુંઠે ફરી, દુઃખ દરીયોરે;
પણ સ્વામી સુરતા નકરી, નટવરીયોરે. ૩
મહા મહિને મોહ વધ્યો અતી, દુઃખ દરીયોરે;
સુધ્ય બુધ્ય સાથે ગઈ ગતિ, નટવરીયોરે. ૪
ફાગણ ફાંફાં ખુ માર્યાં, દુઃખ દરીયોરે;
પણ કાંઈ કારજ ના સાર્યાં, નટવરીયોરે. ૫
ચૈતર ચીત્ત ચમકી આવ્યું, દુઃખ દરીયોરે;
મન મ્હારૂં રહ્યું નહી ઝાલ્યું, નટવરીયોરે. ૬
વઈશાખે વજળી પડી, દુઃખ દરીયોરે;
દયા ન આવી તેટલીઘડી, નટવરીયોરે. ૭
જેઠે જૈ બેઠીપાસે, દુઃખ દરીયોરે,
મુજને દેખીને નાસે. નટવરીયોરે. ૮
અશાડે આપણી નભરી, દુઃખ દરીયોરે;
ત્યાંત્યાં જઈ આવ્યો ધરી, નટવરીયોરે. ૯
શ્રાવણે સુકાઈ ગઈ, દુઃખ દરીયોરે;
રાત દિવસકું રોતી રહી, નટવરીયોરે. ૧૦

ભાદરવે હું રહી ભમતી, કુંજ દરીયો રે;
શું શામળાને નથી ગમતી, નટવરીયો રે. ૧૧
આસોમાં આશા પુરી કરી, કુંજ દરીયો રે;
મળ્યો વલ્લભનો નાથ ફરી, નટવરીયો રે. ૧૨

ગરબી.૨ (રાગ ઊપરનો.)

કૃષ્ણ મળ્યા વણ કાળ ને, કાંક થાય છે રે;
સુજની તે કુંજ ટાણને, જીવ જાય છે રે. ૧
પીયેરીયાં કેરું ઘર દીઠું, કાંક થાય છે રે;
કાવતરું કુંવરીને પેઠું, જીવ જાય છે રે. ૨
જનુની જોઈ જાય જણી, કાંક થાય છે રે;
દાણાપાણે વણી વણી, જીવ જાય છે રે. ૩
દેખડાવે જૈ જોશીને, કાંક થાય છે રે;
ઢોંગી ધુતે ડોશીને, જીવ જાય છે રે. ૪
લેવા વેદ વાણ મીઠીયો, કાંક થાય છે રે;
કરાવે દોરા ચીઠીયો, જીવ જાય છે રે. ૫
ભાઈ ભુવા તેડી લાવે, કાંક થાય છે રે;
જદુવંત જોગી આવે, જીવ જાય છે રે. ૬
કૃટકણ દેખી ભૂત ધારે, કાંક થાય છે રે;
કામણ ટુમણીયા મારમારે. જીવ જાય છે રે. ૭
ધુણાવવાને ફેરી ફરે, કાંક થાય છે રે;
ધૂપ ધુમાડા ઘણા કરે, જીવ જાય છે રે. ૮
સૌ પોત પોતાનો મત તાણે, કાંક થાય છે રે;
મુજ મનવેદના ના જાણે, જીવ જાય છે રે. ૯
વણગણ વેમ સહુ સાથને, કાંક થાય છે રે;

કોઈ જાવે વ્યાસના નાથને, ઉત્તમ યછેરે. ૧૦

ગરબી.૩ (રાગઊપરનો.)

જાલ મળ્યો મોહન મને, મન ઠરીયું રે;
તે સુખપાત શી કહું તને, ઝાળ સરીયું રે. ૧
મુને વળગણ વળગ્યું હતું, મન ઠરીયું રે;
જગદીશ મળવે રહ્યું જતું, ઝાળ સરીયું રે. ૨
ક્રીયા સઘળી કષ્ટ કને, મન ઠરીયું રે;
હવે શાન્તી વળી મને, ઝાળ સરીયું રે. ૩
જૂર જે દેવ વીઘન કરે, મન ઠરીયું રે;
તેનો તે દેવ દુઃખ હરે, ઝાળ સરીયું રે. ૪
મીથ્યા લાઈ જુઆ લાવ્યા, મન ઠરીયું રે;
જુઠા લઠુગર આવ્યા, ઝાળ સરીયું રે. ૫
પામી પ્રસાદી હરી હાથની, મન ઠરીયું રે;
થઈ પ્રીત વ્યાસના નાથની, ઝાળ સરીયું રે. ૬

ગરબી.૪ (રાગઊપરનો.)

મારગે મળીયા માવજી, સુણ સુજનીરે;
માર્યો નેનનો ઘાવજી, રઘુકુળનીરે. ૧
તે વેણાની તાપે તપું, સુણ સુજનીરે;
જુ લ્યાવે જગદીશ જપું, રઘુકુળનીરે. ૨
પરપરી થઈ ચીતમાં, સુણ સુજનીરે;
પોરવાઈ પ્રભુની પ્રીતમાં, રઘુકુળનીરે. ૩
મળવા મ્હારૂં મન હોડે, સુણ સુજનીરે;
પણ જાતાં સૌ સાથ ખોડે, રઘુકુળનીરે. ૪
કૂડકણ થયો જાવડો, સુણ સુજનીરે;

मनने केम गम्यो पीवडो, रघुकुळनीरे. ५
हारे ढोणे रड्या कुरु, सुणा सुजननीरे;
वणगाए समज सासुजी, रघु कुळनीरे. ६
पराणे पीयर मोकली, सुणा सुजननीरे;
व्यासना नाथनी कीया लखी, रघु कुळनीरे. ७

गरबी. १

(माताजीरे जाव जाएां हमारे जंगेरे.) ए राग.

राधाजीरे, तुज तुल्य भाग्य नहीं कोनुंरे,
राधाजीरे, जाप्युं तुज हाथ सायुं सोनुंरे; १
राधाजीरे, वरी तुजने वनमाळीरे;
राधाजीरे, जरी तुं भाग्यशाळीरे. २
राधाजीरे, बंसीधर कोने न जोजायेरे;
राधाजीरे, ज्यां त्यां तारी पुठे जायेरे. ३
राधाजीरे, शाम स्मरण ताहुं करतोरे;
राधाजीरे, व्हाली व्हाली जे ओचरतोरे. ४
राधाजीरे, दीनमां दसवार तुने नरखेरे;
राधाजीरे, त्यारे हलवुं जेनुं हरखेरे. ५
राधाजीरे, वरी थयो तुजने परभुजीरे,
राधाजीरे, सघळी गोप्यो तेंतो पुजीरे. ६
राधाजीरे, लेडीमां नथी जामीरे;
राधाजीरे, घणघ्यो वल्लभनो स्वामीरे. ७

गरबी. २ (राग ऊपरनो.)

राधाजीरे, जरी तुं छे ल्हुवाणीरे;

राधाजीरे, वरीकीधा तें वनमाळीरे; १
राधाजीरे, मोहनीनो मंत्र क्यांथी जाणीरे;
राधाजीरे, लीधो तें लक्ष्य जनावीरे. २
राधाजीरे, कीधा देवताने तें साध्योरे;
राधाजीरे, दोरीरां वचने जेने जांध्योरे. ३
राधाजीरे, कोई करे कुथली ताहारी रे;
राधाजीरे, ते पर रीसे गीरधारीरे. ४
राधाजीरे, तारी मा तुंने दे ठुंकारोरे;
राधाजीरे, सुणी कृष्ण करे घुंकारोरे. ५
राधाजीरे, तुज संगे पनघट चालेरे;
राधाजीरे, दोरडु दामोदर ताहुंकालेरे. ६
राधाजीरे, तुं जण ताणे ते हरी नृजेरे;
राधाजीरे, गागेरनुं जाभणुं धुजेरे. ७
राधाजीरे, जावी गोठडी क्यांथी लागीरे;
राधाजीरे, भज्यो वल्लभनो सत्तागीरे. ८

गरबी. ७ (रागडीपरनो.)

प्रीतमजीरे, राधानुं प्रीत तमे लेडीरे;
प्रीतमजीरे, तेणे सो नांजे छे वजोडीरे. १
प्रीतमजीरे, कहे छे कानुडो थयो केयोरे;
प्रीतमजीरे, गणे छे सर्व घेला लेयोरे. २
प्रीतमजीरे, पुंठे पुंठे जडु ना फरीजेरे;
प्रीतमजीरे, तेना ताजेदार कीजेरे. ३
प्रीतमजीरे, दोरडु ग्रही शुं पनघट लावुंरे;
प्रीतमजीरे, गाममां गाडा गणावुंरे. ४

प्रीतमजीरे, जेठीनुं रुंरीरी पगथोरे,
प्रीतमजीरे, मोहन नाम रुं सल्लपोरे. ५
प्रीतमजीरे, हुजरापडोछो तमे हाथेरे,
प्रीतमजीरे, ज्यां त्यांन जवुं जेनी साथेरे. ६
प्रीतमजीरे, लागेछे अराथपणमां आमीरे,
प्रीतमजीरे, छे शीष व्यासना स्वामीरे. ७

गरबी.४ (राग ऊपरनो.)

व्हालाजीरे, यरी कीधी प्रजतणी गोपीरे,
व्हालाजीरे, आपथी नथ्य रह्युं ओपीरे. १
व्हालाजीरे, आणंद रनछे गोकुळमां,
व्हालाजीरे, आसुख दीठुं सरव भुवनमांरे. २
व्हालाजीरे, बेताळणी तमने वळगीरे,
व्हालाजीरे, तेको जाणे न करशो अळगीरे. ३
व्हालाजीरे, स्वर्ग कमळमां लै लेजोरे,
व्हालाजीरे, गो जोडी सुख सदा देजोरे. ४
व्हालाजीरे, राजवे रूप देह रीतुं छांयारे,
व्हालाजीरे, नुपरा धै मुकुरोमां भायारे. ५
व्हालाजीरे, वळगीते वर्छकुं पामीरे,
व्हालाजीरे, छो व्यास वल्लभना स्वामीरे. ६

गरबी.१

(नारदनी स्तुतीनो राग.)

जाणजीजा घणी गाय, थता लज्जो, जाळसीजा घणीगाय.
नास्तीक नव्य दे नाम हरीनुं रे, {टेक

तेने साउ जाणीपाय. थता भक्तो. १
योजन ययना वीहारी वाणी रे,
भणीने गाया याहाय. थता भक्तो. २
हरी रागणी रीझवे सहुने रे;
ते रागने वश थाय. थता भक्तो. ३
ने ते लावे प्रभुनुं नाम हेते रे;
तोपण म्होटो महीमाय. थता भक्तो. ४
व्यासनी वृत्ती नाम समपावा रे;
जपे छो ब्रज लगराय. थता भक्तो. ५

समाप्त.